

STRIJD TEGEN SATAN

Door

CHARLES HADDON SPURGEON

**Nieuw uit het Engels vertaald door
drs. Agatha de Leeuw**

**Uitgave van: Uitgeverij P. Boekhout
Hertenkamp 7
4691 RJ Tholen**

**STICHTING GIHONBRON
MIDDELBURG
2017**

Inhoud

1. STRIJD TEGEN SATAN

"En als de duivel alle verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd."
Lukas 4: 13.

"Toen liet de duivel van Hem af, en ziel, de engelen zijn toegekomen, en dienden Hem." Matthéüs 4:11.

2. VERBLIND DOOR SATAN

"In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft. 2 Korinthe 4:4.

3. HOE SATAN DE GELOVIGEN OBSERVEERT

"En de Heere zeide tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op Mijn knecht Job?"
Job 1:8.

4. OVERWINNING OVER SATAN

"En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad lot den dood toe."
Openbaring 12 : 11.

5. DE BRIESEDE LEEUW

"Zijt nuchter en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden. Weerstaat hem, vast zijnde in het geloof wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is. volbracht wordt." I Petrus 5 : 8, 9.

6. SATANS TEGENSTAND

"Maar de satan heeft ons belet." 1 Thessalonicenzen 2 :18.

7. SATAN UITGEDREVEN DOOR DE STERKERE

"Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede. Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde en deelt zijn roof uit. Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die verstroot. Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, daar ik uitgevaren hen. En komende vindt hij het met bezemen gekeerd en versierd. Dan gaat hij heen, en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van dien mens wordt erger dan het eerste."
Lukas 11: 21 t/m 26.

1. STRIJD TEGEN SATAN

"En als de duivel alle verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd."

Lukas 4: 13.

"Toen liet de duivel van Hem af, en ziel, de engelen zijn toegekomen, en dienden Hem. Matthëus 4:11.

Lieve vrienden,

Er is veel dat wij kunnen en moeten leren van de verzoeking van onze Heere. Hij werd verzocht op alle gebieden, net als wij. Als u Christus' verzoeking bestudeert, zult u niet onwetend blijven over satans tactieken. Als u ziet hoe Jezus de vijand bevocht, dan kunt u daaruit leren welke wapens u moet gebruiken tegen uw grote tegenstander. Als u ziet hoe onze Heere overwint gedurende het hele gevecht, dan kunt u daaruit leren dat, wanneer u dichtbij Hem blijft, ook u door Hem, die u liefheeft, meer dan overwinnaar zult wezen. Van de verzoeking van onze Heere leren wij vooral om te bidden: "Leid ons niet in verzoeking." Laten we de betekenis van die bede nooit onderschatten. Wij moeten bidden dat wij niet verzocht zullen worden, "Heere, verlos ons van de Boze en verlos ons vooral van de verpersoonlijking van het kwaad, de duivel."

Met deze introductie wil ik u vanavond op de volgende zaken wijzen,

1. Ten eerste DE DUIVEL VERLAAT DE VERZOCHTE, "toen liet de duivel van Hem af."
2. Ten tweede zullen we vanuit het Evangelie door Matthëus opmerken dat DE ENGELN DE HEERE DIENDEN NADAT DE GEVALLEN ENGEL HEM VERLATEN HAD.
3. En ten derde DE BEPERKING VAN DE RUST, DIE WIJ MOGEN VERWACHTEN, DE BEPERKING VAN DE TIJD WAARIN DE DUIVEL AFWEZIG ZAL WEZEN, want Lukas zegt: "Als de duivel alle verzoeking had voleindigd, week hij van Hem voor een tijd," of, zoals sommigen zeggen, "tot een gelegener tijd." Satan zou weer terugkomen en onze Heere en Meester zou weer verzocht worden door zijn slechte streken.

Eerst hebben we als onderwerp voor onze overdenking, DE DUIVEL VERLAAT DE VERZOCHTE.

Wanneer verliet de duivel onze Heere?

Toen hij klaar was met de verzoeking. Het moet voor onze Goddelijke Meester een grote opluchting geweest zijn toen satan hem verliet. De lucht moet weer gezuiverd zijn geweest en gezonder om in te ademen. Zijn ziel moet een grote opluchting gevoeld zijn toen de Boze geest weggegaan was, maar satan ging niet eerder weg, staat er, voordat hij al de verzoeken volbracht had. Lukas stelt het zo: "als de duivel alle verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd." Satan zal niet weggaan voordat hij de laatste pijl uit zijn pijlkoker afgeschoten heeft. Zijn boosaardigheid is zo groot, dat hij mensen zal verleiden zolang hij maar kan. Hij verlangt onze totale vernietiging, maar gelukkig evenaart zijn macht dit verlangen niet. God geeft hem niet de macht die hij graag zou willen hebben. Er wordt altijd een limiet gesteld aan zijn aanvallen. Wanneer de satan u heeft verleid en zijn verleiding beëindigd heeft, dan zal hij u verlaten.

Als u nog niet alle manieren van verleiding hebt ondergaan, dan mag u nog niet verwachten dat de aartsvijand u geheel en al verlaten zal. Lang kunt u te lijden hebben

onder zijn aanvallen, want hij zal al het mogelijke proberen om u tot het kwaad te verleiden en om de genade die in u is, te vernietigen. Toch komt hij eerder aan het eind van zijn verzoeken dan hij zou willen. God heeft namelijk tegen de machtige zee gesproken: "Tot hiertoe zult gij komen, en niet verder", en tegen de duivel zegt Hij: "hier zal hij zich stellen tegen den hoogmoed uwer golven"

Toen God satan toestond om de genade en oprechtheid van Job te beproeven, liet God hem tot zover gaan en niet verder. Ook toen satan vroeg om meer macht, werd daar nog steeds een limiet aan gesteld. Er wordt altijd een limiet gesteld aan satans macht en als hij die grens bereikt, zal hij teruggetrokken worden; hij kan dan niets meer doen. U bent nooit zo volledig in satans hand, dat u niet meer in Gods hand bent.

Als u God gelooft en vertrouwt, dan zult u nooit zo verzocht worden dat er geen uitweg meer is. God laat toe dat u verzocht wordt om vele redenen die u misschien niet eens kunt begrijpen, maar God begrijpt die, in Zijn oneindige wijsheid, voor u. Hij zal de stok van de bozen niet laten rusten op het lot van de rechtvaardigen. De stok mag daar misschien op vallen, maar zal er niet rusten. De Heere kan u door het vuur laten gaan, maar het vuur zal niet heter worden dan u kunt verdragen. "En als de duivel alle verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd."

Satan verliet Christus echter niet voordat hij alle verzoeken voleindigd had. Toen de Heere hem verslagen had op elk punt, toen Hij elke verzoeking beantwoord had met een Bijbeltekst en Hij bewezen had dat Hij Zijn integriteit zou behouden, toen pas verliet de duivel Hem. O broeders en zusters, als u het kunt volhouden, als u staande kunt blijven tegen dan dit en dan weer dat, als u bestand bent tegen ergernis en vleierij, bestand tegen voorspoed en tegenspoed, bestand tegen sluwe verdachtmakingen en openlijke aanvallen, als u het de hele dag volgehouden hebt, zoals u niet Gods hulp zult doen, net als uw Meester dit deed, dan zal de vijand van u weggaan! "Wel," zegt iemand, "ik wilde wel dat hij van mij weg zou gaan, want ik heb veel van hem te lijden gehad." Ik zeg hierop met heel mijn hart: "amen."

Laten we eens even nagaan wanneer de satan een kind van God zal verlaten.

Ik weet zeker dat hij het doen zal wanneer hij ergens anders nodig is. Satan is niet overal en hij kan dat ook niet zijn, want hij is niet Goddelijk, hij is niet alomtegenwoordig. Toch zei iemand eens: hoewel hij niet overal tegenwoordig is, is het moeilijk om te zeggen waar hij niet is. Hij beweegt zo snel, hij is zo'n vlotte geest, dat hij wel overal schijnt te wezen. En waar hij zelf niet is, daar wordt hij vertegenwoordigd door een legioen van de gevallen engelen, dat onder zijn bevel staat. En daar waar zij niet zijn, worden zijn slechte plannen toch uitgevoerd, doordat hij zijn gist in de mensen laat rijzen, door de slechte zaden die hij gezaaid heeft te laten groeien wanneer hij zelf ergens anders is.

Toch gebeurt het waarschijnlijk niet vaak dat iemand in een persoonlijk gevecht met satan zelf geraakt. Er zijn nu teveel gelovigen om op ieder van hen zijn volledige tijd en kracht te spenderen. O, ik verlang ernaar om dat aantal te vergroten door Gods Woord te preken. Moge het Evangelie van Gods genade overal heengaan en miljoenen toebrengen, zodat de duivel meer te doen heeft en daarom niet zo veel van zijn woedende aandacht heeft voor elk van de gelovigen.

Hij verlaat de gelovigen ook heel snel wanneer hij ziet dat zij ondersteund worden door uitnemende genade. Hij hoopt hen te vangen wanneer hun geloof op een laag pitje staat. Als hij hen kan overvallen, wanneer hun geloof heel zwak is, wanneer de ogen van de hoop heel slecht zien, wanneer de liefde verkild is, dan meent hij een gemakkelijke prooi te hebben. Wanneer wij vervuld zijn met de Geest net als onze

Meester toen was - en God geve dat wij dat mogen zijn - dan beziet hij ons van onder tot boven en gaat ons voorbij. Als een oude piraat ligt hij op de loer voor een koopvaardijship, maar als hij een schip tegenkomt dat veei kanonnen aan boord heeft en maar weinig handen die hem een warm onthaal bieden, dan gaat hij naar een ander vaartuig dat minder goed in staat is om zijn aanslag af te weren.

O broeders en zusters, wees niet slechts christenen met genoeg genade om uw eigen onvolkomenheden te zien, maar bid God om een geweldige genade, zodat u sterk in God mag zijn en zodat u in Zijn kracht grote daden mag doen. Dan mag u verwachten, nadat de duivel u verzocht heeft en ontdekt heeft dat de Heere God in u woont, dat de duivel u net als bij uw Meester, voor een tijd zal verlaten.

Soms denk ik echter, dat de duivel ons verlaat omdat hij weet dat het voor sommigen een groter gevaar is om niet, dan om wel verzocht te worden. O, zegt u, hoe kan dat nu? Broeders, zusters, weet u niets van tijdelijke zekerheid, van te worden gelaten in, wat u denkt te zijn, het groeien van uw geloof en heel kalm te zijn, heel gelukkig en naar u hoopt, heel nuttig? Varend op een zee van glas, zonder een rimpeling van de golven? Ja, zegt u, ik ken die ervaring en ik ben er dankbaar voor geweest. Voelde u dan nooit tegelijkertijd het idee in u opkomen dat u iemand bent met wonderlijk veel ervaring of bevinding, dat u een bijzonder kind van God bent, rijk en verrijkt in goederen? Hebt u nooit net als David gezegd: "Ik zal niet wankelen"?

Misschien hebt u wel neergekeken op één van uw vrienden, die beefde en verlegen was en die God dagelijks smeekte om hem te bewaren. U bent Meneer Geweldig geweest, u was Heer de Grote en iedereen moest voor u buigen. Ja, u bent nu in een slechtere toestand beland dan de mensen die door satan verzocht werden. In de tropen is een windstilte gevaarlijker dan een storm. Dan stagneert alles, het schip beweegt nauwelijks, het is als een schip op een verfdok, een schip in verf op een geverfde zee. O, zegt u, dat is afschuwelijk. Ja, en dat is wat er gebeurt niet een ziel die tevreden is met zichzelf en die met rust gelaten wordt. Ik vrees dat dit vaak het geval is bij hen die zichzelf bovennatuurlijk heilig vinden. Een bijzonderheid kan bewezen worden door overvloedig bewijs, namelijk dat opschepperij over menselijke perfectie snel gevolgd wordt door ontucht en bandeloosheid. De meest onreine sekten uit de geschiedenis werden vaak gesticht door mensen die het idee hadden dat zij boven de verzoeking stonden, dat zij opgehouden hadden te zondigen en nooit meer konden vallen. "Ha", zegt satan, "dit idee dient mijn doel veel beter dan iemand verleiden. Als ik hem verleid, dan staat hij op om mij te lijf te gaan. Hij spert zijn ogen open, hij grijpt zijn zwaard en zet zijn helm op, hij roept tot God, "Heere, help mij", en hij houdt dag en nacht de wacht.

Hoe meer hij verzocht wordt, hoe meer hij God nodig heeft. Maar als ik hem met rust laat en hij gaat slapen, dan is hij niet in de strijd. Zodra hij zich heel veilig voelt, dan kan ik hem onverwachts overvallen en het snel van hem winnen." Dit kan de reden zijn waarom satan iemand met rust laat. Een brullende duivel is beter dan een slapende duivel en er is geen ergere verzoeking dan die om nooit verzocht te worden.

Nogmaals, ik twijfel er niet aan dat de duivel ons verlaat, nee, ik weet dat hij dal doet wanneer de Heere tegen hem zegt, wat Hij tegen hem zei in de woestijn: "Ga achter Mij, Satan!" God zal dit ook zeggen wanneer Hij ziet dat één van zijn arme kinderen rondgesleurd wordt, wanneer Zijn kind mishandeld wordt of gewond raakt of wanneer hij bloedt. Dan zegt Hij: "Ga weg, satan, Ik sta toe dat je mijn verloren schaap haalt, maar niet dat je het vermoordt, ga achter Mij, Satan."

De oude hellehond kent zijn Meester en hij slaat meteen op de vlucht. Gods stem zal komen wanneer de Heere ziet dat wij ons helemaal op Hem werpen. Wanneer wij slechts onze last op de Heere werpen, kunnen we misschien nog niet helemaal van die

last af zijn. Het beste is om onszelf zonder of met onze last helemaal op de Heere te werpen.

Laat me u herinneren aan een verhaal dat ik u al eens verteld heb, van een man in zijn rijtuig. Hij zag iemand lopen met een zwaar pak en hij vroeg hem of hij soms mee wilde rijden. "Ja graag en dank u wel mijnheer."

Maar het pak hield hij op zijn rug terwijl zij reden. "Waarom haal je het pak niet van je rug en leg het voor je neer?"

"Maar mijnheer," zei hij, "u bent al zo vriendelijk om mij mee te laten rijden, dat ik u niet ook nog wil belasten met dit pak; het pak zal ik zelf dragen."

"Wel," zei de ander, "weet u, het maakt voor mij geen verschil of u het pak draagt of niet, ik moet toch u en uw pak dragen, dus u kunt het beter afhaken en voor u neerleggen."

Dus vriend, als ge uw zorg op de Heere werpt, maak het los. Waarom zou u het nog langer dragen als God het wil dragen?

Geliefde, er zijn tijden dat wij dit vergeten, maar wanneer wij mogen komen en onszelf helemaal overgeven aan de Heere en zeggen: "Heere, hier ben ik, aangevochten en arm en zwak, maar ik kom en ik vertrouw op U, ik weet niet wat ik van U zult vragen, maar Uw knecht heeft gezegd: "Werp uw zorg op den Heere en Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten, dat de rechtvaardige wankel" (Ps. 55:23). Ik lig aan Uw voeten, mijn Heere, hier hen ik, hier wil ik wezen. Doe met mij wat goed is in Uw ogen, maar handel in genade en goedheid met Uw knecht." Als u dit doet, dan zal de Heere de vijand bestraffen, de golven van de zee zullen rustig worden en er zal een grote stilte zijn.

Tot zover over de duivel die de Verzochte verlaat. Hij verlaat Hem, hij moet Hem verlaten wanneer God dit gebiedt.

Nu, ten tweede, laten we nadenken over DE ENGELN ZIJN TOEGEKOMEN EN DIENDEN HEM.

De engelen zijn gekomen en dienden onze Heere, nadat de duivel weggegaan was. Let erop dat zij niet kwamen terwijl onze Heere in de strijd was. Waarom niet? Wel, het was nodig dat Hij de wijnpers alleen zou treden. Het zou Hem tot meerdere glorie wezen dat er niemand bij Hem was. Waren er engelen geweest om Hem te helpen in het duel met de duivel, dan zouden zij deel van de eer van de overwinning hebben kunnen claimen. Zij moeten wegblijven totdat het gevecht voorbij is. Als de vijand weg is, dan komen de engelen.

Iemand zei eens dat er niet staat dat de engelen heel vaak kwamen en Jezus dienden, opdat wij niet zouden denken dat zij altijd in de buurt waren, dat zij binnen gehoorsafstand stonden te wachten, klaar om tussenbeide te komen zodra zij maar mochten. Zij waren een leger om de Heere heen, net zoals zij ook nu zijn voor Zijn volk, want "Zijn zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?" Maar pas op het moment dat de strijd voorbij was, kwamen de engelen en dienden Hem. Waarom was dat zo?

Eerst, denk ik, omdat Hij als mens uitgeput was. Hij leed honger, lezen we, en dat betekent uitputting. Afgezien van de honger, moet de inspanning van veertig dagen verzoeking ontzettend geweest zijn. Mensen kunnen sterk zijn in moeilijke omstandigheden, maar als het voorbij is, dan storten zij in. Elia kan grote daden doen, hij kan de Baälpriesters verslaan en een held wezen, maar als het allemaal voorbij is, dan faalt Elia. Als mens onderging onze Heere de zwakheden van ons vlees, maar zonder zonde. Het was nodig dat de engelen kwamen en Hem dienden, hier maar ook

in de hof toen grote benauwdheid Hem bloed deed zweten.

Ook was het opdat Hij als mens deel zou hebben aan de diensten die God aan de mens toegewezen had. De Heere heeft engelen aangesteld om over Zijn eigen volk te waken en aangezien Jezus onze Broeder is, had Hij ook deel aan de diensten van de engelen. Hij laat ons hiermee zien hoe Hij onze zwakheden op Zich nam en daarom ook behoefte had aan de ondersteuning die de Vader belooft aan al Zijn kinderen en dat Hij deze ook zelf ontving.

Was het niet omdat Hij zo geliefd was bij de engelen dat zij Hem zo trouw waren? De engelen moeten zo verwonderd zijn geweest toen zij zagen hoe Hij geboren werd op aarde en hoe Hij leefde in armoede. Toen zij Hem verzocht zagen worden door de duivel, moeten zij de duivel gehaat hebben. Hoe was het mogelijk dat Satan zo dichtbij hun volmaakt reine en heilige Meester kon komen? Milton zou deze scène hebben kunnen beschrijven, denk ik, en hij zou vast elke engel beschreven hebben, klaar om zijn zwaard in het hart van de vuile vijand te steken, die zo dicht bij de zondeloze Prins durfde te komen. Maar de engelen mogen niet tussenbeide komen. Zo gauw zij maar mochten, kwamen zij met blijdschap en dienden Hem.

En laat het ons niet ook zien dat de Heere Jezus een karakter had dat heel gevoelig was voor de aanraking van de engelen? U en ik zijn grof en hard van hart. Vrouwen moeten hun hoofd bedekken in de eredienst "om der engelen wil." Er zijn zoveel regels van betamelijkheid, die gehouden moeten worden "om der engelen wil."

Er zijn ontelbaar veel engelen, zij zijn er om ons te dienen, maar wij kunnen hen niet opmerken, vaak weten wij niet eens dat zij er zijn. Maar Jezus was één en al gevoeligheid en opmerkzaamheid en Hij wist dat de engelen er waren en daarom was het eenvoudig voor de engelen om Hem te dienen. Wat zij deden om Hem te dienen, weten wij niet. Ik zou denken dat zij Zijn lichaam onderhielden; Hij hongerde en zij brachten Hem eten. Maar zij hebben Hem ongetwijfeld ook geestelijk ondersteund met woorden van troost. Het zien van de engelen moet Hem herinnerd hebben aan Zijn Vaders huis, aan de glorie die Hij afgelegd had.

Het zien van de engelen bewees Hem dat de Vader Hem niet vergeten had. De Vader had de huishoudelijke krachten uit de hemel gestuurd om Hem hij te staan en om Hem te ondersteunen. Het zien van de engelen moet Hem hebben doen uitzien naar de dag van Zijn overwinning, van Zijn Hemelvaart in glorie en eer.

Welnu broeders, wanneer wij verzocht worden, zullen er dan engelen zijn om ons hij te staan? Wel zeker, wij zullen engelen hebben of hun gelijke. Dikwijls stuurt God menselijke boodschappers naar ons toe, nadat wij verzocht werden. Velen van u kunnen ervan vertellen hoe het Woord tot u sprak na een tijd van beproeving. De Evangelieboodschap was toen wonderzoet voor u. U zat in uw bank en dacht dat God die preek speciaal voor u liet preken. Of mogelijk las u de Bijbel en de woorden leken te schitteren en te stralen op de bladzijde en u kon uw hart warmen aan hun warmte. Hebt u dit niet dikwijls ervaren? Smaken heilige zaken niet veel zoeter na beproeving dan voordien? Hebt u dit niet ondervonden?

Ik kan wel getuigen dat Christus nooit zo dierbaar lijkt, Zijn beloften mij nooit zo rijk en zeldzaam klinken, het Evangelie mij nooit zo na aan het hart komt als na een periode van pijnlijke beproeving, waarin ik ver weg was van heilige dienst en waarin ik zielsbenauwd was. O, en dan komen de engelen en dienen ons in de vorm van mensen die het Woord preken of in de vorm van de levende bladzijde van Gods geschreven Woord.

Het is mij ook opgevallen dat God Zijn verzochte kinderen soms opvrolijkt met heldere zonneshijn na regen, door heel genadige voorzienigheden. Er gebeurt iets fijns wat zij niet hadden verwacht;- iets dat hen zo helpt, dat zij spontaan beginnen te

zingen, terwijl zij kort daarvoor nog liepen te zuchten. De deur van de kooi is wijd open gezet en Gods vogel kon zo heerlijk vliegen en zo mooi zingen, terwijl ze omhoog vloog naar de hemel, dat de ziel leek te veranderen in een heilige, uitbundig jubelende leeuwerik. Weet u daarvan, dat de Heere zo genadig voor u was na een ernstige beproeving of een grote verleiding? Ik denk dat dit het getuigenis van vele ervaren christenen zal wezen.

En, terwijl deze uitgezochte bewijzen van Gods voorzienigheid zullen komen, dan zullen -dat weet ik zeker- ook de engelen komen om ons te dienen, ook al zijn wij ons van hun aanwezigheid niet altijd bewust. Zij kunnen ons heilige gedachten ingeven - daar twijfel ik niet aan - om ons te troosten. Maar boven engelen, nog veel beter dan engelenhulp, is er de Heilige Geest, de Trooster. Hoe zoet kan Hij elke wond doen genezen en kan ons laten zingen terwijl het geneest. Hij laat de botten, die God gebroken had, zich verheugen en doet ons meer vreugde ervaren dan wij ooit eerder kenden.

Welnu, ik veronderstel dat sommigen van u, hier vanavond aanwezig, in deze conditie verkeren dat satan u verlaten heeft en dat de engelen u dienen. Als dat zo is, dan bent u heel gelukkig. Looft God ervoor. Als er een grote kalmte is, dank God voor de kalmte na de storm.

Ik hoop, broeder, dat u sterker bent geworden door wat u verdragen moest en dat de strijd u heeft doen groeien en u op iets beters heeft voorbereid. Nu, wat deed onze Heere nadat de duivel Hem verlaten had en de engelen Hem kwamen dienen? Ging Hij naar huis om daar te gaan zingen van Zijn verrukkelijke ervaringen? Nee, wij vinden Hem meteen daarna aan het preken, vol van de Geest van God. Hij ging overal heen, verkondigende het koninkrijk. Hij werd in de synagogen en op de berghellingen gevonden. Direct nadat de Geest van God Hem geholpen had om de vijand te verslaan, zien wij Hem die kracht gebruiken in de dienst van Zijn Heere. O verzochte, krijgt u rust? Gebruik die rust dan ten bate van Degene die deze rust gaf. Is het nu kalm na de storm? Ga dan nu heen en strooi het goede zaad over uw velden. Hebt u de zoute tranen uit uw ogen geveegd?

Ga dan, zing een psalm, zing voor uw Geliefde en ga heen in Zijn wijngaard en vang de vossen en snoei uw ranken en graaf eromheen en doe al het noodzakelijke werk voor Hem, die zoveel voor u gedaan heeft. Luister, u bent bevrijd. Er zijn nog vele mensen in de gevangenschap van de duivel; zij zijn niet in strijd met hem, maar zij zijn gewillige slaven. O kom, mijn broeder, uw God heeft u bevrijd, ga dan nu naar deze mensen toe. Ga naar de gevallen vrouw, naar de dronken man. Ga, zoek en vind de allerliederlijksten, de allerellendigsten. Zorg vooral voor de mensen van uw eigen huis, die afgedwaald zijn. Wat is het heerlijk om anderen thuis te brengen, nadat de Heere zo goed voor ons is geweest.

Ik ga nu afsluiten met u te herinneren aan een ontdekkende waarheid, namelijk
DE BEPERKING VAN ONZE RUST.

Satan verliet Christus "voor een tijd," ofwel tot een geschikter tijd.

Viel de duivel onze Heere weer aan? Ik weet niet zeker of hij dat persoonlijk deed, maar hij deed het op verschillende manieren, in ieder geval door anderen. Ik merk op dat het niet lang duurde voordat de duivel de Heere op Zijn woorden probeerde te vangen. Dat is heel eenvoudig met ons te doen. Iemand kan iets aanhalen dat ik vanavond heb gezegd, het uit zijn verband halen en het laten klinken als iets totaal anders dan ik bedoeld heb.

U weet hoe de Herodianen, de Sadduceeën en de Farizeeën dit deden met onze Heere, zij probeerden Hem te vangen op Zijn woorden. In dit alles leidde de satan hen. Satan

weerstand Christus' werk en Christus weerstand satan. Jezus won de strijd, want Hij zag satan vallen als vuur van de hemel.

Een nog veel slimmer plan was het toen de knechten van de duivel, de geesten die uit een bezetene geworpen waren, Jezus de Zoon van God noemden. Hij bestrafte hen omdat Hij van hen geen enkel getuigenis wilde. Ongetwijfeld vond de duivel het een heel slim plan om de Zaligmaker te prijzen, want het zou de vrienden van de Heiland achterdochtig maken wanneer Hij geprezen werd door de duivel. Dat was een doordachte valstrik, maar de Meester legde hem het zwijgen op. U weet hoe Hij op een keer zei: "zwijg stil en ga uit van hem." Christus is nooit erg beleefd tegen satan, slechts enkele en heel strenge woorden zijn nodig voor deze aartsvijand.

Satan verleidde onze Heere door Petrus. Dat is iets dat hij ook vaak met ons probeert, een vriend van ons opstoken om zijn vuile werk te doen. Petrus bestrafte de Heere, toen deze sprak over bespogen worden en ter dood gebracht worden. De Heere sprak daarop: "Ga achter Mij, satan." Hij kon de duivel zien, die Petrus' teerhartigheid gebruikte om Hem van Zijn zelfopoffering af te brengen. O, hoe vaak heeft satan ons op die manier verleid, heeft hij ons op onze woorden gepakt, ons tegengestaan in ons werk? Hoe vaak heeft hij niet ons door onze vrienden laten prijzen met de slechte bedoeling om ons te bedriegen en ons van heilige zelfverloochening af te houden?

Er waren een paar gelegenheden waarbij het hart onze Heere in de schoenen zakte. Wij lezen daarvan in Johannes 12 vers 27: "Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure!" Hij lijkt op dat moment heel bezwaard van hart te zijn geweest. De diepste zielenstrijd ervoer Hij echter in de tuin, toen zijn ziel "geheel bedroefd was, tot de dood toe."

Satan heeft daar de hand in gehad, want de Heere heeft gezegd: "de prins van deze wereld komt" en Hij zei tegen degenen die Hem kwamen arresteren: "dit is uw uur en de kracht van de duisternis." Het was een vreselijke tijd. Het werk van onze Heere op aarde begon en eindigde met een vreselijke aanval van satan. Hij verliet Hem na de verzoeking, maar slechts voor een tijd.

Welnu, lieve vrienden, als u vanavond vrede en rust ervaart en u wordt niet verzocht, wordt dan niet te zeker van uzelf. De duivel zal op een geschikt moment weer bij u komen. Er zijn vele geschikte momenten voor u en mij. Één ervan is wanneer wij niets te doen hebben. Hij zal ons aanvallen wanneer wij helemaal alleen zijn, ik bedoel wanneer wij verdrietig en eenzaam zijn en stilzitten en medelijden met onszelf hebben. Satan vindt het ook een geschikt moment wanneer wij in een gezelschap zijn, vooral in een heel gemengd gezelschap, een groep mensen wellicht, die ons overtreffen in opleiding en in positie, maar die God niet vrezen. Dan is het eenvoudig om van zulke mensen onder de indruk te zijn en door hen van het goede pad af te raken. Dan komt satan. Ik heb hem vaak bij Gods kinderen zien komen wanneer zij ziek waren, oude lafaard die hij is. Hij weet dat wij in goede gezondheid niet naar hem zullen luisteren, maar als we dan door ziekte en pijn in de put zitten, dan komt hij ons tot wanhoop verleiden.

Datzelfde doet hij met ons in grote armoede. Als iemand een groot verlies geleden heeft in zaken, dan komt de duivel eraan en insinueert: "is dat hoe God met Zijn kinderen omgaat? Gods kinderen hebben het niet beter dan andere mensen."

En wanneer het ons goed gaat, dan draait hij het om en zegt: "is het om niet, dat Job God vreest? Hij vaart wel hij zijn godsdienst." Kunt u het de duivel nooit naar de zin maken en u zou het ook niet moeten willen, hij kan uit alles een verleiding voor u maken.

Ik ga iets tegen u zeggen dat u zult verrassen. Een tijd van grote verleiding is wanneer

wij het geestelijk heel goed hebben. Wat mijzelf betreft ben ik nooit in zulk immens gevaar geweest als wanneer ik de één of andere bijeenkomst geleid heb met heilige geestdrift en ik dan voelde dat ik vervoerd raakte van vreugde in de Heere. U weet dat toen onze Heere op de berg der verheerlijking was geweest, Hij satan ontmoette aan de voet van de berg.

Ook een goede tijd voor verzoeking is wanneer wij fout geweest zijn. "Nu begint hij te vallen," zegt satan, "ik zag hem struikelen, nu zal ik hem neerkrijgen."

O, heb toch zo spoedig mogelijk berouw en vlucht in ernst naar Christus, wanneer u een ernstige fout begaan hebt, ja en liever nog voordat u die ernstige fout maakt, zodat wij behoed worden voor een val.

Satan vindt het ook een goede tijd voor verzoeking wanneer wij verleid zijn geweest en niet gezondigd hebben, wanneer wij sterk hebben gestaan en overwonnen hebben. Dan komt hij en zegt: "nou, dat hebt u goed gedaan, u bent een geweldige christen." En hij die denkt dat hij een geweldig christen is, is bijna een schaamteloze zondaar, reken maar, en satan wint algauw terrein bij hem.

Wanneer u succesvol bent in zaken of succesvol in kerkelijk werk, dan zal satan u verzoeken. Wanneer u geen succes hebt en een moeilijke tijd achter de rug hebt, dan zal satan u verzoeken. Wanneer u een zware last moet dragen, dan zal hij u verzoeken. Wanneer die zware last van u afgenomen is, dan zal hij u verzoeken en nog veel erger dan ooit tevoren. Hij zal u verleiden wanneer u de één of andere zegening gekregen hebt, waar u heel blij mee bent. Net als in de woestijn, toen het volk riep om vlees; God vervulde hun hartenwens, maar gaf magerheid in hun zielen Juist wanneer u verkregen hebt wat u zo graag wilde hebben, dan komt er een verleiding. Ik heb maar een ding tegen u te zeggen: waakt! "En hetgeen ik u zeg, dat zeg ik allen," zei Christus: "Waakt. Waakt en bid opdat u niet in verzoeking komt." Ga de strijd dapper in, zeker van de overwinning van onze Meester en verwacht om te overwinnen in geloof net als Hij dat deed.

Wat zal ik echter zeggen tegen hen, die slaven en vrienden van satan zijn? De Heere hebbe medelijden met u. Als u wilt ontkomen, dan is er maar een manier: ik wijs u op het kruis en Christus hangt eraan. Zie op Jezus, Hij kan u bevrijden. Hij kwam op aarde met het doel gevangenen vrijheid aan te bieden. Zie op Hem en leef. Zie nu op Hem en leef. Ik smeed u, doe het om Zijn liefde.

Amen.

2. VERBLIND DOOR SATAN

"In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft

2 Korinthe 4:4.

Mensen blind maken is een afschuwelijke praktijk, te akelig om er iets over te zeggen. Behalve fysieke blindheid bestaat er ook een geestelijke blindheid die over mensen kan komen. De mensen die dit overkomt, zijn om mee te beginnen ongelovigen. De god van deze wereld, de duivel, verblindt geen gelovigen, maar hij verblindt het verstand van hen, die niet geloven. Het is daarom heel gevaarlijk om niet te geloven in de Zoon van God. De straf voor ongelof is dood en veroordeling en die straf komt over mensen wanneer, als gevolg van hun ongelof, hun dwaze hart verduisterd wordt. Dan verliest men het vermogen om geestelijke zaken waar te nemen doordat de duivel hun mentale gezichtsvermogen verduistert.

Ach, mijn hoorders, hoe graag wil satan verzekerd wezen van uw ondergang. Opdat u maar geen reddend licht zal zien, doet satan alle moeite om uw ogen te verblinden! God geve dat niemand hier hoeft te sterven onder de vreselijke onthouding van het licht, veroorzaakt door satanische invloed op het verstand van mensen, die niet in Jezus geloofd hebben!

Bedenk dat deze blindheid voor geestelijke zaken goed kan samengaan met een scherp verstand in natuurlijke zaken. Iemand kan een goed politicus wezen, hij kan een eersteklas zakenman wezen, hij kan een vooraanstaand wetenschapper zijn of een uitmuntend filosoof en toch kan hij verblind zijn voor geestelijke waarheden. Hoe dikwijls zien we niet bewaarheid wat Jezus tot Zijn Vader zegt: "Gij hebt deze dingen voor de wijzen en verstandige verborgen, en hebt dezelve den kinderkees geopenbaard."

Een oude schrijver zegt; "Een arm, onwetend mens vindt dikwijls de deur naar de hemel en gaat erdoor naar binnen, terwijl de geleerden naar de deurknop blijven zoeken." Ja, iemand kan scherpe ogen hebben voor wereldse zaken, hij kan een heel helder inzicht hebben in de problemen van het leven en toch kan de god van deze wereld zijn ogen verblind hebben.

Iemand kan veel Bijbelkennis hebben, kan de zaken aangaande het koninkrijk van God goed begrijpen, kan erg orthodox wezen in geloofszaken en in staat een antwoord te geven aan hen die hem vragen wat hij gelooft en waarom hij gelooft. Tegelijkertijd kan zo iemand toch geestelijk inzicht missen in de realiteit van deze zaken. Iemand kan iets weten van botanie uit boeken en hij kan zelfs het Linnaeus systeem van plantenclassificatie begrijpen, maar uiteindelijk nog nooit een stokroos aan de rivierkant hebben zien bloeien of een enkele bloem uit de tuin hebben geplukt. Dat is een slecht botanicus, denkt u niet? Iemand die biologie gestudeerd heeft in zijn studeerkamer, maar nog nooit een levend dier gezien heeft, weet uiteindelijk heel weinig over het onderwerp.

Er zijn veel mensen om ons heen, die kunnen spreken over hemel en hel en zonde en zaligheid en Christus en de heilige Geest, die toch nooit een ware indruk van de betekenis van een van deze woorden heeft gehad. Zij zien, (naar nemen het niet waar, zij horen, maar verstaan niet, zij zijn ongelovigen en de god van deze wereld heeft hun verstand verblind.

Vanavond ga ik stellen:

1. DAT DEZE BLINDHEID VEEL VOORKOMT.
2. Ten tweede DAT ZE DOOR DE DUIVEL OP VERSCHILLENDE

MANIEREN VEROORZAAKT WORDT

3. En ten derde zal (k spreken over DE BEHANDELING DIE VOOR DEZE BLINDHEID NODIG IS.

Ten eerste dan DEZE BLINDHEID KOMT VEEL VOOR.

Bij sommigen zien wij de blindheid openbaar worden door hun bezig zijn in de wereld. Hier is iemand die al heel wat jaren in de wereld geleefd heeft en al die tijd heeft hij gedacht, gewerkt, voorstellen gedaan en uitgewerkt. Waar ging het allemaal om het goed van deze wereld! Over het algemeen heeft hij zich het meest bekommerd over de volgende drie vragen: "Wat zal ik eten, wat zal ik drinken? Waarmee zal ik me kleden?"

Deze mens gelooft dat hij in de toekomst eeuwig zal leven in een andere wereld. Hij gelooft dat zijn huidige leven slechts is als een stoep voor een huis en dat zijn toekomstige toestand zal zijn als het huis zelf. Al deze jaren, dertig, veertig, vijftig, zestig, zeventig, misschien zelfs wel tachtig jaar, heeft zo'n persoon nog nooit nagedacht over de eeuwige wereld, alleen maar over de tijdelijke wereld. Nooit heeft hij erover nagedacht waar hij eeuwig zal wonen, maar hij heeft al zijn energie en krachten gebruikt voor de reis ernaartoe. Dit is zo dwaas dat ik zeker weet dat hij wel blind moet wezen. Anders kan ik zijn dwaasheid niet verklaren.

Zeker weten: de ziel is belangrijker dan het lichaam. Wij hechten meer waarde aan ons lichaam dan aan de kleding die het omgeeft, maar uiteindelijk is het lichaam slechts de kleding van de ziel, de ware zelf, de ik, mijzelf, mijn ziel. Moet ik daar dan nooit over nadenken en maar slechts denken over mijn aardse huis, mijn eten, mijn kleding, mijn dagelijks werk? Dat zijn de dingen waar een oppervlakkig mens over denkt. Ossen en ezels denken erover wat zij zullen eten en wat zij zullen drinken en waar zij zullen gaan liggen, als zij al denken. En is dat nu alles waar u en ik over zullen denken? Zeker, als iemand zich uitsluitend met zulke zaken, die als secundair beschouwd moeten worden, bezighoudt, dan is dat een bewijs dat satan zijn verstand verblind heeft.

Ik zal u nog een bewijs geven, vanuit een andere hoek en dat is de gemoedsrust van het geweten, die wij zien bij veel mensen. Zij kunnen een grote zonde begaan, hun handen wassen en ervan af zijn, alsof het handen wassen of de mond afvegen meer dan genoeg was om elke gedachte aan het kwaad weg te werken. Ongetwijfeld zijn er hier vanavond velen, die in een lang leven honderden zonden hebben gedaan, waarvoor zij zich zouden schamen wanneer zij eraan herinnerd zouden worden. Toch schamen zij zich er niet werkelijk voor; zij zouden zich alleen schamen wanneer het bekend zou worden. Zij schamen zich niet voor de zonde zelf.

Een mens, werkelijk wakker geschud door de Geest van God, voelt de herinnering aan zijn zonden die hem steken als scherpe messen. Hij kan die herinnering niet verdragen. De grote massa echter doet duizend verkeerde dingen en heeft er toch geen last van, maar voelt zich aardig op zijn of haar gemak. Enkelen van u zullen waarschijnlijk binnen niet al te lange tijd sterven en geoordeeld worden en toch maakt u nog een sport van de zonde. Hoe dikwijls gebeurt het niet dat mensen naar de kerk komen en weer weggaan, ernstige waarschuwingen afwijzen en zij zullen er nooit meer één horen! Zij hebben hun laatste waarschuwing gehad.

Och, wisten zij maar dat zij die week dood neer zouden vallen of erg ziek worden om nooit meer op te staan. Maar zij verprutsen hun tijd op de rand van hun eeuwige ondergang. Als u iemand recht op het randje van een afschuwelijke afgrond af zag lopen en u zou zien dat hij gewoon door zou lopen, dan zou u zeggen: "Die man is blind; ik weet zeker dat hij blind is, anders zou hij niet doorlopen."

Mensen met open ogen begeven zich niet in vreselijk groot gevaar. Toch zijn er velen van onze medemensen, misschien velen van ons, die roekeloos en zonder zorgen op de rand van een afgrond lopen en recht afgaan op die afschuwelijke afgrond zonder ook maar een gedachte aan gevaar. Zij moeten blind wezen. Deze vreselijke gewetensrust, dit verachten van elke overtuiging van de nest wanneer het geweten spreekt, dit flirten en spelen met dood en oordeel bewijzen dat zij blind zijn.

Ik schilder u een ander soort mensen. Velen hebben een ingebeelde hoop over de toekomst; zij maken zich in ieder geval geen zorgen. Ik weet niet waarom zij zich zo op hun gemak voelen, maar er zijn diverse soorten veronderstellingen, die hen zonder vrees de toekomst in doen blikken. Iemand zegt: "wel, weet u, ik ben als kind gedoopt en ik heb later belijdenis gedaan." Iemand anders zegt: "Ik heb mijn hele leven in de kerk gezeten, ik heb geen dienst overgeslagen; ik geef aan goede doelen en ik ben aardig tegen iedereen; de beste mensen noemen mij goed."

Zij vertrouwen op dit soort dingen en zij hebben geen idee wat er werkelijk ontbreekt. Zij zullen niet blijven om de waarschuwing: "U moet wederom geboren worden" aan te horen. Zij zullen niet naar Christus luisteren wanneer hij zegt: "Die in Mij gelooft, zal niet verdoemd worden, wat zijn beroep of zijn morele karakter ook al is." Nee, luisteren zullen ze niet en dansend zullen zij hun oordeel tegemoet gaan met een licht u vrolijk hart. Deze mensen zijn zeker door satan verblind.

Er is nog een soort mensen. Let op hun bereidheid tot zondigen. Ze bezwijken voor de verleider, zij buigen al over bij zijn eerste verzoek; er is geen reden voor satan om hen over te halen tot het kwaad. Zij lijken er altijd klaar voor, vooral wanneer zij denken dat zij moeilijkheden kunnen vermijden door kwaad te doen. Wel, zijn er niet velen hier die zouden liegen om een euro uit te sparen? Hoe velen verkopen hun ziel, niet eens om de hele wereld, maar slechts om wat luttel geld te verkrijgen? Zij denken zo zelden aan hun ziel, dat zij voor een druppel bier, voor een avondje plezier. Voor het plezier van een dwaze vriend, hun ziel weg zullen gooien, alsof het een steentje is, de moeite van het bewaren niet waard.

Ach, zulke mensen moeten wel blind wezen! Mensen wier geestelijke ogen geopend zijn, zullen eerder sterven dan dat zij het kleinste beetje kwaad doen. Weet u nog van de man, die men verteld had dat wanneer hij een klein bedrag zou geven voor wierook voor de heidengoden, zijn leven gespaard zou blijven? De man kende de Heere echter en daarom wilde hij liever sterven dan een cent aan afgodendienst geven.

Gelovigen hebben met vreugde hun leven gegeven om een klein onderdeel van Gods waarheid te verdedigen, maar deze mensen die niets goeds denken van zulke heilige heldendaden en dan bereid zijn om hun ziel te verliezen voor een ziekelijk pleziertje, zij moeten wel blind wezen! Meer hoef ik hier niet over te zeggen, behalve dit ene nog. Deze blindheid wordt herkend door een spelen met eeuwigheidszaken.

Er is hier ook iemand, die nog niet zo lang geleden erg onder de indruk was en opgeschrikt, die zich zelfs voornam om de Heiland dan en daar te zoeken, maar toen hij in Gods onderzoekkamer zat, stelde hij toch de uiteindelijke beslissing uit. Er was geen werkelijke reden voor uitstel, behalve de tegenzin om Christus aan te nemen. Dat was niet de eerste keer dat hij het uitgesteld had en het voor zich uit geschoven had, en toch stelt hij steeds weer de aanneming van Christus uit. Hij weet niet zeker of hij vanavond nog wel thuis zal komen, hij weet niet zeker of hij morgenochtend nog wel wakker zal worden en toch laat hij zijn ziel in gevaar verkeren alsof het een kleine, onbelangrijke zaak zou zijn.

Iemand kwam hier, niet zo lang geleden, die voordat hij van huis ging, zijn diamantring afgedaan had bij het handen wassen en vergeten had om hem weer om te doen. De hele tijd dat hij hier zat, bleef hij zich afvragen wat er met zijn ring zou

gebeuren. Zou men de ring wel zien bij het wegprooien van het water, en zou men zijn ring tegelijk met het water weggooien? Hij was zo bezorgd over zijn ring, dat hij zich meteen na de dienst zo snel maar kon naar huis spoedde. Hij wachtte er heen week mee om er eens naar te informeren.

Toch zijn er hier mensen, die weken gewacht hebben, maanden, jaren, ach, vele jaren bleven en blijven uitstellen en uitstellen! Zij zouden hun zakelijke belangen nooit zo lang laten wachten, maar hun eeuwige zaak van zaligheid of verdoemenis laten zij wachten alsof het een dor blad is, lat weggeblazen zal worden welke kant de wind maar op waait. Zulke mensen moeten blind wezen, ik weet wel zeker dat zij wel blind moeten wezen. Och, mochten zij wijs worden en God vragen om hun blinde ogen te verlichten.

Ik kan nog veel meer bewijzen opstapelen om aan te tonen dat deze blindheid veel voorkomt, maar ik heb er de tijd niet voor, want wij moeten verder gaan en ons tweede punt overdenken.

Ten tweede wil ik u bewijzen, ernstig en scherp, dat DEZE BLINDHEID OP VERSCHILLENDE MANIEREN DOOR DE DUIVEL VEROORZAAKT WORDT.

(1) Soms komt het omdat mensen zich uitsluitend bezig houden met valse zaken. Er zijn mensen, die zeggen: "wij kunnen geen aandacht aan onze ziel schenken, wij zijn al druk genoeg om de kost te verdienen."

Anderen zeggen: "Wel, Goddank hoeven wij ons brood niet te verdienen in het zweet onzes aanschijns, maar we hebben werkelijk wel iets anders te doen dan ons bezig te houden met dat zware gedoe."

Iemand zegt: "Ik vind God, de hemel en eeuwige dingen niet belangrijk genoeg om over na te denken. Mijn huis, mijn Auto, mijn vrouw, mijn geld, ja, dat zijn vanzelf geen onbelangrijke zaken, die komen eerst." De wereld, de wereld, de wereld vult uw hart en neemt u totaal in beslag.

Een walvisvaarder zei eens: "Dominee, het heeft geen zin om met mij over mijn ziel te spreken of me te vragen om vanavond naar uw dienst te komen. Ziet u, ik ben hier om walvissen te vangen. De hele tijd dat u zou preken, zou ik aan walvissen moeten denken en ook als u een psalm opgaf en als u zou bidden, dan zou ik om walvissen bidden. Er zitten walvissen in mijn hart, dominee en er is geen plaats voor iets anders." Zo is het met vele, vele mensen. Zij hebben hun zaak, zij hebben hun uitvinding, zij hebben bouwmaterialen in hun hart en er is geen plaats voor God. Hun harten zijn verblind door uiterste wereldsheid.

(2) Sommigen worden ook door de duivel verblind op een heel dramatische manier, namelijk door de liefde voor een favoriete zonde. Ik ben niet bang om te stellen dat het een algemeen vastgesteld feit is, dat wanneer mensen schoppen tegen de ware Godsdienst en zij beledigd zijn wanneer zij daarop gewezen worden, er meestal een heel goede reden voor deze weerstand bestaat.

Ik herinner me dat ik in een preek eens gezinspeeld heb op de vreugde die het mij schonk om de arenlezers het tarwe te zien opnemen, zoals Ruth dat eens deed. Ik zei: "Ik geloof werkelijk dat er sommige boeren zijn, die hun veld zouden harken met een tandenborstel als dat kon om elke korrel tarwe binnen te kunnen halen."

Ik zag dat er toen een voornaam uitziend heer op de galerij opstond en de kerk uitliep. Iemand bij de deur vroeg hem: "Waarom gaat u weg, mijnheer?" Hij antwoordde: "Naar zo'n vent blijf ik niet luisteren, ik hark mijn velden altijd drie keer."

Ja, ziet u, het was de waarheid, die hem kwaad maakte en zo gaat het meestal. Er is een reden waarom mensen kwaad worden op het Evangelie en ervan weglopen op het

moment dat het één van hun favoriete zonden raakt. Iemand zegt dat hij niet in Jezus Christus gelooft en het is ook niet waarschijnlijk dat hij dat zal doen. Ik zal u niet vertellen waarom niet, maar zijn vrouw weet het wel. Een ander heeft een winkel. Hij zegt dat hij niet bekeerd wil worden. Nee, want als dat zou gebeuren, zou hij die winkel niet kunnen aanhouden of hij zou de lijn van zaken waarin hij nu handelt, moeten veranderen. Och, de god van deze wereld verblindt mensenogen door zonde.

Ik kan niet op al de bijzonderheden ingaan, maar als hier iemand is die een boezemzonde koestert, laat hij zich niet verbazen over het feit dat hij de schoonheden van Christus of de heerlijkheden van genade niet kan zien. Laat hem ook niet denken dat wij iets voor hem kunnen doen zolang hij die zonde blijft koesteren.

Het vergaat ons net als Maarten Luther toen hij zei: "Ik ton er trots op wezen wanneer sommige mensen slecht over mij zouden spreken. Wanneer zij slecht van mij spreken, dan is dat de hoogste eer die zij mij kunnen bewijzen."

U, die leeft in onkuisheid en oneerlijkheid, wanneer u slecht spreekt van Christus en christenen, dan spreekt u op uw eigen manier en wij kunnen niet wensen dat u anders zal spreken totdat God uw hart veranderd heeft.

(3) Velen zijn verblind waar het de dingen van God aangaat, omdat ze bij een bepaalde groep willen horen.

"Wel" zegt u, "ik kan deze godsdienstige zaken niet gaan bestuderen, want ik ga met zekere mensen om. Zij zouden mij uitlachen en bespottelijk maken en mij vervolgens niet meer aankijken. Nee, echt, mijn beste dominee, als u wist wat voor connecties ik heb, dan zou u niet van me verwachten dat ik aandacht schonk aan de leerstellingen die u preekt, of ze nu waar zijn of niet."

Wat erg, wat ontstellend erg, dat iemand zijn ziel wil verliezen om toch maar bij een bepaalde groep te kunnen behoren.

Ik was blij toen ik onlangs las over de lof die in de "House of Commons" uitgesproken werd voor John Bright - hij verdiende nog veel meer lof - vanwege het feit dat hij het niet met zijn partij eens kon zijn op grond van zijn geweten en dat hij zijn geweten wilde volgen en niet zijn partij. Openbare goedkeuring en applaus betekenden niets voor hem, zolang hij maar eerlijk tegenover God kon zijn door te doen wat hij geloofde dat goed was. Nu, wanneer hij sterft heeft iedere partij een erewoord voor hem. Er is uiteindelijk niets verloren wanneer wij vasthouden aan datgene waar wij in geloven en als dat al zo is in de politiek, hoe veel meer geldt dit in de Godsdienst! Snij uw zondige connecties door, verlaat uw kwade gezelschap. Dat zou beter zijn dan met hen mee te gaan, hun bewondering en bemoediging te verkrijgen en er later achter te moeten innen dat u het fout gedaan hebt.

O, hadden mensen nog maar een greintje lef, zodat zij nooit de zaken van God en hemel en eeuwigheid zouden laten hangen van de glimlach of de frons van hun vrienden! Maar ik vrees dat velen nooit Christus zullen leren kennen omdat zij bij een zekere groep mensen willen behoren of ook vanwege een vooroordeel dat zij in hun jeugd of opvoeding opgedaan hebben.

(4) Er is een vierde manier waarop satan velen verblind en dit doet hij heel vaak. Het is door tegenwerpen op te werpen tegen de waarheid. Er is niets in deze wereld waar u niet iets tegenin kan brengen. Ik durf te stellen dat er geen feit bestaat, hoe tastbaar voor al de zintuigen, waar u toch geen tegenwerpen tegenin kan brengen. Stel dat iemand zou beweren dat ik geen held ben en dat ik geen goed spreker ben. Ik twijfel er niet aan dat, tegen redelijke betaling, er een advocaat gevonden kan worden die dit zou kunnen bewijzen. Wat een advocaat kan, kunnen vele anderen die rechten gestudeerd

hebben ook. Ingaan op tegenwerpingen, is een eindeloos werk. Het is als het leegscheppen van een bron niet emmers zonder bodem. Meestal hebben de mensen niet werkelijk iets tegen het Evangelie van Jezus Christus. Zij bedenken tegenargumenten, zodat zij een excuus hebben om Christus te kunnen afwijzen. Op deze manier laten velen zien dat zij blind zijn. Zij lijden aan een kwaal waar zij niet vanaf kunnen komen en zij willen er ook niet vanaf en daarom zien zij Christus niet.

(5) Bij anderen wordt de blindheid veroorzaakt door verkeerde gevolgtrekkingen. Het is verbazend hoeveel ogen verblind worden door verkeerde gevolgtrekkingen van de waarheid. Wij hebben eens iemand horen zeggen: "Wel, de genade van God is erg groot, het is algemeen, daarom weet ik zeker dat God mij niet in de hel zal werpen." Dit is een lelijke leugen, afgeleid van een grote waarheid. Een ander zegt: "Ik lees dat God een uitverkoren volk heeft." Dat is heel zeker waar, maar de volgende afleiding ervan is niet waar: "Als ik behouden moet worden, dan zal ik wel behouden worden en als ik verloren moet gaan, dan moet ik verloren gaan, dus hoeft ik mij over dit onderwerp niet druk te maken." Als iemand zelfmoord wil plegen, dan is elk stuk touw daarvoor geschikt en als een zondaar zich voorgenomen heeft verloren te gaan, dan kan hij altijd een reden vinden voor zijn eigen ondergang, zelfs één uit de Bijbel. Ik ga op geen van deze leugens in, behalve om te zeggen dat door deze foute gevolgtrekking velen verblind zijn geworden tot hun eeuwige ondergang.

(6) Dan is er nog een zeer veel voorkomende manier om verblind te worden, namelijk door ingebeeelde kennis. Ik ken iemand die daardoor stekeblind is. Toen ik hem laatst ontmoette, keek hij me aan en vroeg neerbuigend hoe het met me ging en hij gaf aan dat hij wel even niet me wilde praten. Hij wilde wel even over de godsdienst spreken met me, hij wist daar alles over en zo mogelijk nog een paar dingen extra. Deze man noemde zichzelf een agnostisch denker. Wanneer iemand zichzelf een agnostisch denker noemt, dan is hij een ignoramus, dat is iemand die niets weet.

Toch spreekt zo iemand meestal alsof hij alles weet inclusief de bijlagen. Hij noemt Calvinisme en hij zegt op verachtelijke toon dat zijn oma een Calviniste was. Hij zegt dat hij weet van de Evangelische richting, maar dat die nu ongeveer uitgestorven is. U hoeft niet lang met hem te spreken voordat u ontdekt dat de Heere Jezus Christus en hij nooit met elkaar op zouden kunnen schieten, omdat de Zaligmaker gezegd heeft: "Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien, Tenzij dat gij zult zijn en zult worden als kleine kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen niet kunnen ingaan." Deze persoon zal nooit als een klein kind worden, hij niet! Als u de tegenpool van een klein kind wilt zien, dan ziet u deze man en hij wenst u goedemiddag zodra u de Bijbel citeert, zulk onderwijs heeft hij niet nodig. De "superieure" mens zal altijd verloren

Let maar op mijn woorden. Hoe superieurder, des te zekerder is zijn ondergang. Ik bedoel niet dat hij werkelijk superieur is, maar dat hij zich zo voelt, boven alle instructie en onderwijs verheven. Hij wil geen student wezen, geen leerling, hij is er klaar voor om docent te wezen, liefst een hoogleraar. Hij behoort niet tot het soort mensen die de hemelpoort binnengaan, hij draagt zijn hoofd er te hoog voor. Hij vindt zichzelf breed van inzicht en veronderstelt dat hij op de brede weg loopt. Klein denkende mensen lopen op de smalle weg, maar die leidt wel tot het eeuwige leven en daarom beveel ik u die ten zeerste aan.

(7) Er is nog een soort mensen die verblind zijn door een bijzonder ingebeeelde genade. Hier is iemand die vele plichten heeft. Aan sommige ervan heeft hij vanzelf een hekel,

maar die koopt hij af met andere die meer naar zijn zin zijn. Hij bidt niet, maar hij zingt wel in het koor! Gemeenschap met God, daar weet hij niets van, maar hij gaat aan het Heilig Avondmaal! Hij heeft nooit berouw over zijn zonden gehad, maar dan, hij heeft vele anderen ook zien zondigen en dat vindt hij haast net zo goed! Hij helpt geen armen en behoeftigen, maar hij heeft een plan om het aantal armlastigen te verminderen! Hij doet altijd wel het één of ander dat goed is, maar niet de dingen die de Schrift voorschrijft.

Om in de Heere Jezus Christus te geloven, hetgeen betekent om door een levend geloof Hem te vertrouwen, dat gaat hem te ver. Om een nieuw hart, een vernieuwde geest te zoeken en bekeerd te worden en om van het donker naar het licht gekeerd te worden, daar weet hij niets over, maar er is toch een enorme verbetering te zien bij hem? Hij heeft een aantal bedenkelijke praktijken opgegeven en over het geheel heeft hij best veel gedaan waar met behoorlijke waardering over gesproken behoort te worden. Dit is het soort mens die verblind is door de god van de wereld.

Het is nutteloos om nog langer te spreken over verblinde mensen behalve dan voor degenen die kunnen zien, want de blindste mens is de persoon die zegt dat hij niet blind is. Hij wil niet hebben dat iemand zegt dat hij alles niet goed ziet, ook al zijn zijn ogen nooit geopend door de Heere. Hij zegt dat hij altijd al kon zien, het is een belediging om te zeggen dat hij blind zou zijn. Hij is als de Farizeeër, die Jezus vroeg of zij ook blind waren. Jezus antwoordde hem: "indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde." Dit is zondigen tegen het licht, dit is zondigen met een passie. Moge de Heere ons behoeden voor zo'n zonde.

Nu kom ik tot mijn meest praktische punt, namelijk DE SOORT BEHANDELING DIE ER VOOR DEZE BLINDHEID NODIG IS.

Ik bid God om u te zegenen door wat ik hierover te zeggen heb.

Eerst zou ik willen zeggen, lieve vrienden, pas op dat zo'n blindheid u niet gegeven wordt als een straf. Hoewel onze blinde vrienden onze liefde en ons meeleven waard zijn en God hen zegenen wil, toch moet het een grote klap wezen om zonder zicht te wezen. Wel, blindheid van hart is niet alleen een zonde, maar het is straf op Ir zonde en het komt voor velen als een gevolg van tegen je geweten ingaan, de Heilige Geest weerstaan, de gek steken met heilige zaken en expres het kwade doen. O, als u nog een teer geweten hebt, let op dat u dat niet verliest! U die naar een preek kunt luisteren en die voelt in uw hart, steek de gek niet met die heilige gevoeligheid. Als dat eenmaal verloren is en u kunt de Bijbel lezen of een ernstig gesprek aanhoren en er toch niets bij voelen, dan hebt u een van de hoogste privileges, die u ooit gehad hebt, verloren. Moge God de hen helpen die doorgedaan is in zonde totdat hij volledig blind is geworden en hem doen stilstaan voordat hij verder gaat!

Ik zou ook tegen u, die op de één of andere manier blind bent, willen zeggen, pas op dat uw blindheid niet de voorloper van uw ondergang wordt. Voordat Haman opgehangen werd, was het eerste wat de knechten deden, zijn gezicht bedekken. Als iemand voor eeuwig verloren gaat, dan is het eerste wat de duivel doet, zijn ogen verblinden zodat hij niet kan zien. De arme, blinde Simson vermaakt de Filistijnen; zij hopen dat zij hem kunnen doden wanneer zij dat kunnen. Pas op voor een verblind geweten; het is het voorspel voor uw eeuwige ondergang. God verlosse u daarvan!

Wanneer u zelfs maar een klein beetje licht hebt, waardeer het ten zeerste. Als één van ons geleidelijk aan zijn gezichtsvermogen verliest dan weet ik zeker dat hij het beetje zicht dat hij nog heeft, ten hoogste waardeert. Ik heb eens iemand gesproken die zei: "mijn ene oog ziet niets meer, mijnheer, in het andere oog heb ik nog een beetje licht

over en de dokter zegt dat ik er erg voorzichtig mee moet zijn anders kan ik dat ook verliezen."

O, pas maar goed op het beetje licht dat u hebt! Als u een beetje kan voelen, wees dan zuinig op uw gevoel. Als u een beetje kunt zien van de schoonheid van Christus, wees dan zuinig op dat gezicht. Heb ik het niet dikwijls gezegd dat hij die sterrenlicht heeft, God moet danken voor dat sterrenlicht en moet gebruiken en hij zal maanlicht ontvangen. Hij die maanlicht heeft en God ervoor dankt en het gebruikt, zal zonlicht krijgen.

En hij die zonlicht heeft, zal tot het Licht komen dat gelijk is aan zeven dagen in de glorieuze heerlijkheid van God. Wees dus heel zuinig op elk licht dat u bezit.

En het volgende dat ik wil zeggen is dat wanneer u zich bewust bent van uw blindheid, maar niet het volstrekke kwaad van de zonde beseft, wanneer u niet de heerlijkheid van Christus ziet en de weg tot zaligheid niet waarneemt, belijd dan uw blindheid. Ga straks naar huis en wanneer u alleen in uw kamer bent, geef toe dat u niet ziet wat u zou moeten zien en niet voelt wat u zou moeten voelen. Ga niet uw blinde ogen naar de Heiland, die de blinden ziende maakt. Bedek uw zonden niet, maar belijd ze. Zeg met David; "Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor den Heere"; Zo zult u dan ook niet David kunnen zeggen: "en Gij vergaapt de ongerechtigheid mijner zonde."

Wanneer u uw blindheid beleden hebt, doe nog een ding: vertrouw dat de Heere Jezus uw blinde ogen zal openen. Werp uzelf bewust op de aanwezigheid van de Goddelijke Verlosser en zeg Hem: "Ik geloof dat U dit wonder van genade kunt werken, ik geloof dat U mij de waarheid kunt laten zien en voelen. Ik geloof dat U mij mijzelf kunt laten zien en mij U doen vertrouwen. Heere ik zou zo graag mijn gezichtsvermogen ontvangen. Ik geloof dat U het kunt geven, geef het mij nu!" Ach, het kan zijn dat terwijl ik deze woorden spreek, er een glimp Goddelijk licht in de één of ander donkere ziel valt.

Het duurt geen uren om zalig te worden, het is in een ogenblik dat wij van dood levend worden. Op het ogenblik dat wij in Jezus geloven, zijn wij gered. Op het ogenblik dat wij Hem aan het kruis zien hangen, is al onze zonde vergeven. God geve vanavond die gezegende blik van geloof aan iedereen, om Jezus wil.

Amen.

3. HOE SATAN DE GELOVIGEN OBSERVEERT

"En de Heere zeide tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op Mijn knecht Job?"

Job 1:8.

Alle aardse zaken zijn vreselijk onbetrouwbaar! Hoe dwaas zou een gelovige zijn wanneer hij zijn schat ergens anders zou hebben dan in de hemel. Jobs welvaart voorspelde hem de meest mogelijke heerlijkheid als niets anders onder de zon maar zou kunnen doen. De man had een grote staf van ongetwijfeld toegewijd en betrouwbaar personeel om zich heen. Hij had een rijkdom bij elkaar vergaard van een soort dat niet snel zijn waarde verliest. Hij had ossen, ezels en veel vee. Hij hoefde niet naar de markt te gaan of naar de veiling om zijn waren te verhandelen of om voedsel en kleding aan te schaffen, want zijn bedrijf omvatte zo'n breed agrarisch scala, dat hij misschien wel alles verbouwde wat er in het levensonderhoud nodig was. Hij had genoeg kinderen om hem een talrijk nageslacht te zien. Zijn voorspoed liet niets te wensen over aan zekerheid. Het was alles overvloed; wat zou het kunnen laten wegebben?

Daarboven, boven de wolken, wat geen mensenoog kan zien, daar speelde zich toen een drama af, dat Jobs welvaart op losse schroeven stelde. De boze geest stond tegenover de oneindige Geest van God. Er volgde een ongewoon gesprek tussen deze twee wezens. Wanneer satan ter verantwoording van zijn daden wordt geroepen, pocht hij dat hij heen en weer over de aarde is gegaan. Hij insinuerend dat hij geen tegenstand voor zijn wil ondervonden had. Niemand had hem dus tegengehouden om zich vrijelijk te werken en te doen wat hij wilde. Overal was hij geweest als een koning in zijn rijk, ongehinderd en zonder tegenstand te ondervinden.

Dan herinnerde de grote God hem eraan dat er tenminste één plekje bij de mensen was waar hij geen houvast had en waar zijn macht niet erkend werd, namelijk in het hart van Job. Er was een mens die stond als een onneembare vesting, ommuurd door integriteit en onneembaar door perfecte loyaliteit aan de Koning der hemelen. Toen daagde de duivel de Heere uit om Jobs geloof en trouw te beproeven. Hij beweerde dat de aartsvaders integriteit het gevolg was van zijn welvaart. Hij insinueerde dat Job God diende en het kwade meed uit duistere motieven, namelijk omdat dit profijtelijk voor hem was. De God des hemels nam deze uitdaging van de boze aan en gaf hem toestemming om al de zegeningen, waarvan hij zei dat zij de steunpilaren van Jobs integriteit waren, weg te nemen. Hij mocht al de versterkingen en stutten neerhalen en zien of de toren dan nog overeind zou blijven staan. Als gevolg hiervan verging op een zwarte dag al Jobs welvaart. Zelfs geen kind bleef er over om hem troost toe te fluisteren.

Een tweede gesprek tussen de Heere en de gevallen engel volgt. Job was weer het onderwerp van het gesprek en de grote God, door satan uitgedaagd, stond deze zelfs toe om Job in zijn bot en vlees aan te tasten, zo erg dat de prins van eertijds ellendiger werd dan een bedelaar. Hij die zo rijk was geweest en zo blij, was nu arm en ellendig, ziek van onder tot boven en hij moest zich krabben met een ordinaire potscherf in een slechte poging om zijn pijn te verlichten.

Laten wij hierin de veranderlijkheid van alle aardse dingen zien. "Want Hij heeft ze gegrond op de zeeën en heeft ze gevestigd op de rivieren." is Davids beschrijving van deze wereld en als het gefundeerd is op de wateren, verbaast het u dan dat het vaak verandert? Zet uw vertrouwen toch niet op iets onder de hemel. Onthoud dat er "Verandering" geschreven staat op de voorgevel van alles op aarde. Denk niet: "Mijn

berg staat vast en zal nooit wankelen." Een blik uit Gods ogen kan de berg tot stof laten worden, de aanraking van Zijn voet kan hem als de Sinaï laten worden, om te smelten als was en om te roken. "Zet uw hart op de dingen die boven zijn, waar Christus zit aan de rechterhand van God en laat uw hart en uw schat I daar wezen waar noch mot noch roest hen kan verteren, noch dieven in kunnen breken en stelen."

De woorden van Bernard kunnen ons hier instrueren: "Echte en grote blijdschap verkrijgt men wanneer men die niet van een schepsel verkrijgt, maar van de Schepper. Iemand zal die blijdschap ooit meer kunnen wegnemen. Hiermee vergeleken is alle andere vreugde pijniging, alle andere blijdschap verdriet, zoet is bitter, eer is laagheid en alle verrukkelijke zaken afschuwelijk."

Echter, dit is niet ons onderwerp vanmorgen. Zie het maar als een introductie tot ons hoofdonderwerp.

"De Heere zeide tot de satan: hebt gij ook acht geslagen op Mijn knecht Job?"

1. Laten wij dan eerst zien HOE SATAN DE GELOVIGEN OBSERVEERT.
2. Ten tweede laten wij opmerken WAAROP LET SATAN WANNEER HIJ DE GELOVIGEN OBSERVEERT?
3. En ten derde, laten wij ons troosten met de gedachte dat er IEMAND WAS DIE MET EEN HOGERE BLIK DE GELOVIGEN OBSERVEERDE.

Ten eerste dan HOE OBSERVEERT SATAN DE GELOVIGEN?

Satan observeert ons zeker niet op de manier die bedoeld wordt wanneer de Bijbel spreekt over "ons aanzien." "O Heere, zie mijn ellenden aan." Zulk zien impliceert goede wil en zorgvuldige aanschouwing van het object van liefdadigheid, zodat wij goed zullen doen op de beste manier. Op die manier observeert satan nooit iemand. Als er bij hem al enige liefdadigheid is, dan is die voor hemzelf. Alle andere wezens ziet hij aan op de meest kwaadaardige blik. Geen straaltje van goed schijnt er door de zwarte donkerheid van zijn ziel. Ook ziet hij ons niet op de manier waarop ons wordt geboden om de werken van God te zien, namelijk zodat wij leren hoe wijs, liefdevol en barmhartig God is. Satan eert God niet door wat hij in Gods werken ziet of in Gods kinderen. Het is bij hem niet: "Ga tot de mier, gij luiaard en word wijs," maar hij haat een christen en ziet wat die doet en wordt nog meer Gods tegenstander dan hij al was. Het observeren van de gelovigen door de satan volgt. Hij kijkt naar hen in verbazing, wanneer hij het verschil ziet tussen hen en zichzelf. Hij, een oplichter, die de volle omvang van zijn slechtheid kent en de zwartheid van zijn eigen hart, en niet anders dan verbaasd kan wezen wanneer hij gedwongen wordt om te besluiten dat iemand eerlijk en oprecht is.

Het eerste besluit van een verraderlijk hart is te geloven dat alle mensen net zo verraderlijk zouden wezen en het in wezen ook allemaal zijn. De bedrieger denkt dat alle mensen bedriegers zijn net als hij, of het zouden wezen wanneer het profijtelijker was dan eerlijkheid. Als satan christenen observeert en ziet dat zij oprecht staan voor God en Zijn waarheid, dan observeert hij hen net als wij één of ander fenomeen zouden bekijken, dat wij mogelijk zouden verachten om de dwaasheid, maar waarover wij ons toch verbazen en waarvan wij ons afvragen hoe het kan.

Satan lijkt zich als volgt op te stellen: ik, een prins, een lid van Gods regering, zou mijn wil niet onderwerpen aan de Heere, ik koos eerder om in de hel te regeren dan om in de hemel te dienen; ik behield mijn eerste positie niet, maar viel van mijn troon, hoe kunnen dezen dan staande blijven? Welke genade houdt hen overeind?

Ik was een gouden vat en toch ben ik gebroken: dezen zijn aarden vaten, en toch kun ik

hen niet breken! Ik kon niet in mijn glorie blijven staan; welke ongeëvenaarde genade houdt deze mensen overeind? In armoede, in duisternis, in vervolging blijven zij toch trouw aan de God die hen niet zegent of verhoogt, zoals Hij het mij eens deed!" Het kan wezen dat hij zich ook afvraagt hoe zij zo blij en gelukkig kunnen zijn. Hij voelt zich in een bruisende zee van ellende. Er is een onoverbrugbare kloof van angst in zijn ziel en als hij naar de gelovigen kijkt, dan ziet hij rust, vrede en blijdschap in hun zielen. Dikwijls ontbreken hen uiterlijke middelen van troost en toch verheugen zij zich en roemen God.

Satan gaat de wereld door, bezit grote macht en heeft veel volgelingen die hem dienen. Toch bezit hij niet de blijdschap van die nederige gelovige vrouw in haar hutje, wonend in het donker, onbekend, zonder personeel om haar te bedienen, liggend op haar ziekbed. Hij bewondert en haat de vrede die in de ziel van de gelovigen woont.

Zijn observatie gaat nog verder. Denkt u niet dat elk foutje dat hij in hen kan ontdekken een troost voor hem betekent? "Zij zijn niet volmaakt," zegt hij, "dezen, gekocht door bloed, deze uitverkorenen van voor de grondlegging der wereld, zij zondigen nog!" Deze aangenomen kinderen van God, voor wie de glansrijke Zoon Zijn hoofd heeft gebogen en de geest heeft gegeven, zij zondigen nog!!!" Wat een plezier doet hem dat, wat een genot verkrijgt hij uit de geheime zonden van Gods kinderen. Als hij iets ziet dat tegenstrijdig is niet hun ambt, iets bedrieglijks en daardoor als hemzelf, dan is hij blij. Elke zonde die geboren wordt in het hart van een gelovige roept naar hem: "Mijn vader, mijn vader" en hij voelt iets van de blijdschap van het vaderschap wanneer hij zijn lelijke nakomelingen ziet. Hij let op de "oude mens" in de christen en bewondert de vasthoudendheid waarmee hij weet vast te houden, de kracht en drift waarmee hij worstelt om te overwinnen, de strikken en handigheidjes waarmee hij van tijd tot tijd, op geschikte momenten al zijn macht aanwendt. Hij ziet ons zondige vlees en maakt het één van de boeken, die hij ijverig leest. Eén van de beste gelegenheden waar de duivel naar kijkt is ongetwijfeld de inconsequentie en de onreinheid die hij kan ontdekken in een waar kind van God. In dit opzicht ontdekte hij heel weinig in Gods oprechte knecht Job.

Maar dit is nog niet alles, dit is pas het beginpunt van zijn beschouwing. Ongetwijfeld beziet hij de gelovigen en vooral de uitnemendste en de beste van hen, als barrières voor de uitbreiding van zijn koninkrijk. Net als een ingenieur die een treinspoor aanlegt, goed op de bergen en rivieren let en vooral op de grote berg, waar hij jaren doorheen zal moeten boren om een tunnel aan te leggen, zo let satan, in de uitvoering van al zijn plannen om zijn rijk uit te breiden, vooral op mensen als Job. Satan moet goed op Maarten Luther hebben gelet. "Ik zou de hele wereld kunnen gehad hebben, was het niet voor die monnik," zal hij gezegd hebben. Hij staat mij in de weg. Die stijfkop haat mij en beukt in op mijn eerstgeboren zoon, de paus. Als ik hem kwijt zou kunnen raken, dan geef ik niet zo veel om vijftigduizend kleinere christenen, die mij in de weg staan."

Hij zal zeker op Gods knecht letten wanneer die opvalt door deugd. Wij die geroepen zijn tot het ambt kunnen verwachten dat wij op grond van ons beroep zijn speciale aandacht hebben. Wanneer die afschuwelijke vechter door zijn verrekijker kijkt, dan kijkt hij vooral naar hen die officieren van hun regiment zijn en hij vraagt zijn scherpschutters om vooral en met precisie op hen te schieten. "Want," zegt hij. "als de banierdrager valt, dan zal de overwinning zekerder zijn en onze tegenstanders zullen makkelijker op de vlucht slaan."

Wanneer u guller bent dan andere gelovigen, als u dichter bij God leeft dan anderen, dan kunt u verwachten dat satan zich meer niet u bezighoudt, zoals de vogels het liefst van het rijpste fruit pikken. Wie zal er vechten voor een provincie bezaaid niet stenen

en kale rotsen en omgeven door bevroren zeeën? Maar er is altijd al een strijd geweest om de vruchtbare valleien vol korenschoven en waar iemand goed betaald wordt voor zijn arbeid. Daarom kunt u, die God het meest een, de zwaarste strijd van de satan verwachten. Hij wil de juwelen uit Gods kroon halen en als hij kan zelfs de stenen uit de borstplaat van de Zaligmaker. Hij let dus goed op Gods kinderen, beschouwt hen als hinderlijk voor zijn rijk, ontwerpt methodes waardoor hij hen uit de weg kan ruimen of hen kan overhalen naar zijn kant. Duisternis zou de aarde bedekken als hij de lichten kon doven, er zou geen fruit meer groeien op de Libanon als hij het zaad op de top van de berg kon vernietigen. Hij beziet de gelovigen ononderbroken om hen te laten vallen. Er is niet veel inzicht voor nodig om te ontdekken dat het grote doel van satans bezien van de gelovigen is om hen kwaad te doen. Ik geloof dat hij de door God geroepenen en de niet bloed gekochte erfgenamen niet om kan brengen. Ik denk dat hij dat wel weet. Hij is al zo vaak bedrogen uitgekomen wanneer hij Gods kinderen aanviel, dat hij niet kan veronderstellen dat hij de uitverkorenen kan verslaan.

U herinnert zich wat de waarzeggers - die familie van hem - tegen Haman zeiden: "Indien Mórdechai, voor wiens aangezicht gij hebt begonnen te vallen, van het zaad van de Joden is, zo zult gij tegen hem niet vermogen, maar gij zult gewisselijk voor zijn aangezicht vallen." Hij weet heel goed dat er in het land waartegen hij oorlog voert, koningskinderen wonen, waartegen hij het verliezen moet. Het verbaast me eigenlijk dat hij zijn tijd nog verdoet door nog te proberen een uitverkoren ziel ten val te brengen.

Hij kan bewerken dat de ziel zich zorgen maakt en dat het zich onteert, maar hij kan de ziel niet verloren laten gaan. Het is echter heel goed mogelijk dat satan net zo min weet wie Gods uitverkorenen zijn als wij dat weten, want hij kan net als wij alleen maar afgaan op uiterlijke daden. Wel kan hij hen hier beter op oordelen dan wij, door langere ervaring en door betere waarneming van mensen in hun privé-sfeer. Toch kan zijn donker oog nooit kijken in Gods boek van geheime besluiten. Wij kennen de gelovigen aan hun vruchten en hij kent hen op dezelfde manier. Maar omdat wij vaak fouten maken in ons oordeel, zal hij dat ook doen. Het lijkt me daarom dat het zijn strategie is hen allemaal ten val te brengen zonder te weten waar hij succes kan hebben en waar niet. Hij gaat rond om te zoeken wie hij mag verslinden en omdat hij niet weet bij wie hij succes zal hebben, valt hij alle gelovigen aan uit alle macht.

Iemand vraagt: "Hoe kan de duivel dit doen?" Hij doet het niet alleen. Ik weet niet of iemand van ons ooit rechtstreeks verleid is door satan; wij zijn misschien niet belangrijk genoeg om zijn persoonlijke aandacht te krijgen, maar hij heeft een heel leger van lagere geesten onder zijn legering en beheer. Net als de hoofdman over honderd over zichzelf zei, zo kan van satan gezegd worden: "Hij zegt tegen deze geest doe dit en hij doet het en tegen zijn knecht ga en hij gaat."

Zo komen alle knechten van God min of meer onder de directe of indirecte aanvallen van de grote vijand van zielen. Dit alles met het doel hen ten val te brengen, want hij zou, als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen verleiden en bedriegen. Kan hij hen niet ombrengen, dan is het ongetwijfeld zijn doel om hen te benauwen. Hij ziet de gelovigen niet graag blij. Ik geloof dat de duivel veel plezier beleeft aan sommige predikanten, die geneigd zijn om in hun preek twijfel en vrees op te roepen en dit aan te moedigen. En die ook ellende en narigheid als de kenmerken van het geloof noemen. "Ach," zegt de duivel, "preek door, u doet mijn werk goed, want ik houd ervan om de gelovigen verdrietig te zien. Als ik hen hun harpen aan de wilgen kan laten hangen en hen doen rondlopen met lange gezichten, dan neem ik aan dat ik mijn werk erg goed gedaan heb."

Mijn lieve vrienden, laten wij op onze hoede wezen voor zulke verleidingen. Het lijkt

alsof zij ons nederig maken, maar waar satan werkelijk op uit is, is ons ongelovig te maken. Onze God heeft geen behagen in ons wantrouwen en in onze twijfels. Zie hoe Hij Zijn liefde bewijst in het geschenk van Zijn lieve Zoon Jezus. Ban al uw ziekelijke overdenkingen uit en verheug u in onwankelbaar vertrouwen. God is verheugd wanneer Hij met vreugde aanbeden wordt. "Komt, laten ons den Heere vrolijk zingen, laat ons juichen den Rotssteen onzes heils. Laat ons Zijn aangezicht tegemoet gaan met lof; laat ons Hem juichen met psalmen." "Verblijdt u in de Heere, en verheugt u, gij rechtvaardigen en zingt vrolijk, alle gij oprechten van harte!" "Verblijdt u in de Heere te allen tijd; wederom zeg Ik: verblijdt n!"

Satan houdt hier niet van. Maarten Luther zei altijd: "Laten wij psalmen zingen en de duivel dwarszitten." Maarten Luther had het ongetwijfeld bij het rechte eind, want de liefhebber van onvrede haat harmonieus en blij lofgezing.

Lieve broeder, de aartsvijand wil u hier op aarde ellendig maken, als hij u later niet kan hebben. Hiermee wil hij ongetwijfeld de eer van God een slag toebrengen. Hij weet heel goed dat treurende christenen vaak Gods eer te kort doen door aan Zijn trouw te twifelen en hij denkt dat als hij ons zo erg bezorgd kan laten zijn dat wij niet meer geloven in de constante goedheid van de Heere, hij God van Zijn eer beroofd zal hebben. "Wie dankoffert, die zal Mij eren" zegt de Heere en dus legt satan de bijl aan de boom van onze lof, zodat God niet langer geëerd zal worden.

Verder wil de duivel ook graag het nut van een christen teniet doen, wanneer hij hen niet kan hebben. Vele christenen zijn gevallen, zij hebben niet hun nek gebroken, dat is onmogelijk, maar zij hebben een aantal belangrijke botten gebroken en zij zijn naar hun graf gestrompeld! Met smart herinneren wij ons mensen, eens uitmuntend in de rijen van de Kerk, die recht liepen, maar die door de druk van verleiding in zonde vielen en wiens namen nooit meer genoemd werden in de gemeente, behalve dan met ingehouden adem. Iedereen dacht en hoopte dat zij gered waren als uit het vuur, maar hun vorige nut kwam nooit meer terug. Het is erg gemakkelijk om terug te gaan op de hemelse pelgrimsreis, maar het is heel moeilijk om uw stappen weer terug te vinden. U kunt afdwalen en uw kaars doven, maar u kunt hem niet zo snel weer aansteken.

Vriend, geliefde in de Heere, pas op voor de aanvallen van satan en sta vast, want u ligt me na aan het hart en wij kunnen u niet missen. Als een vader of als een voogd in ons midden eren wij u en wij zouden niet graag willen treuren en rouwen over uw verlies. Helaas zijn er al veel dingen in ons Sion gebeurd die wij niet in Gath zouden willen vertellen, of publiceren in de straten van Askelon, zodat de dochters van de onbesnedenen zich zouden verheugen.

O, geve God ons genade, als Kerk, om te staan tegen de aanvallen van satan. Mag hij, zelfs na zijn ergste listen, geen voordeel over ons behalen. Mag het zo gaan dat satan ons beziet en nog eens beziet, onze torens en vestingen telt en dat hij dan gedwongen wordt om terug te trekken, omdat zijn stormrammen nog geen steen uit onze wallen kunnen wrikken en zijn slingers geen enkele soldaat op de muren kunnen raken.

Voordat ik dit punt beëindig, wil ik nog graag een mogelijke vraag beantwoorden, namelijk deze: "Hoe kan het dat God toelaat dat de duivel Zijn volk zo boosaardig en zo voortdurend gadeslaat?" Eén van de antwoorden is zonder twijfel dat God weet wat tot Zijn eer is en dat Hij geen rekenschap van Zijn daden geeft. Hij laat vrije keuzes toe en ook - om een geheime reden - liet bestaan van het kwaad. Het lijkt niet te stroken niet Zijn vernietiging van satan, maar Hij geeft de duivel macht, zodat het een eerlijke strijd kan wezen tussen zonde en heiligheid, tussen genade en slinksheid. Ook moeten wij onthouden dat de verleidingen van satan tot dienst staan van het volk van God.

Fenelon zegt 'dat de verleidingen van satan dienen als een vijl, die veel roest van het zelfvertrouwen moet afveilen'. Ik wil daaraan toevoegen dat dit het afschuwelijke geluid is dat de schildwacht wakker moet houden.

Een wijs kind van God merkt op dat er geen verleiding in de wereld zo erg is als om helemaal niet verleid te worden, omdat verleidingen ons wakker houden. Zonder verleiding zouden vlees en bloed zwak zijn en hoewel de geest gewillig mag zijn, toch is hij zwak en zouden wij inslapen. Kinderen lopen niet van hun vader weg wanneer er grote honden tegen hen blaffen. Het sneren van de duivel kan ons dichterbij Christus brengen, kan ons leren hoe zwak wij zijn, kan ons in onze wachttorens houden en kan dus het middel wezen om ons voor andere gevaren te behoeden. "Zijt nuchter, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel gaat om als een briesende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden"

En laten wij, die in een vooraanstaande positie staan, u liefdevol een ernstig verzoek mogen doen, namelijk: "Broeders, bid voor ons," opdat wij omgeven mogen zijn door Goddelijke kracht en zo gewapend tegen satans aanslagen. Laten wij rijk gemaakt worden door uw trouwe gebeden, zodat wij staande zullen blijven tot het einde.

Ten tweede, WAAROP LET SATAN WANNEER HIJ DE GELOVIGEN OBSERVEERT?

Van satan kan niet gezegd worden zoals van God, dat hij alles van ons weet. Toch heeft hij zich nu al bijna zesduizend jaar met arme, gevallen mensen beziggehouden en hij moet dus in al die tijd heel veel ervaring opgedaan hebben. Hij is overal op de aarde geweest en heeft de hoogstegeplaatsten en de laagsten van stand verleid, hij moet wel heel goed weten uit welke bron menselijk gedrag voortspringt en hoe hij erop in moet spelen. Satan observeert en overweegt allereerst onze bijzondere zwakheden. Hij bekijkt ons van binnen en van buiten, net als ik eens een paardenkoopman heb zien doen met een paard. De koopman ontdekt al gauw iets waar wij geen acht op zouden slaan. Ik, een gewoon toeschouwer, zou kunnen denken dat het paard een buitengewoon goed dier is, wanneer ik het de weg af zie draven, maar de handelaar ziet wat ik niet kan zien en hij weet precies hoe hij het dier moet hanteren om snel een verborgen kwaad te ontdekken.

Satan weet hoe hij ons moet observeren en ons van boven tot onder op moet nemen, zodat hij van de één kan zeggen: "Zijn zwakheid is begeerte" en van iemand anders: "Hij wordt snel driftig" en van nog iemand anders: "Hij is trots" of "Hij is slordig." Het boosaardige oog ziet heel snel een zwakte en de hand van vijandschap doet er snel zijn voordeel mee. Wanneer de aartsspion een zwakke plek in de muur van ons kasteel ontdekt, zorgt hij dat hij zijn stormram juist daar plaatst. Zijn beleg begint dan daar. U kunt een zwakheid zelfs voor uw beste vriend verbergen, maar u kunt die niet voor uw ergste vijand kunnen verbergen. Satan heeft kattenogen en ziet in één seconde de zwakke plek in uw harnas. Hij gaat rond met een lucifer en hoewel u denkt dat u alle buskruit in uw hart bedekt hebt, weet hij toch een spleetje te vinden om zijn lucifer doorheen te steken en hij zal er veel kwaad aanrichten, tenzij eeuwige genade het voorkomt.

Hij observeert onze gedachtespinsels en onze buien goed en nauwgezet. In een bepaalde gesteldheid kunnen wij een aanval van de duivel goed afslaan en dat weet satan en dan vermijdt hij juist een aanval.

Sommige mensen zijn vatbaarder voor verleidingen wanneer zij zorgen hebben en juist dan valt de vijand hen aan. Anderen zullen vatbaarder zijn wanneer zij opgetogen en blij zijn en precies dan steekt hij de spaanders aan met een vonkje.

Mensen die zeker zijn, kan hij haast alles laten zeggen wanneer zij heel vertwijfeld zijn

en heen en weer geslingerd worden. Anderen zijn juist in perfecte conditie om door de duivel verleid te worden wanneer hun gemoederen als stille wateren zijn. Zoals een metaalbewerker weet dat elk metaal bij een andere temperatuur bewerkt moet worden en zoals mensen die met scheikundige stoffen werken weten dat de ene vloeistof bij een bepaalde temperatuur zal koken en een andere al bij een veel lagere temperatuur, zo weet satan precies bij welke temperatuur hij zijn doel kan bereiken. De inhoud van kleine pannen kookt snel nadat zij op het vuur gezet zijn en kleine, driftige mensen zijn snel boos. De inhoud van grotere pannen heeft meer tijd en brandstof nodig voordat het kookt, maar wanneer het eenmaal kookt, dan blijft het ook lang warm.

De vijand past zijn tactieken aan de omstandigheden aan als een visser dat met zijn aas doet. Hij weet in welk seizoen en op welke tijd van de dag de vis wil bijten en welke vis in welk aas is geïnteresseerd.

Deze zielenjager overvalt ons onverwachts en vaak worden wij betrap op een fout of gevangen in een val door een onwaakzame geest. De verzamelaar van vreemde uitspraken, Thomas Spencer, zegt het volgende, dat deze zaak heel laak typeert: "Wanneer een kameleon vliegen en sprinkhanen wil vangen, dan neemt hij de kleur van gras aan, net als een poliep de leuc van de rots waaronder hij op vis loert aanneemt, zodat zij onverwachts hun prooi kunnen bespringen."

Op dezelfde manier verandert satan zich in de vorm die wij het minst vrezen en zet ons verleidingen voor, die goed passen bij ons karakter, zodat hij ons netter in zijn net kan sluiten. Hij komt mee met elke wind en blaast ons de kant op waarheen wij al neigen te buigen in onze natuurlijke zwakheid. Hebben wij niet genoeg kennis over geloofszaken? Hij verleidt ons tot fouten. Hebben wij een teer geweten? Hij verleidt ons tot nauwgezetheid en te veel precisie. Is ons geweten een beetje ruim? Hij verleidt ons tot vleselijke vrijheid. Zijn wij snel bezielde? Hij verleidt ons tot verbeelding. Zijn wij angstig en wantrouwend? Hij verleidt ons tot wanhoop. Hebben wij een buigzaam karakter? Hij verleidt ons tot veranderlijkheid en buigzaamheid. Zijn wij stijf? Hij maakt ons tot obstinate ketters, scheurmakers of oproermakers. Zijn wij streng? Hij maakt ons wreed. Zijn wij zacht en mild? Hij verleidt ons tot toegeeflijkheid en dwaas medelijden. Maken wij ons warm voor godsdienstige zaken? Hij verleidt ons tot blinde geestdrift en bijgeloof. Zijn wij koud? Hij verleidt ons tot lauwheid, net als de Laodiceërs. Zo zet hij zijn vallen, opdat hij ons op de een of andere manier zal kunnen vangen. Hij let ook goed op onze positie bij de mensen.

Sommige mensen kan hij gemakkelijk verleiden wanneer zij alleen zijn. Zij worden dan erg zwaarmoedig en kunnen dan tot vreselijke misdaden gedreven worden. De meesten van ons zullen echter makkelijker zondigen wanneer wij in gezelschap zijn. In bepaald gezelschap zou ik nooit kunnen zondigen, in ander gezelschap ontkom ik er haast niet aan. Velen zijn zo lichtzinnig, dat zij mensen die dezelfde neiging hebben, al heel gauw tot zonde aanzetten. Anderen zijn zo somber dat wanneer zij een broeder met dezelfde inslag ontmoeten, zij samen zeker wel een of ander slecht nieuws zullen bedenken. Satan weet precies de plek waar hij u kan overhalen, de plek waar u open staat voor zijn aanval. Hij zal op u inbreken, hij zal op u vallen als een roofvogel vanuit de lucht, van waaruit hij u in de gaten gehouden heeft om te zien wat de beste tijd voor een aanval zou wezen.

Hoe kijkt hij nog meer naar onze positie in de wereld? Hij kijkt naar iemand en zegt: "Die man heeft bezittingen, daar hoef ik bepaalde trucs niet mee uit te halen, maar daar is iemand anders die heel arm is, die kan ik in dat net vangen."

Dan kijkt hij weer naar de arme man en zegt: "Maar ik kan hem niet tot deze dwaasheid verleiden, dat zal ik met de rijkaard doen." Net als een jager een bepaald geweer heeft voor wilde vogels en een ander voor herten en wild, zo heeft satan

verschillende verleidingen voor verschillende soorten mensen.

Ik veronderstel dat de verleiding voor de Koningin het keukenmeisje Mary niet zal kunnen beroeren. Ik veronderstel ook dat Mary's verleiding niet zo ernstig voor mij zou wezen. Mogelijk zou ik mijn verleiding kunnen ontvluchten -ik denk eigenlijk van niet en ik verbeeld me soms ook dat ik de uwe zou kunnen weerstaan - alhoewel ik dat betwijfel.

De duivel echter weet precies waar hij ons moet raken, hij kent onze positie, onze vermogens, onze opleiding, onze sociale status, onze roeping en dit kunnen allemaal deuren zijn waardoor hij ons kan aanvallen. U die helemaal geen roeping heeft, bent in bijzonder gevaar - ik vraag me af waarom de duivel u niet meteen helemaal opslokt. De persoon die meest waarschijnlijk naar de hel gaat, is hij die niets te doen heeft op aarde. Ik meen dat echt. Ik geloof dat iemand geen erger kwaad kan overkomen dan om ergens geplaatst te zijn waar geen werk voor hem is. Als ik ooit in m'n positie zou komen, dan Zou ik meteen een baan zoeken uit vrees dat ik met lichaam en ziel weggedragen zou worden door de boze.

Ledige mensen worden door de duivel verleid. Laten wij iets te doen hebben, laten wij onze geesten bezig houden, want als wij dat niet doen, maken wij plaats voor de duivel. Werk maakt ons misschien [liet gracieuzer, maar gebrek aan werk kan ons kwaadaardig maken. Zorg dat u altijd iets te doen hebt. Boeken, werk of zulke ontspanning als nodig is voor gezondheid moet ons bezig houden. Staal roest wanneer het blijft liggen en wanneer ik mijzelf overgeef aan vadsigheid, dan roest ik vast in zonde.

Ik ben nog niet klaar. Wanneer satan ons observeert, ziet hij alles wat wij liefhebben. Ik twijfel er niet aan dat, toen hij in Jobs huis rondkeek, hij alles zorgvuldig bekeek als dieven in een juwelierswinkel wanneer zij van plan zijn er in te breken. Zij merken slim r ke deur, raam en slot op, zij slaan ook het buurhuis niet over in hun observatie, want het kan zijn dat zij de schat moeten bereiken ik tor het aangrenzende gebouw. Zo observeerde de duivel alles van Job toen hij rondging. Hij dacht bij zichzelf: daar zijn de kamelen van de ossen, de ezels en de knechten, ja, ik kan het allemaal heel goed gebruiken.

Ook nog drie dochters, o en daar tien zonen en zij gaan naar een feest, dan weet ik waar ik hen kan vinden en als ik het huis waar zij feestvieren kan opblazen, dan zal dat zeker de vader ontstellen, want hij zal zeggen: "och, waren zij toch maar gestorven terwijl zij aan het bidden waren, in plaats van op een feest terwijl zij wijn dronken.

"Ik zal ook Jobs vrouw in de inventaris opnemen," zegt de duivel, "ik kan haar heel goed gebruiken" en dat deed hij ook. Niemand kon gedaan hebben wat Jobs vrouw deed, niemand van het personeel kon die verdrietige zin "Zegen God en sterf," wat zoveel betekent als: "Vloek God en sterf," zo bijtend uitgesproken. hebben of, wanneer zij het vriendelijk bedoelde, op zo'n betoverende manier.

Ach satan, je hebt met Jobs kalf geploegd, maar je hebt niet gewonnen. Jobs kracht ligt in zijn God, niet in zijn haar zoals bij Simson, anders zou je hem zeker geschoren hebben.

De duivel had wellicht Jobs persoonlijke zwakheden geïnspecteerd en deze vorm van lichamelijke pijniging uitgekozen, waarvan hij wist dat die het meest gevreesd werd door zijn slachtoffer. Hij liet Job lijden aan een ziekte, die Job misschien wel eens gezien had hij arme mensen buiten de stadspoort en waarvan hij gegriezeld had. Broeders, satan weet net zoveel over u als hij destijds over Job wist. U hebt een kind en satan weet dat u het verafgoodt. "Aha", zegt hij, "dat is een goede plek om hem te verwonden."

Zelfs uw boezempartner kan een pijlkoker worden waarin hellepijlen geborgen worden totdat de tijd aanbreekt dat zij de boog blijkt te zijn waarvan satan op u zal schieten. Let daarom zelfs op uw buurman en zij die aan uw hart ligt, want u weet niet hoe satan een overwinning op u kan behalen. Onze gewoontes, onze vreugden, ons verdriet, ons pensioen, onze sociale status, alles kan een aanvalswapen worden voor deze wanhopige vijand van de gelovigen. Er staan overal vallen voor ons klaar: in ons bed en aan onze tafel, in ons huis en op straat. Er zijn net zo goed verleidingen in Gods huis als in de wereld, er zijn vallen in ons hoge aanzien en dodelijke giften in onze vernedering.

Wij moeten verwachten dat verleidingen pas zullen ophouden wanneer wij de doods-jordaan overgestoken zullen hebben. Dan, geloofd zij God, zullen wij buiten bereik van de vijand zijn. Het laatste gejam van die hellehond zal gehoord worden wanneer wij in het koude water van de zwarte rivier stappen, maar zodra wij de halleluja's van de verheerlijkten horen, zullen wij voor eeuwig bevrijd zijn van de zwarte prins.

Satan observeerde wel, maar ER WAS IEMAND DIE MET EEN HOGERE BLIK DIE DE GELOVIGEN OBSERVEERDE.

In tijden van oorlog, legt de ene partij een mijnenveld aan. Het is een vrij algemene tactiek van tegenaanval om dit te bestrijden door zo'n mijn te ondermijnen. Dit is precies wat God met de duivel doet. Satan legt een mijnenveld aan, waarmee hij meent Gods gebouw aan te kunnen steken en op te blazen, maar al die tijd ondermijnt God hem en hij blaast satans mijn op voordat hij enig kwaad kan doen. De duivel is de grootste dwaas van alle tijden. Hij heeft meer tennis, maar minder wijsheid dan enig ander schepsel, hij is sluwder dan enig ander dier, maar het heet terecht sluwheid en geen wijsheid. Het is geen ware wijsheid, het is slechts een andere vorm van dwaasheid. De hele tijd dat satan Job verzocht, wist hij niet dat hij Gods doel diende, want God keek toe en aanschouwde alles en hield de vijand vast als een man een paard vasthoudt aan de teugel. De Heere wist precies hoe ver hij de duivel zou laten gaan. Hij gaf hem niet meteen toestemming om Jobs lichaam aan te tasten, dat was misschien meer dan Job op dat moment kon verdragen. Hebt u nooit opgemerkt dat wanneer u goed gezond bent, u verliezen en kruisen kunt verdragen en zelfs ontberingen met iets van gelatenheid?

Nu, zo verging het Job ook. Wanneer de ziekte eerst zou gekomen zijn en de rest gevolgd zou zijn, dan zou dat mogelijk een te zware verleiding voor hem geweest zijn. God, die precies weet hoe ver hij de vijand laat gaan, zegt tegen hem: "Zo ver en niet verder."

Langzamerhand wende Job aan zijn armoede, alle pijn was eruit op het moment dat hij zei: "De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen." Die vijand was verslagen, nee, hij was begraven en dit was de begrafenisrede: "Gezegend zij de naam van de Heere."

Toen de tweede aanvechting kwam, was Job door de eerste verzoeking sterk worden om de tweede te dragen. Het kan een grotere aanvechting voor iemand met groot vermogen wezen om plotseling zijn lichamelijk vermogen te verliezen, dan om eerst de rijkdom te verliezen en dan zijn gezondheid. Nu hij alles verloren heeft, kan hij haast zeggen: "Ik dank God dat ik nu niets meer heb om van te genieten; daardoor is het verlies van de kracht om ergens van te genieten niet zo erg. Nu hoef ik niet te zeggen: Ik wenste dat ik mijn velden kon gaan bekijken en ik wenste op mijn personeel toe te zien, want ik heb niets meer. Ik wens nu niet meer mijn kinderen te zien, want zij zijn allemaal gestorven. Ik ben dankbaar dat zij er niet meer zijn; het is beter zo dan dat zijn hun arme vader zo op een mesthoop zouden zien zitten."

Hij kan haast gewenst hebben dat zijn vrouw er ook niet meer zou zijn geweest, want zij was zeker geen grote genade toen zij gespaard bleef. Misschien als hij al zijn kinderen nog om hem heen zou hebben gehad, misschien zou dat wel een grotere aanvechting geweest zijn. De Heere die de bergen weegt in zijn weegschaal, heeft het leed van zijn knecht uitgemeten.

Overwoog de Heere niet hoe Hij Zijn knecht onder de aanvechting het best kon ondersteunen?

Geliefden, u weet niet hoe vol zegen onze God de geheime olie over Jobs genadevuur heeft gegoten, terwijl de duivel er emmers water over gooide. Hij sprak bij Zichzelf: "Als satan veel doet, dan doe Ik nog meer; als hij veel wegneemt, dan geef Ik nog meer; als hij de man verleidt om te vloeken, dan vul Ik hem met zoveel liefde voor Mij dat hij Mij zal loven. Ik zal hem helpen: Ik zal hem kracht geven, ja, Ik zal hem overeind houden met de rechterhand van Mijn gerechtigheid." Christen, neem die twee gedachten en leg ze onder uw tong als een honingwafel en u zult nooit verzocht worden zonder Gods toestemming, waar Jezus voor u pleit aan Gods troon. Aan de andere kant, wanneer Hij het toestaat, dan zal Hij samen met de verleiding, ook een weg om die te ontsnappen geven of u de genade geven om staande te blijven.

Vervolgens beziet de Heere hoe Job geheiligd kan worden door deze aanvechting. Job was een veel beter mens aan het eind van het verhaal dan aan het begin. In het begin was hij "oprecht en vroom en Godvrezend en wijkende van het kwaad", maar hij was een beetje trots. Wij kunnen iemand als Job beter niet bekritisieren, maar toch had hij een sprankje eigengerechtigheid. Jobs vrienden Elifaz en Zofar zeiden zulke akelige dingen over hem, dat arme Job niet anders kon dan om in krachtige termen zichzelf te verdedigen, maar die woorden waren eigenlijk een beetje te sterk. Het lijkt alsof hij zichzelf een beetje vrijpleit. Hij was niet trots op weinig zoals sommigen van ons; hij had veel om trots op te zijn, naar de mens gesproken. Toch zien we een neiging om ingenomen met zichzelf te zijn.

Mogelijk - dat wist de duivel natuurlijk niet - als hij hem met rust had gelaten, was dat zaadje gaan uitspruiten en zou Job gezondigd hebben. De duivel had echter zo'n haast dat hij het zaadje niet liet ontkiemen, maar het snel doorsneed en zo was hij het instrument dat God gebruikte om Job nederiger, veiliger en meer gezegend te maken.

Merk ook op hoe de duivel de almachtige Heere de les probeert te lezen. Hierdoor maakte hij voor Job een grotere beloning mogelijk. Al zijn welvaart is niet genoeg. God heeft Job zo lief dat Hij van plan is om hem nog twee keer zoveel vermogen te geven. Hij wil hem weer kinderen geven. Hij wil hem nog beroemder maken dan van tevoren, een man wiens naam door de eeuwen zal klinken, een man waar door de eeuwen heen over gesproken zal worden. Hij moet niet alleen die man van Uz wezen, maar van de hele wereld. Hij moet niet door een handjevol mensen in een bepaalde streek gekend worden, maar alle mensen zullen horen van Jobs geduld in het uur van zijn lijden.

Wie doet dit? Wie maakt de loftrumpet waarop Jobs roem uitgebazuind zal worden? De duivel gaat naar de smederij en werkt ad alle macht om Job te laten schitteren! Dwaze duivel! Hij maakt een voetstuk waar God Zijn knecht Job op zal zetten, zodat er door de eeuwen heen naar hem gekeken zal worden.

In afsluiting, Jobs aanvechting en Jobs geduld zijn een blijvende zegen voor de Kerk van God geweest en zij hebben satan van enorm veel eer beroofd. Als u de duivel boos wilt maken, gooi hem het verhaal van Job voor de voeten. Als u gesterkt wilt worden in uw vertrouwen, bid God de Heilige Geest dan om het geduld van Job. O, hoeveel kinderen van God zijn vertroost geweest in hun moeite door deze geschiedenis van

geduld! Hoe velen zijn er niet gered uit de klauw van de leeuw en de beer door de donkere ervaring van de aarsvader uit Uz.

O, aartsvijand, hoe ben je gevangen in je eigen net! Je hebt niet een steen gegooid en die is op je eigen hoofd gevallen. Je hebt een kuil voor Job gegraven en je bent er zelf in gevallen. Je bent gevangen door je eigen sluwheid. De Heere heeft een dwaas gemaakt van de wijze. Broeders, laten wij onszelf in geloof overgeven aan de zorg van God in armoede, ziekte en dood. Wij zullen overwinnaars zijn door het bloed van de Heere Jezus Christus en door de kracht van de Heilige Geest zullen wij volharden tot het einde. Ik wenste wel dat wij allemaal zo op Jezus zouden vertrouwen. Mogen zij die Hem nog niet vertrouwd hebben, geleid worden om dit vandaag te gaan doen. Dan zal de Heere door ons allemaal eeuwig geprezen worden.

Amen.

4. OVERWINNING OVER SATAN

"En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe."
Openbaring 12 : 11.

Vandaag is het niet mijn bedoeling om het hoofdstuk dat voor ons openligt, uit te leggen. Ik acht mijzelf nauwelijks bekwaam om enig deel van het boek van de Openbaring aan Johannes uit te leggen en geen van de verklaringen die ik ooit gelezen heb, motiveren mij om die taak te ondernemen. Elke verklaarder lijkt werkelijk het goede bewijzen te hebben dat alle anderen niets over de zaak weten. De optelsom van werkelijk onderwijs in vrijwel alle commentaren over de Openbaring beperkt zich tot het volgende, namelijk dat onze Hemelse Vader in Zijn Woord een aantal geheimen geschreven heeft, die door weinigen van Zijn kinderen begrepen worden.

Dit is precies wat we verwachten kunnen wanneer de eeuwige God tot sterfelijke mensen spreekt. Ongetwijfeld is dit bedoeld om ons nederig te maken en onze eerbiedige bewondering te ontlokken. Gelukkig is er een zegen voor hen, die de woorden van Zijn profetie lezen en horen en bewaren, want zou die zegen zijn voorbehouden aan hen, die het begrijpen, dan zouden weinigen er een zegen uit krijgen.

De Openbaring is een heel zegenrijk boek, maar de ontvouwing ervan moet nog komen. De verklaarders zien in deze passage het drakenvaandel van het heidense Rome en de wegneming ervan door Constantijn, die het kruis ervoor in de plaats stelde.

Ik geloof dat de Heere niet meer aandacht voor Constantijn had dan voor enige andere zondaar en het lijkt mij haast spotten om te zeggen dat hij de "mannelijke zoon zou zijn, die de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede en die weggerukt zou worden tot God en Zijn troon"(Openb. 12:5).

Het feit dat Constantijn het christendom tot de staatsgodsdienst maakte, was geen reden tot blijdschap in de hemel, maar een vreselijke ramp.

Niemand bewees de kerk ooit een slechtere dienst dan hij, die haar het eerst verbond aan de staat. Deze daad was een stuk staatspolitiek en uiting van koningschap en niets meer, geen zaak waardig om door een geïnspireerde pen opgeschreven te worden.

Het is niet erg profijtelijk om grote Bijbelverklaarders te lezen die allemaal de geschiedenis van het Romeinse rijk menen te ontdekken in de visioenen van Johannes. Dit zou beter als geschiedenis bestempeld kunnen worden dan als theologie.

Ik kan u alleen doorgeven wat ik denk dat u en ik zouden hebben begrepen van het visioen als het ons getoond zou zijn. Het lijkt mij geen deel van een reeks van openbaringen, maar een soort van samenvatting van de visioenen die erop volgen en in sommige opzichten een inleiding daartoe. Houd in gedachten dat het een visioen is en dat het dus niet woord voor woord uitgelegd moet worden of worden gelezen alsof de samenhang en het verband altijd duidelijk zijn.

In dit hoofdstuk zien wij een panorama, het hele gevecht tussen goed en kwaad, tussen God en de duivel. Wij hebben het oude gevecht tussen de vrouw en de slang, waar de Bijbel mee begint, voor ogen. Een duidelijke ontwikkeling van de eerste belofte: "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad."

De vrouw werd in haar onschuld aangevallen door die oude slang, de duivel en zij viel

gauw genoeg ten prooi aan zijn leugens en dit leidde tot de complete val van ons hele menselijke geslacht. Aan het einde van die eerste slimme aanval en snelle overwinning werd de duivel terechtgewezen met de woorden: Het vrouwenzaad "zal u de kop vermorzelen en gij zult het de verzenen vermorzelen."

Deze belofte gaf aan dat, hoewel de kinderen van de vrouw veel van de duivel te lijden zouden hebben als gevolg van de zonde, zij toch uiteindelijk zouden overwinnen en de macht van het kwaad vernietigen.

In de Openbaring is het toneel veranderd van Eden naar de hemel en daar voor u staan de vrouw en de slang, net zo tegenover elkaar als voorheen. De slang is nog steeds de aanvaller, dit keer valt hij haar alleen wat openlijker aan. Zie hoe beide vrouw en draak veranderd zijn, de één is een koningin geworden overdekt met hemelse pracht en de ander een python met zo'n grote staart dat hij dreigde de sterren te verduisteren met elke slag van zijn staart. De vrouw is niet langer een eenvoudig, kinderlijk figuurtje dat tussen de bomen en de bloemen loopt, maar o wonder, zij loopt tussen de hemelbogen. Zij is gekleed door de zon, de maan is onder haar voeten en op haar hoofd draagt zij een kroon van twaalf sterren. In haar ziet u het grote doel van waarheid en gerechtigheid belichaamd. Zij is in feite de Kerk van God door alle eeuwen heen, de vrouw door wier kinderen alle geslachten van de aarde gezegend worden.

Het heerlijke doel van heiligheid, God verpersoonlijkt in de Kerk, is gekleed met de pracht van licht en waarheid en majesteit. Wij zullen niet meer tijd besteden om alle details van dit prachtige beeld uit te leggen, want in zo'n zaak is het haast ijdelheid om in details te treden. De Kerk heeft haar grotere en kleinere lichten, zij is bedekt met onverdiende heerlijkheid van de inwonende Godheid en haar gang is licht door de reflecterende heerlijkheid van de heilige God. Haar kroon van vreugde wordt gevonden in haar volledig dienen, zoals eens de twaalf apostels dat deden. Zij is mooi als de maan, helder als de zon, en strijdbaar als een leger.

Zie dan, de voorgestelde vrouw en zie hoe mooi het doel van waarheid en heiligheid is. In het visioen staat de koninklijke vrouw op het punt het beloofde kind te baren en zij roept uit in haar nood. Dit kan natuurlijk de Kerk zijn die dag en nacht tot God roept in voorbije tijden voor de komst van de beloofde Verlosser. Een roep die toeneemt in intensiteit en verlangen naarmate de tijd vordert. Het kan echter ook de voortdurende staat van de ware Kerk wezen, altijd in barensnood totdat Christus in hun harten geboren wordt. Totdat het mannelijke kind, namelijk de Christus, hier geboren wordt onder de mensen, totdat Hij met al de Zijnen alle volkeren zullen regeren met een ijzeren staf (Openb. : 26, 27).

U ziet dus in het visioen de vrouw, de Kerk en voor haar staat nog de machtig geworden slang. Hij wordt een grote, rode draak genoemd. Enorm in omvang en vreselijk om aan te zien is deze drager van kwaad en hij is gekleed met de akelige pracht van dodelijke haat en heerszuchtige rebellie, die hem eigen is. Brandend van vuur en vlammen uitslaand ziet de enorme slang er vreselijk uit. De python is rood van woede en nog roder van achtervolgende wreedheid. Rood is de kleur van Edom, de vijand van de Heere en van de gelovigen en het is nog steeds de kleur die de antichrist, die zitting houdt in Rome, kiest om zich mee te onderscheiden. Het laatste geschenk van Rome aan ons land is een rode hoed voor de bisschop. Een duivelshoofd zou genoeg geweest zijn, maar onze grote vijand bezit een haast volmaakt talent voor slechtheid, hij gebruikt een wijsheid haast oneindig om de Kerk van God mee omver te werpen en Christus en Zijn volk mee uit te roeien.

Deze zeven hoofden worden aangevuld door tien hoornen, de emblemen van macht,

want de satan is helemaal niet zwak. Hij heeft juist meer macht dan wijsheid, hij heeft immers maar zeven hoofden voor tien hoornen en toch zou elk hoofd twee hoornen moeten hebben. We kunnen dus ook zeggen dat hij geen macht genoeg heeft om alle kwaad dat hij bedenkt uit te kunnen voeren. Met die macht verleidt de draak mensen tot rebellie tegen de wet van de Heere en zet hen aan om de Kerk te vervolgen. De macht van het kwaad is groot in alle landen en de vrouw in verdrietige omstandigheden lijkt hier haast niet tegen opgewassen te wezen. De hoofden zijn ook gekroond, want satan heerst met meer dan koninklijke macht over mensenverstand.

Hij is de god van de wereld. Hij vindt het heerlijk om die macht te tonen en vertrouwt nogal op uiterlijke pracht en praal, daarom draagt hij zeven kronen op zijn zeven hoofden alsof één diadeem niet genoeg zou wezen om zijn koningschap aan te duiden. Zijn onuitputtelijke energie wordt ook uitgebeeld door het in woede slaan met zijn staart en het neerhalen van één derde van de sterren. Het is altijd zijn bedoeling om de duisternis nog te verergeren en het licht te vernietigen en hij heeft al erg veel succes gehad met dit tijdverdrijf van zijn keuze.

Stelt u dus de vrouw stralend en lieflijk voor en de draak woedend en machtig. De draak wacht op het verwachte kind, hij wil het mannelijke kind opeten zodra dit geboren is. Het kind, dat de ideale Man is, het zaad van Goddelijk leven, dat wil hij vernietigen. Zo ging het toen de Heere Jezus geboren werd, toen zweepte de duivel Herodes op om het Kindje te zoeken en daardoor kwam de slachting van al die onschuldige kindertjes in Bethlehem. Maar de draak was beet, genomen, Jezus leefde tot Zijn uur gekomen was en toen werd hij opgenomen tot God en tot de troon.

Zo deed de duivel weer zijn best om het kind op te eten in het begin van de kerkgeschiedenis toen het Evangelie voor het eerst werd gepreikt en er nog maar weinig bekeerlingen van Jezus waren, maar hoe meer zijn knechten de gelovigen vervolgden, hoe meer zij vermenigvuldigden. De methode van Farao in Egypte was een slimme, maar deze methode mislukte en dat moest ook. Vervolging mislukt altijd.

Vandaag, broeders, is dit Kind, de Heere Jezus, opgenomen tot God en zit op Zijn troon, ver buiten het bereik van de draak. Jezus regeert met Zijn heiligen over het rijk waarin geen plaats meer is voor de draak, een domein waar deze voor eeuwig uitgeworpen is. Alle macht die de duivel ooit had in hemelse zaken is nu voorbij door het volbrachte werk van onze opgestane Heere.

Door onze zonde en zijn eigen macht over dood, heeft satan de hemel voor ons gesloten, maar nu is de strijd in de hogere regionen tussen de draak en het vrouwenzaad voorbij en wij zullen in de hemel wonen en satan is er voor altijd uitgebannen. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn," noch een voet voor de duivel om op te staan.

Wanneer wij hier "hemel" lezen, dan is dit niet de plaats van de gezegenden, waar God woont, naar de geestelijke plek, het rijk van de geestelijke dingen. Het eerde gevecht tussen de waarheid en de zonde ligt in geestelijke zaken. In die hemelse plaatsen waarin Christus Zijn kerk opgetrokken heeft, is het een worstelen tussen goede en boze geesten en geen strijd tussen vlees en bloed.

Wij zien engelen het eerst deze strijd ingaan. We weten er maar weinig over, maar het lijkt alsof de grote draak van het kwaad net zo goed in oorlog is met engelen als met mensen. Het is duidelijk dat goede en kwade geesten in noodzakelijke strijd zijn met elkaar en het is ook duidelijk dat in voorbije eeuwen de duivel ook geprobeerd heeft om de engelen te verleiden. Die engelen die trouw bleven aan God, waren voor altijd overwinnaars over satan. Zij verwierpen zijn zondige voorstel en nu heeft hij geen macht meer over hen.

Hoe vaak hij hen ook verleidt, zij zullen eeuwig staande blijven, bevestigd in hun

gezegende staat. Michael en zijn engelen hebben de duivel en de zijnen verslagen in één beslissende slag en door trouw te blijven hebben zij de invallende macht van het kwade buiten het engelenrijk gehouden.

In de hemel wonen behalve de engelen ook onze broeders en zusters, die het lichaam verlaten hebben, de gelovigen van vroeger tijden, de getrouwen van de vroege Kerk. Zij wonen in een rijk waar satan uitgedreven is, hij kan hen geen kwaad meer doen. Dit Bijbelgedeelte laat ons de melodie van het overwinningslied over satan horen. Satan is voor eeuwig uit het rijk van de gezegenden geworpen om er nooit meer in te komen om hen lastig te vallen. "En ik hoorde een grote stem zeggende in de hemel: "Nu is de zaligheid, en kracht, en het koninkrijk geworden onzes God; en de macht van Zijn Christus: want de verklager onzer broeders, die hen verklaagde voor onze God, dag en nacht is neergeworpen.'

Ik wil uw aandacht richten op de zangers van dit lied en de reden voor hun overwinningslied, namelijk dat zij satan overwonnen hebben. Ik wil dat u dit opmerkt en dat u let op de wapens waarmee zij overwonnen.

Wij laten al het andere rusten en richten onze aandacht op de overwinning en de wapens waarmee zij de strijd wonnen.

1. Eerst merken wij op dat DE GEZEGENDEN VOOR DE TROON ALLEN STRIJDERS EN OVERWINNAARS WAREN.
2. Ten tweede dat ZIJ ALLEN MET DEZELFDE WAPENS STREDEN.
3. En ten derde dat ZIJ ALLEN IN DEZELFDE GEEST STREDEN.

Ten eerste, ALLE HEILIGEN DIE NU IN DE HEMEL JUICHEN WAREN EENS STRIJDERS EN OVERWINNAARS HIER BENEDEN.

Dit is een heel eenvoudige waarheid, maar het is nodig dat we het nog eens horen. Wij denken te vaak dat de heiligen die ons voorgedaan zijn mensen van een ander ras als het onze waren, in staat tot edeler dingen, gezegend met genadegaven, die wij niet zouden kunnen verkrijgen en versierd met heiligheid die voor ons niet haalbaar zou zijn. De middeleeuwse kunstenaars schilderden de heiligen met lichtkringen van heerlijkheid om hun hoofden, maar zulke halo's hadden zij zeker niet. Hun voorhoofden waren gelijnd door zorg net als die van ons en hun haar werd ook grijs van verdriet. Gods licht was in hen en hun heerlijkheid verkregen zij uit genade en datzelfde geldt ook voor ons. Zij waren mensen van gelijke beweging als wij, onze broeders, alleen eerder geboren. Het blijkt duidelijk uit onze tekst dat ieder van de heiligen in de hemel aangevallen is door de duivel.

Hoe kon er een overwinning wezen zonder strijd? Zij werden allen door het één of andere drakenhoofd of hoorn aangevallen. Wanneer u lijdt onder een vreselijke verzoeking die u haast onderuit haalt, verbaas u er niet over en raak niet ontmoedigd door te denken dat het een nieuwe verzoeking speciaal voor u zou zijn. Die vurige pijl is al eerder gericht op de harten van anderen voordat zij afgeweerd werd door uw schild. Wanneer de insinuering erg godslasterlijk zou zijn, zodat u uzelf veroordeeld en zegt: "Niemand anders zou ooit zulke smerige gedachten kunnen hebben," wanhoop dan niet, want zulke voorstellen zijn in de gedachten van de zuiverste christenen geplant door de duivel. Net als de ergste dief het huis in de eerlijkste man van de stad binnen zal willen dringen. Zelfs hij die op dit ogenblik zonder vlek of fout voor de troon van God overkwam het dat vreselijke verleidingen hen overvielen toen Hij nog op aarde leefden. Satan is altijd een verleider van de hoogste trap geweest sinds zijn val en sinds hij onze moeder Eva

bedroog is hij doorgedaan om mensenzielen te verleiden met dezelfde sluwheid, met dezelfde wreedheid, dezelfde leugens, dezelfde godslasterlijkheid tegenover de Heere. Het zal u helpen te weten dat u niet alleen bent en dat het pad dat u loopt, gelopen is door de meest geachten van de uitverkorenen Gods. Paulus, die hele provincies voor de Heere veroverde, had toch ook te maken met boodschappers van satan moest vechten tegen twijfels en aanvechtingen van de satan, net als u. Als u de hemelse overwinnaars een voor een zou kunnen onderzoeken toen zij door de paarden poort kwamen, dan zou u gezien hebben dat zij allen onder de littekens zaten. Maar nu hebben zij vlek, noch rimpel. Allemaal moesten zij op aarde de wrede tand en de klauw van die vurige slang voelen, geen van hen kwam door het leven zonder aanvechting en ook u zult niet overwinnen zonder strijd. Voor u geldt ook: geen kruis, geen kroon. Wees daarom niet verbaasd wanneer u van alle kanten aangevallen wordt.

De verheerlijkten werden ook geholpen om de boze te weerstaan, want niemand overwon zonder gevecht. Er moeten voor een echte veldslag twee partijen wezen en ik ben bang dat sommige gelovigen niet veel weten over weerstand bieden. Nu broeders, hoe groot onze verzoeking ook is, onze weerstand moet nog groter wezen. Ieder mens wordt verleid, zelfs de grootste zondaren, maar het weerstaan van de verzoeking, dat is het kenmerk van een kind van God.

Niet alleen hadden zij last van zonden, twijfels en angsten net als haast alle mensen, maar zij worstelden er mee. Zij stonden op wacht totdat zij het zwaard van de Geest door het hart van de vijand gedreven hadden. Zij weerstonden tot bloedens toe, en stredden tegen de zonde. Wees er zeker van, lieve vrienden, de zonde zal nooit zonder weerstand overwonnen worden en als wij onze armen vouwen en veronderstellen dat wij zullen overwinnen door te geloven dat wij die overwinning reeds zouden bezitten, dan zullen wij zwaar bedrogen uitkomen.

Wij moeten waken, bidden, vechten, lijden en doorzetten. "Dit geslacht kan nergens door uitgaan, dan door bidden en vasten." De zaligheid kan niet door werken verkregen worden, maar de overwinning over de zonde kan niet anders behaald worden dan door elke dag te vechten. De overwinning zal niet door ons behaald worden wanneer wij passief stilliggen, maar wij moeten opgewekt worden door alle macht van de Heilige Geest om het kwade te overwinnen. Deze Kanaänieten moeten uit het land gedreven worden door de kracht van wapens, voordat wij volledig bezitting kunnen nemen van onze erfenis. Laat dit dan onze plicht wezen tot onze grote Jozua, terwijl wij ons harnas aantrekken en ons zwaard ter hand nemen.

Wij zien dat deze strijders allen overwonnen, want de hemel is er niet voor hen die slechts vechten, maar voor hen die overwinnen. "Hij die overwint, zal alle dingen beërven." "Ik vecht tegen mijn zonde," zegt iemand.

Broeder, hebt u die zonde overwonnen? Vond u het een moeilijke vraag zojuist toen ik vroeg: "weerstand u de zonde en de duivel?"

Is de volgende vraag nog moeilijker te beantwoorden: "Overwint u?" Want als de zonde het van u wint, als de zonde uw meester is, dan moet u nog leren wat ware Godsdienst is, want van de heiligen wordt gezegd: "Want de zonde zal over u niet heersen, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade."

Er is een zuchten en verdriet bij alle gelovigen: "O ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam van deze dood?" Dat is niet een ervaring van een uurtje, om nooit meer herhaald te worden, dat duurt min of meer ons hele leven, maar weet dat het ook samengaat met hoopvol vertrouwen in de macht van Goddelijke genade, want de apostel gaat verder met te zeggen: "Ik dank God door Jezus Christus, onze Heere." De gelovige voelt de strijd, maar hij verheugt zich ook in de overwinning. Hij worstelt

en overwint tegelijk. Ik zou willen dat sommige van mijn lekenbroeders konden zien hoe mogelijk dit is. Wij zijn overwinnende, alhoewel niet zonder een strijd. Onze overwinning is al behaald en wij zullen overwinnaars zijn, maar toch marcheren wij op naar nieuwe conflicten en leggen onze zwaarden nooit neer.

De positie van een christen is als die van Napoleon, die zei: "Strijd heeft me gemaakt tot wie ik ben en strijd moet mij staande houden." Zo is het ook met u, christen, u hebt overwonnen door Jezus Christus, maar u moet nog overwinnen en doorgaan net als I lij "overwinnende en op dat Hij overwonne."

Dit alles door de kracht van de Heilige Geest. Wat dan nog wanneer ik vandaag door genade in staat was om een zonde te overwinnen? Voordat we een lor verder zijn kan er wel een andere zonde in mijn gemoed rondgaan en daar mag ik niet aan toegeven. Ik moet elke verzoeking die op mijn weg komt, overwinnen. Wanneer ik een overwinning behaal op satan door het bloed van het Lam, dan ben ik een christen, anders niet, want als de een of andere zonde het voorgoed van mij wint, kan ik de hemel niet ingaan. Wanneer ik een zonde door de kracht van de Heilige Geest overwin, dan nog moet ik met de andere zonden blijven worstelen, want hier op aarde kan ik nooit wapenstilstand of het einde van vijandschap verwachten. Nooit mag de christen zijn wapenrusting afleggen, nooit mag hij tegen zichzelf zeggen: "De strijd is gestreden en de overwinning behaald en ik heb niets meer te doen."

U bent gerekruteerd, broeder, tot een levenslang gevecht. Pas wanneer u in uw graf ligt, mag er gezegd worden: "De strijd is voorbij," maar zolang u hier bent, bent u in het schietveld van de vijand en is het goed mogelijk dat de zwaarste aanval nog op uw sterfbed zal komen.

John Knox, die de duivel op alle manieren en in allerlei verschijningen bevochten had, moest de zwaarste strijd tegen hem leveren toen hij op zijn sterfbed lag. Zo kan het ook met u gaan, maar u zult overwinnen. Val aan, bied weerstand en de overwinning is de uwe.

Daarom verheugen zij zich allen in de hemel, want zij hebben overwonnen. De volgende tekst zegt het: "Daarom bedrijft vreugde gij hemelen, gij hemelen en gij die daarin woont!"

Het is een reden voor blijdschap in de hemel, dat zij gevochten hebben en dat zij weerstaan hebben en dat zij overwonnen hebben. Die witte klederen betekenen overwinningen, net als hun palmtakken, maar er konden geen overwinningen geweest zijn wanneer er geen strijd was geleverd. Er is vreugde zelfs onder de engelen, want zij leverden hun strijd toen zij de verleiding weerstonden en niet ombogen toen de staart van de draak eenderde van de sterren van de hemel zwiepte. Onze overwinning zal een bijzonder zoete overwinning wezen, wij zullen een melodieus lied zingen, want onze strijd is bijzonder zwaar geweest. Wij vielen, wij stonden weer op, wij werden behouden, bewaard, ondersteund en in staat gesteld om uiteindelijk te overwinnen en daarom zullen wij ons voor eeuwig verheugen voor de troon van God.

Ik laat dit punt rusten, maar ik zou graag willen dat u een persoonlijke toepassing maakt. Rust u of overwint u? Behaalt het leven van God in u de overwinning over de zonde? Laten wij onszelf niet voor de gek houden. Wanneer de zonde de baas over ons is, dan zullen wij omkomen. Genade moet in ons regeren of wij verkeren in een ellendige staat. Laten wij overwinning over zonde niet beschouwen als een luxe voor het hogere leven, het is een staat waartoe wij allen zullen moeten komen of wij zijn niet gered. Heiligheid is geen luxe voor een enkeling, het is een noodzaak voor alle gelovigen. Dat wat nogal eens gepreekt wordt als een toevoeging We verkregen wordt door een tweede bekering, is in werkelijkheid een noodzakelijk deel van de eerste

bekering wanneer die van de Heere is. De slaven van zonde zijn niet de kinderen van God. Wanneer zonde regeert in uw sterflijke lichaam, dan bent u dood. Wanneer satan heerschappij voert over u, dan bent u niet in Christus Jezus, want "dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen."

Waar genade woont, daar regeert ze ook of daar vecht ze om de troon, ze komt de ziel binnen met het doel om oorlog te voeren met het kwaad en het omver te werpen. Waar de ark van God is, moet Dagon op zijn gezicht vallen en breken. "een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend" zegt de apostel Johannes en hij zegt wezenlijk: "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld." Wanneer u de wereld de baas laat worden, dan kunt u niet uit God geboren zijn.

Nu laat ik dit punt rusten, hopend dat wij zullen volharden in moeilijkheden als goede soldaten van Jezus Christus en eens de kroon des levens zullen ontvangen.

Nu, ten tweede, DE OVERWINNAARS VOCHTEN ALLEN MET DEZELFDE WAPENS.

Zij hadden twee wapens en deze twee waren eigenlijk hetzelfde, het Bloed en het Woord. "En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis." Eerst het bloed van het Lam. Dat was het hunne. Het bloed van Het Lam zal ons niet helpen wanneer het niet ons eigendom wordt. Zij gingen tjaar Jezus door geloof en ontvingen de verzoening, het genezende bloed werd op hen gesprekend, het sprak vrede in hun gewetens, het nam al hun zonde weg, zij werden gewassen in dat bloed, zij waren wit gemaakt als verse sneeuw. "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde." Zij stonden ver weg en "Gij, die eertijds verre waart, zijt nabij geworden door het bloed van Christus." Dit bloed bleef hen toegang tot God geven, want het gaf hen vrijmoedigheid om te naderen tot de troon van genade. Dit bloed was in feite zozeer hun eigendom, dat dit het leven van hun zielen was.

Broeders, wanneer u en ik ooit onder deze overwinnaars willen zijn, dan moet dat bloed het onze zijn, verkregen door geloof. Hoe staat het met u? Heeft het bloed u al gereinigt, mijn broeder? Woont het bloed in u als uw leven? Heeft het bloed van het Lam u gemeenschap met God gegeven en u nader tot Hem gebracht? Wanneer dit zo is, dan bent u op de weg om te overwinnen door het bloed.

In de voorafgaande tekst staat dat het bloed van het Lam hen alles gegeven had wat zij nodig hadden, want het gaf hen zaligheid. Zij waren gered, helemaal gered. Toen zij Jezus Christus vastgrepen en de macht van Zijn bloed voelden, hen verlossend van alle ongerechtigheid en wegtrekkend uit het rijk van de satan, toen ontvingen zij kracht. Let op dat woord. Zij waren dood geweest, maar zij verkregen leven. Zij waren zwak geweest en zij werden sterk gemaakt in de Heere. Want hij die de kracht van het bloed van Jezus kent, wordt sterk gemaakt om grote dingen te doen. Toen zij het koninkrijk verkregen - want het koninkrijk komt tot ons door de weg van het overwinnende bloed van Jezus - heeft Hij hen koningen en priesters voor God gemaakt. Zij ontvingen ook macht of autoriteit.

Onze Heere, die opgestaan is van de dood, bekleedde al Zijn discipelen met autoriteit toen Hij zei: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende."

Geliefden, als wij deel hebben aan het bloed van Jezus Christus, dan weten wij de volgende vier dingen te bezitten: vergeving van zonde, kracht uit zwakheid, een koninkrijk in gemeenschap met Christus en autoriteit om in Zijn naam te spreken. Het is het bloed van het verbond en het verzekert al de verbondsgaven van God aan ons.

Jezus Christus is het leven van ons leven, Hij vormt ons rijkste bezit. Dus toen zij het bloed van het Lam bezaten, hadden zij ook de privileges die het bloed met zich meebrengt. De essentie van de tekst ligt echter in het feit dat zij met de draak vochten door het bloed van het Lam en daarmee overwonnen. Hoe deden zij dat? Dat is makkelijk te ontdekken. Zij overwonnen de verschrikkingen van de duivel door het bloed van de verzoening. De duivel is de grote rode draak, een afschuwelijke zevenkoppige python, vreselijk om te zien.

De mens is bang voor slangen en nog veel banger voor zo'n vreselijk monster als dit, zo vol gif, zo rood van boosheid. Het gevecht lijkt ongelijk, dit akelige monster aan de ene kant en het zaad van een bescheiden vrouw aan de andere kant. Toch, wanneer wij besprenkeld zijn niet het bloed van Jezus, dan zijn wij niet kwetsbaar en vrezen wij de draak niet, want wij herinneren ons de belofte: "Op de felle leeuw en op den adder zult gij treden."

Wanneer de verzoening vrede aan onze harten brengt, krimpt de grote draak tot slechts een slang met een vermorzelde kop, waarvan geschreven staat: "Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten." We kunnen de voetafdruk van Christus op zijn gebroken kop zien en wat meer is, ook wij verwachten onze eigen voet daar te kunnen zetten, want ons wordt verteld dat de Heere satan binnenkort onder onze voet zal vermorzelen. Hiervan leid ik af dat wanneer de Heere hem onder mijn voet tal vermorzelen, het de ergste vermorzeling zal zijn, die ik hem maar kan geven, dat garandeer ik u. Hij heeft ons zo verzocht en ons zo geketend, dat de overwinning die wij zullen behalen er één zal zijn die Jezus veel roem zal aanbrengen en wij zullen niet ophouden zijn lof te bezingen zo lang wij leven. Dus onze vrees voor satan houdt op wanneer wij zien dat Christus ons verlost heeft van de vloek en dat Hij satan als een vijand onder onze voet heeft gesteld. Onze harten verblijden zich in Uw aanwezigheid, o vernietiger van de duivel en zijn werken en wij triomferen in U.

Door het bloed van het Lam overwinnen wij satan als de beschuldiger van de broeders. Het hoofdstuk vertelt ons expliciet dat satan de broeders dag en nacht beschuldigt. De Joden vertellen dat satan Ie uitverkorenen van God elke dag en elke nacht beschuldigt behalve op de dag van Verzoening, dan is hij stil. Geloofd zij het stervende Lam, die Verzoener sluit de mond van de leeuw voorgoed, want Je verzoening door Christus' bloed duurt het hele jaar door. Noch in de hemel, noch in het geweten kunnen de beschuldigingen van de vijand ons nog kwaad doen, want onze Borg en Middelaar is een Advocaat voor alle aanklachten tegen ons. Wat hebben wij nog bang te zijn wanneer wij door geloof verzekerd zijn dat Jezus onze zonde welgedaan heeft? Wanneer de straf voor onze zonde en de zonde elf heide weggedragen zijn door onze grote Borg, zodat onze zonden in de diepten van de zee en achter Gods rug zijn geworpen, wie kan ons dan nog kwaad doen?

Broeders, grijp de leer van de verzoening aan en weet dat u er deel aan hebt en de beschuldiger van de broeders zal door de stem van het bloed tot zwijgen gebracht worden. Wij overwinnen satan door hetzelfde middel. Hij heeft zeven koppen, maar wij zeggen hem dat Jezus gestorven is en dat breekt al de zeven koppen en vernietigt de zevenvoudige genialiteit van zijn strikken. Hij zou, als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen in de war laten geraken. Maar wie kan hen scheiden van de liefde van Christus? Door de verzoening met het bloed houden zij vast aan hun Zaligmaker. U bent ziek wanneer u dwaalt over de verzoening, maar als u gezond bent aangaande het plaatsvervangende offer, dan is er geen gevaar dat u ernstige fouten maakt.

Zoals de naald van een kompas, eenmaal gemagnetiseerd, de Noordpool blijft zoeken, zo zullen zij die eens aangeraakt werden door de liefde van hun stervende Borg, dat

altijd weten en niet lang in een andere richting gedraaid kunnen blijven. Aangaande de enorme macht van de drakenhoornen, de macht van het bloed is veel groter. Omdat wij door Christus van de macht van satan, verlost zijn krijgt hij zijn houvast op ons niet meer terug. Zijn macht is gebroken. Zullen wij nog bang zijn voor de kronen die hij draagt?

Wij zijn verlost van zijn macht door vrijspraak door het bloed van Jezus Christus en satan krijgt zijn regering over ons nooit meer terug. Zijn staart beeldt zijn energieke invloed uit. Hij kan daarmee de sterren van de hemel verduisteren en de meest briljante professoren omlaag trekken en hen op de aarde doen vallen als afvalligen, maar hij kan ons geen kwaad doen, want door het bloed van Jezus zijn wij zijn verzekerd van de macht van God door geloof tot zaligheid.

Houd dan vast aan het kruis, lieve broeder. want daar bent u buiten bereik van het gif van de oude slang. Hij mag sissen, maar hij kan niets meer doen. Geen golf kan ooit meer een arme zondaar van de rots der eeuwen afspoelen, geen storm kan een boeteling uit de beschutting van de rots drijven. In de wonden van Jezus zijn wij veilig van al de woede van satan. In onze strijd met satan hebben wij geen andere ammunitie nodig dan het verlossende bloed. Het bloed ontmoet en overwint hem op alle punten.

Ons andere wapen is het Evangelie.

Wij moeten het Evangelie verspreiden en daarmee de macht van de duivel over onze medemens verbreken. "En zij hebben hem overwonnen hem door het bloed van het Lam, en door het woord van hun getuigenis."

Nu broeders, wat is het getuigenis van de heiligen? Het is een getuigenis aangaande het bloed van het Lam. Als wij ooit satan zullen overwinnen op deze aarde, dan moeten wij het verlossende bloed preken. Wanneer de leer van de verzoening maar enigszins verduisterd wordt in de kerk, dan is de macht van de kerk weg. Maar u zult ontdekken dat daar waar de rechtvaardigmaking duidelijk uitgelegd wordt, door het geloof in Jezus Christus, de kerk dan in al haar glorie te voorschijn komt en de kop van de draak vermorzeld. Lieve broeders, wanneer u zielen wilt verlossen van de macht van satan, dan moet u het offer van Jezus preken en Zijn macht om de zonde weg te doen.

Gooit satan mensen in de kettingen van dronkenschap of onreinheid of eigengerechtigheid, vertel dan dat het bloed van Jezus de enige weg van zaligheid is. Laat hen zien hoe de zonde in Hem gestraft is en hoe graag de Heere hen wil vergeven en zij zullen opstaan en naar hun Vader gaan. Vertel de zondaar dat God machtig is om zijn zonde weg te doen omdat Jezus stierf en u zult de zondaar, aangeraakt met berouw door het onderwijs van de Heilige Geest, los zien breken van de heerschappij van de duivel.

Wanneer u diezelfde zondaar ziet beven van wanhoop, aangeklaagd in zijn geweten, gealarmeerd als door een grote, rode draak, dan mag u hem verblijden door het oude verhaal van verzoenende genade en stervende liefde. Het bloed van Jezus is het geneesmiddel voor wanhoop. Er is geen wapen zo goed om wanhoop mee te doden als een getuigenis van reinigende bloed van onze Heere Jezus Christus.

Vertel de zondaar dat geen zonde te groot om door het bloed weggewassen te kunnen worden. Ga naar de poorten van de hel met uw getuigenis van verzoening door bloed en u zult mensen vinden, die u verwelkomen aan de rand van hun ondergang. Vertel het de dieven in de gevangenen en de veroordeelde criminelen die sterven moeten en de zondaren op hun sterfbedden dat er nog leven te verkrijgen is met één blik op de Gekruisigde.

Als u dit doet, dan zult u hen verlossen van de hardheid van hart die zegt: "Daar is geen hoop." Wanneer de duivel zondaren bedriegt met verkeerde hoop en hen laat

vertrouwen op priesters en sacramenten, dan is er geen andere manier om hem te overwinnen dan door het bloed van Jezus.

Ik geloof, broeders, dat wanneer er in de kerken van Engeland enkele jaren geleden de verzoening door Christus juist geprekt zou wezen, wij nu niet geplaagd zouden worden met deze hernieuwde roomseheid van tegenwoordig. Helaas is het heel ingewikkeld geworden aangaande de leer van voldoening van zonde, veel is teruggehouden van de grote leer van het plaatsvervangend offer. Wanneer wij mensen niet helder en juist de ware Verlosser en het ware offer voorstellen, dan zullen zij een dwaalleer zoeken en die vinden in het priesterschap van de roomse en anglicaanse kerken. Blijf het ene volbrachte offer preken en de draak moet wegluchten.

Zoals van St. Patrick gezegd wordt dat hij alle kwaadaardige schepselen uit Ierland verdreven heeft. laat Jezus Christus komen en alle nakomelingen van het slangenzaad zullen voor Hem wegluchten. Zij kunnen de grote waarheid van de verzoenende dood van de Zoon van God niet aanhoren.

Vertel over het kruis, jongeman, wanneer u op de straathoeken staat. Wat u al of niet weet, ken het leerstuk van de verzoening. Wat u de mensen al of niet vertelt, vertel hen over Jezus Christus, die aan het kruis hing voor zondaren en maak Hem het hoofdthema van al uw gesprekken.

Wanneer u stukjes schrijft en u kunt het boek Openbaringen niet uitleggen - en weinigen van ons kunnen dat - leg Golgotha uit, schrijf uitgebreid over Golgotha en Gethsémané, "En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn," zegt Christus, "zal ze allen tot Mij trekken."

Blijf bij het kruis, dit is de grootste lokker, dit is de boom wier bladeren zijn voor de genezing van de naties, dit is de centrale zon van het Evangelie en Zijn licht zal de duisternis verdrijven en niets anders zal dat doen. Israël kwam nooit uit Egypte totdat het bloed van het Lam gesprenkeld werd op de drempel en de twee zijposten van de huizen. Zij overwonnen door het bloed van het Lam. De wereld van verlore zondaren zal nooit bekeerd worden totdat wij het grootste wonder ooit te voorschijn halen, het Paaslam en het bloed van geloof gesprenkeld aan de deuren. Laten wij altijd zaligheid door het stervende Lam verkondigen en de macht van satan op zijn grondvesten doen schudden.

3. Ik moet besluiten met deze laatste opmerking dat ZIJ ALLEN IN DEZELFDE GEEST STREDEN, want de tekst zegt: "Zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe."

Wat betekent dit? Ik wenste dat wij het begrepen en het in ons leven toepasten. De uitdrukking betekent dat zij onverschrokken moed hadden. Zij waren nooit hang van het leerstuk van een bloedende Verlosser. Zij schaamden zich nooit om te roepen: "Zie, het Lam Gods. dat de zonden der wereld wegneemt." Laten wij ons nooit schamen voor onze hoop. Er wordt tegenwoordig zoveel moeite gedaan om geleerde preken te leveren, er is veel liefde voor mooie woordspelingen en het uitvinden van nieuwe theorieën, maar laten wij dwazen zijn om Christus' wil en blijven bij het oude Evangelie.

Laten wij geen andere banier opheffen dan de koperen slang, hoog opgericht, namelijk Jezus Christus en Dien gekruisigd. Laten wij nooit toegeven wanneer wij uitgelachen of belachelijk gemaakt worden. Sommigen van ons zijn gevormd naar het model van de Puriteinen, ja, de eerbare titel van hen dragen wij nog mee. Dat is goed, wij kunnen geen hogere onderscheiding verkrijgen, want de oude godsdienst is ons zeer lief. Wij timmeren onze kleuren aan de mast. Het verzoenende bloed is het ware leven, de ziel en het hart van onze godsdienst en dat zal het blijven zo lang wij leven.

Deze mensen waren behalve onverschrokken moedig ook onbuigzame trouw. "Zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe." Zij wilden liever sterven dan hun geloof verloochenen. Zij konden niet omgekocht worden door mooie aanbiedingen. Zelfs toen hun leven in de schaal gelegd werd, aarzelden zij niet, maar hielden vast aan het kruis.

Broeders, ik wil dat u dit allemaal doet, dat u de moed licht om uw overtuiging betreffende Christus kenbaar te maken en dat u de trouw zult zijn en staande blijven in kwade dagen.

Meer nog, zij waren volmaakt in hun toewijding. "Zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe."

Zij offerden zichzelf op, lichaam, ziel en geest, voor die zaak waar het dierbare bloed het symbool van is. Geen ware christen meent iets van zichzelf te wezen. Hij die werkelijk de kracht van het bloed van Jezus kent, zegt: "Ik ben niet van mijzelf, Ik ben duur gekocht" en voor hem is leven of sterven, armoede of rijkdom, ziekte of gezondheid, eer of oneer geen kwestie van keuze, maar hij is het eigendom van zijn Meester en heeft zichzelf helemaal opgegeven. Dat is de geest waarin Christus' Evangelie gepreekt moet worden.

Broeders, wij zullen het Evangelie nooit zo helder preken, totdat wij het brengen in die geest, totdat wij slechts leven om de macht van het bloed van Jezus Christus te bewijzen, totdat wij mannen en vrouwen zijn, die uit naam van de Verlosser vertellen wat Zijn bloed voor ons heeft gedaan. Dezen vertonen Christus in hun leven en zijn bereid om te sterven om hun Heere te verheerlijken. Dan zullen de tijden aangebroken zijn waarin het lied van de overwinning gehoord zal worden. Dan zal de berende vrouw haar beloning verkrijgen en dan zal de draak bedekt worden niet eeuwige schande! Mag God u vandaag zegenen door u de kracht van het bloed te laten kennen om Jezus wil.

Amen.

5. DE BRIESEDE LEEUW

"Zijt nuchter en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden. Weerstaat hem, vast zijnde in het geloof wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is. volbracht wordt." I Petrus 5: 8, 9.

Satan, die in de Bijbel verschillende namen heeft, die allemaal zijn slechte eigenschappen aanduiden, was eens een engel van God, mogelijk één van de belangrijkste. Zonde, allesvernietigende zonde, die van de prachtige hof van Eden een akelige begraafplaats heeft gemaakt, vond weldra bewoners voor de hel in de hemel en trok één van de helderste Morgensterren uit zijn baan en doofde deze tot de zwartste nacht.

Vanaf dat ogenblik heeft deze boze geest voortdurende kwaadgezindheid gezworen tegenover de God van de hemel. Hij heeft de brutaliteit gehad om de Schepper openlijk aan te vallen in al Zijn werken. Hij bevleekte de schepping. Hij trok de mens van de troon der heerlijkheid af en rolde hem in de modder van gebrek. Met het slangenspoor verwoestte hij al de schoonheid van Eden en liet er een wildernis van over, die doornen en distelen voortbrengt, een land dat bewerkt moet worden in het zweet des aanschijns. Daarmee niet tevreden, heeft satan onophoudelijk geprobeerd om behalve de eerste schepping ook de tweede te verwoesten. De mens, eens gemaakt naar het beeld van God, heeft hij al snel geruïneerd en nu gebruikt hij alles wat hij heeft, al zijn slimheid, al zijn macht en al het gif van zijn boosaardigheid om de wedergeboren mens ten val te brengen. Met onophoudelijke inspanning en onvermoeibaar geduld probeert hij ook de mens die gemaakt is naar het beeld van Christus Jezus te vermorzelen. Er is geen gelovige in Christus, geen volgeling van de Waarheid, die niet op de een of andere tijd aangevallen zal worden door deze smerige vijand en de legioenen in zijn dienst.

Zie hier dus uw vijand. Ja, alhoewel u zijn gezicht niet kunt zien of zijn vorm kan ontdekken, realiseer u dat dit de vijand is die u tegenwerkt. Het is geen mythe, noch een droom, noch een bijgelovige voorstelling. Hij is een werkelijk wezen net als wij. Hoewel een geest, heeft hij net zoveel werkelijke macht over harten als wij hebben over de harten van anderen, nee, in vele opzichten veel meer. Dit is - ik herhaal het - geen visioen van de nacht, geen voorstelling van een zieke geest. Deze slechtaard is vandaag net zo reëel als toen Christus hem ontmoette in de woestijn waar Hij verzocht werd.

Gelovigen moeten met Apollyon vechten in de Vallei van Verootmoediging. Wee de professoren in de theologie, die verslagen worden door deze dodelijke tegenstander, zij zullen ontdekken dat hij een vreselijke werkelijkheid is in de toekomstige wereld. Tegen deze prins van de duisternis uitien wij vandaag opnieuw deze waarschuwing van de apostel: "weerstaat hem, vaststaande in het geloof."

Ik zal over vier zaken spreken.

1. Ten eerste SATANS ONOPHOUELIJKE ACTIVITEIT, "hij gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou mogen verslinden."
2. Ten tweede willen wij even stilstaan bij ZIJN VRESELLIK. BRIESEN, ten derde bij ZIJN UITEINDELIJKE DOEL, NAMELIJK GODS KINDEREN TE VERSLINDEN
3. En dan ten laatste laten wij deze waarschuwing van Petrus ter harte nemen en wil ik laten zien HOE SATAN OVERWONNEN MOET WORDEN.

Ten eerste dan, SATANS VOORTDURENDE ACTIVITEIT.

God alleen is alomtegenwoordig, dus satan kan slechts op een plek tegelijk wezen. Toch, wanneer u overdenkt hoeveel kwaad hij aanricht, zult u toegeven dat hij een ongelofelijke activiteit aan de dag legt. Hij is overal aanwezig. Hij verleidt ons hier en zijn verleidingen zien we ook in andere landen. Hij haast zich over de zee of spoedt zich over land. Wij weten niet hoe hij zich voortbeweegt, maar wij kunnen van zijn constante aanwezigheid op alle plaatsen afleiden, dat hij met onwaarneembare snelheid moet kunnen reizen. Hij heeft ook nog een leger van gevallen geesten, die niet hem gevallen zijn. Deze grote draak trok met zijn staart het derde deel van de sterren van de hemel en zij staan klaar om zijn wil uit te voeren en om zijn bevelen te gehoorzamen, misschien niet met dezelfde macht die hun leider heeft, maar dan toch met iets van zijn geest, zijn kwaadaardigheid en zijn sluwheid.

Denkt u eens in hoe actief hij wel moet wezen! Wij weten dat hij op ieder plekje op aarde wordt gevonden! Ga het meest gewijde kerkgebouw binnen en u zult hem daar vinden. Ga naar de beurs of andere plaatsen waar mensen samenkomen en u zult de tekenen van zijn aanwezigheid zien. Ontspan uzelf in de rust van de familiekring en u zult uit de ruzies en jaloezieën afleiden, dat satan ook hier handenvol kwaad zaad gestrooid heeft. Zelfs in de diepe stilte van de rok van de kluizenaar zult u de afdruk van zijn gekloven hoef vinden.

Als u van Engeland naar Amerika vaart, dan vindt u hem daar snijden. Als u terugkomt en dan naar het machtige rijk van Rusland reist, dan vindt u hem daar in het hart van de tiran en mogelijk zelfs ook in de harten van degenen die onderdrukt worden.

U zult hem vinden in de primitieve landen waar nog geen zendeling ooit is geweest. Toch zult u daar zien dat satan er binnengedrongen is en de ongeletterde barbaren onderwezen heeft. Daar waar de Naam van Jezus nog onbekend is, daar heeft satan toch groot bezit. Hij is de prins van de machten van de lucht.

Waar ademgehaald wordt, daar wordt het giftige gas van verzoeking opgesnoven. Zij die wonen in de woestijn, buigen voor hem, de koningen van Seba en van Scheba bieden hem geschenken aan, ja en de inwoners van de eilanden erkennen hem al te vaak als hun koning.

Weet dus dat hij overal gevonden wordt, dus u bent hem al vaak in uw zaken tegengekomen. U hebt geprobeerd om God te dienen in uw dagelijks werk, maar sterke verzoeking, slechte ideeën zijn u daar gevolgd. U bent thuis gekomen van uw zaak, haast verbroken onder uw uitglijders. U bent in uw gezin gekomen en hebt geprobeerd om uw Meester groot te maken in de sociale kring, maar op het juiste ogenblik, werd u door satan op de hielen gezeten en heeft hij u overmand door u te laten zondigen. U vond hem dus thuis ook.

U zei: "Ik ga naar bed," maar in uw draaien midden in de nacht vond u hem daar weer. U stond op en zei: "Ik ga in mijn binnenkamer en sluit mijn deur," maar wie van ons heeft de lelijke vijand hier niet ook al in eenzame strijd ontmoet? Wanneer wij God een zegen willen afsmeeken, moeten wij vaak vechten tegen de vijand van de hel.

Kijk, christen, naar elk van uw plichten en ziet u er niet de tekenen van de zonde in en in sommige, zelfs de aanwezigheid van satan? Satan is niet in alle zonde; wij zondigen zelf ook. Wij moeten niet te veel op satan afschuiven. Zonde groeit in ons hart zonder dat er gezaaid wordt net als doornen en distels in de vruchtbare akkers groeien, maar toch zijn er tijden dat satan zelf aanwezig geweest moet zijn en u moet dit hebben geweten en gevoeld.

Op sommige van de oude stenen van Egypte en Babel is de afdruk van een hondenpoot gevonden. Toen de steen gemaakt werd en te drogen lag, is er een hond overheen gelopen en heeft de afdruk van zijn poot er op achtergelaten en nu, duizenden jaren

later wanneer wij de muur afbreken vinden wij nog steeds de pootafdruk. Zo gaat het vaak met ons. Terwijl onze taken van zodanige aard waren dat zij nog beïnvloedbaar waren, voordat zij door de zon gedroogd konden zijn en klaar voor gebruik, is die hellehond erover heen gegaan en heeft zijn stempel zelfs op onze beste daden achtergelaten.

Als wij jaren later terugkijken, dan zien wij wat wij destijds niet zagen, dat hij werkelijk het beste werk van onze zeer gewillige handen bekleet en beschadigd heeft. Ach, als ik denk hoe satan ons volgt op alle plaatsen en in alle plichten, dan wil ik soms haast hetzelfde zeggen als David toen hij sprak over de alomtegenwoordigheid van God: "Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht? Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar. Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee; Ook daar zou Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden. Indien ik zeide: De duisternis zal mij immers bedekken; dan is de nacht een licht om mij. Maar, geloofd zij God, als ik opklim naar de hemel dan is de duivel daar niet. Daar kan ik hem ontsnappen. Buiten het bereik van de briesende leeuw zal mijn geest rust vinden in God.

Wij moeten er ook op letten hoe klaar satan ervoor is om zijn venijn tegen ons te spuwen in alle soorten harten. Wanneer wij terneergeslagen zijn, mogelijk door lichamelijke ziekte en onze stemming gezakt is en wij voelen ons klaar om weg te zinken, dan staat die oude lafaard satan klaar om ons aan te vallen. Ik heb vaak gemerkt dat hij ons eerder aanvalt wanneer wij terneergeslagen en zwak zijn dan op enig ander moment. O, hoe werden wij verleid terwijl wij ziek waren!

Wij hebben gezegd: "Ach, als dit was gebeurd toen ik gezond was, dan zou ik die verleiding meteen niet mijn schild afgeweerd hebben. Ik zou er zelfs om gelachen hebben." Maar satan trekt er voordeel uit dat wij verdrietig en zwak zijn zodat hij zijn vurige pijlen effectiever kan richten. Aan de andere kant weet satan zijn vallen ook te zetten wanneer wij vrolijk en uitbundig zijn zoals David toen hij voor de ark danste. Dan verleidt hij ons om overmoedig te zeggen: "Ik zeide in mijn voorspoed: ik zal niet wankelen in eeuwigheid." Of in tijden van aardse zekerheid: "Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren: neem rust eet, drink, wees vrolijk:" Of in eigengerechtigheid: "Als ze zat zijn geworden, heeft hun hart zich verheven; daarom hebben zij Mij vergeten."

Hij zal zelfs proberen onze vreugdes te vergallen door kwade voorgevoelens. "Ach" zegt hij, "dit is te goed om zo te blijven, u zult spoedig neergeworpen worden en alle mooie pluimen van u zullen nog vertrapt worden als de modder in de straten." Hij weet elke bui van ons goed te gebruiken voor zijn verslindende doeleinden. Hij zal u volgen, christen, wanneer uw ziel haast wanhoopt dan zal hij u in het oor fluisteren: "God heeft u verlaten en u overgegeven aan de wil van uw oren." En hij zal u volgen wanneer uw geest opklimt als engelenvleugels, wanneer u de heldere weg gaat van het Avondmaal. Hij zal uw voetstappen volgen zelf op Tabor's top. Op de tinnen van de tempel zal hij u verzoeken en zeggen: "Werp uzelf neder" en op de berghoogten zal hij u aanvallen door te zeggen: "Buig u neder en aanbid mij."

En ach, wees erop bedacht hoe goed hij weet om alle gebeurtenissen van de Voorzienigheid in ons nadeel te gebruiken. Hier komt Ezau, hongerig van de jacht, daar staat een pan linzen klaar, zodat hij verleid zal worden om zijn eerstgeboorterecht te verkopen. Hier is Noach, blij om verlost te zijn van zijn lange verblijf in de ark, hij is vrolijk en daar staat de wijnbeker voor hem klaar zodat hij drinken kan.

Hier is Petrus, zijn geloof is klein, maar zijn inbeelding is groot, daar staat een

dienstmeisje klaar om te zeggen: "Gij waart ook met Jezus van Nazareth."

Daar is Judas en daar liggen dertig zilverlingen in de hand van de priester om hem mee om te kopen, ach en daar is het touw naderhand om zichzelf aan op te hangen. Geen gebrek aan middelen.

Als er een Jona is, die naar Tarsis wil gaan in plaats van naar Ninevé, dan ligt daar een schip klaar om hem mee te nemen. Het lijkt erop of satan Gods voorzienigheid heeft nageemaakt. Hij weet in ieder geval op welke manier hij Gods voorzienigheid kan gebruiken voor zijn eigen doeleinden.

Een van de grootste genades die God ons geeft, is dat Hij niet toelaat dat onze neigingen en mogelijkheden samenvallen. Hebt u nooit bemerkt dat toen u een zonde wilde doen, er toen geen mogelijkheid toe was en toen de mogelijkheid zich voordeed, u er toen geen neiging meer toe had? Satans voornaamste doel is het om de slechte zin van gelovigen te doen samenvallen met zijn verzoeken. Om de zielen van de gelovigen in een dorre, verdroogde staat te brengen en er dan een brandende lucifer bij te houden en hen te laten branden. Hij is slim en sluw en heeft vele eeuwen ervaring, zodat de mens, die maar van gisteren is, nauwelijks partij voor hem is.

Trok hij de wijze Salomo niet naar beneden, die toch wijzer was dan alle andere mensen? Legde hij de koninklijke prediker niet als een hopeloos slachtoffer aan zijn voeten?

Wierp hij de sterke Simson niet neer, die duizend Filistijnen kon verslaan, maar die het gestoei van Delila niet kon weerstaan? Haalde hij niet zelfs de man naar Gods eigen hart onderuit door een aller-verdrietigste zonde?

Laten wij ons met pijn bedenken dat wij haast nooit iemand met een perfect en een oprecht hart ontmoet hebben, tegen wie satan zijn gemelijkheid niet heeft gespuid en van wie satan het niet tot op zekere hoogte gewonnen heeft. Wel, zo heb ik dus gesproken over satans vreselijke activiteit, van het feit dat hij ons overal heen volgt en van het feit dat hij altijd bij ons blijft, waar wij ook heengaan. Ik weet zeker dat geen christen dit alles onbelangrijk acht.

Natuurlijk zijn er sceptische mensen. Er zijn er die niet willen geloven in het bestaan van deze boze geest. Ik heb gemerkt dat wanneer iemand geen duivel heeft, hij ook geen God heeft. Vaak is het zo dat wanneer iemand niet gelooft dat er een duivel is, dit zo is omdat hij nooit de aanvallen van satan ervaren heeft en deze mogelijk nooit zal ervaren. Hij zal dat ook nooit, want de duivel neemt niet de moeite om aandacht te schenken aan hen van wie hij zeker is. "Nee," zegt hij, "laat zij hun gang maar gaan, ik hoef hen niet te verzoeken."

Wanneer iemand echter ooit satan ontmoet heeft, zoals John Bunyan de ontmoeting van christen met Apollyon beschrijft in het Dal van Verootmoediging, dan twijfelt hij niet aan het bestaan van een duivel. Iemand die oog in oog met die aartsverleider heeft gestaan in een zware strijd, twijfelt niet aan zijn bestaan. Een soldaat die gewond en gehavend op de grond ligt, bloedend en zwak twijfelt er ook niet aan dat er een vijand is geweest, die hem die wonden toegebracht heeft.

Ervaring zal tenslotte voor een mens het beste bewijs hiervan zijn en wij kunnen niet verwachten dat zij, die nooit de vreugden van de Heilige Geest hebben gekend, veel zullen weten over de aanvallen van de Boze Geest, noch dat zij die twijfelen of er een God is, ooit gekweld zullen worden door de duivel. "O," zegt satan, "laat hen met rust, zij zullen zelf in de kuil vallen, het is niet nodig dat ik achter hen aanga."

Ik meen dat ik u de illustratie van ds. Beecher al eens verteld heb. Een Afrikaan ging met zijn meester mee om wilde eenden te vangen. Een van de eenden raakte een beetje verwond. De meester deed de grootste moeite om die eend te vangen, maar toen hij zag dat hij dood was neergevallen, deed hij geen moeite meer, want hij kon de eend op

elk moment oppakken. En zo is het met dode zielen, de duivel kan hen elk moment oppakken. Het zijn zij die gewond zijn, maar nog leven, die hij bang is te verliezen. Zulken zal hij zeker achtervolgen, hij zal altijd blijven proberen om hen in zijn greep te krijgen.

2. En nu gaan wij ten tweede naar SATANS BRIESEN.

Satan heeft vele manieren om kwaad te doen. Hier in de tekst wordt hij vergeleken met een briesende leeuw. In sommige Bijbelgedeelten wordt hij, zoals u weet, vergeleken met een vogelvanger. Een vogelvanger maakt geen geluid. Hij zou alles bederven wanneer hij de vogels zou laten schrikken. Zo stil mogelijk zet hij zijn vangnet en met zoete tonen probeert hij zijn slachtoffers te verrukken totdat ze in zijn net zitten. Dat is heel iets anders dan het brullen van de leeuw in deze tekst. In een andere passage wordt er gezegd dat hij zich voor kan doen als een engel des lichts. Zo leert hij mensen gemakkelijk een valse leer en doet het al die tijd lijken alsof hij een heilige ijver voor de waarheid heeft en een oprechte liefde voor wat goed en teer is.

Wij zien daar voldoende voorbeelden van in deze tijd, waarin de duivel ons goede normen en waarden voorhoudt. Soms pakken wij een krant op, waarin de schrijvers alle ware godsdienst net zo haten als de duivel goedheid haat en dan lezen wij een stichtelijk artikel over de onkiese handel van de één of andere eerlijke predikant of een erg vrome klaagzang over de veronderstelde dwaasheden van een eerlijke dominee. Laat de duivel christenen nooit meer beschuldigen van huichelarij of schijnheiligheid, laat hem zijn antwoord vinden in zijn eigen lieve bondgenoten, die kunnen pleiten voor de heiligheid van plaatsen die zij verafschuwen en voor een ernst die zij haten.

Van alle duivelsheid is de ergste de schijnheiligheid die de zonde liefheeft en die er toch tegen pleit met het doel ze juist te bevorderen. In deze tekst echter, is satan geen engel des lichts, maar een briesende leeuw.

Ik meen dat het Rutherford was, die zei dat hij de duivel het liefst in deze vorm zag. Ik herinner me dat hij in één van zijn brieven God dankt dat hij hem een brullende duivel gaf om mee te vechten. Wat is nu juist de specifieke verleiding die bedoeld is onder het metafoor van een briesende leeuw? We herhalen, het is niet de slepende gang van een sluipende leeuw die zijn prooi besluipt en alleen zal brullen wanneer hij toespringt, maar een leeuw die brult en die het hele bos laat schrikken en die de bergen, die de prairie omzomen, doet schudden.

Dit briesen van satan komt op drie manieren openbaar.

Petrus verwijst mogelijk hierom naar het briesen van achtervolging. Hoe brulde satan met vervolgingen in Petrus' dagen. Hij brulde en brulde en brulde nog eens, totdat alleen heel dappere harten zich nog strijdbaar voor Christus durfden te tonen. Daar waren de ondergrondse gevangenissen vol kikkers en slangen en padden, waar nooit een beetje verse lucht de smerige stank en ziekmakende geuren kon verjagen. Daar waren de martelwerktuigen, daar was het zwaard voor onthoofding en de brandstapel voor verbranding, daar was het slepen achter de wilde paarden. Toen kon men helemaal met pek besmeerd worden en dan levend aangestoken worden om te branden in Nero's tuin.

De martelingen uit die dagen behoeven niet beschreven te worden, de platen ervan zijn genoeg om iemands ogen bloed te laten huilen wanneer men ernaar kijkt. Daar was niets voor de christen dan om uitgebannen en gevangen genomen te worden en dit waren de lichtste straffen. "Zijn gestenigd geworden, in stukken gezaagd, verzocht, door het zwaard ter dood gebracht; hebben gewandeld in schaapsvellen en in geitenvellen; verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld zijnde:"

Dit was het briesen van de leeuw in de dagen van Petrus. Sindsdien heeft hij gebruld vanuit zijn hol in Rome.

Laat Smithfield van het brullen van deze leeuw getuigen! Laten onze kerkhoven en dodenakkers die nog steeds de herinnering dragen van onze duizenden martelaren getuigen hoe de leeuw gebruld heeft! En laat onze kerk, die vervolgd is geweest door beide protestanten en Roomsens, opgejaagd door goed en kwaad, laat de duizenden die verdronken zijn in de Hollandse en Duitse rivieren, alleen maar omdat zij Gods heilige inzettingen wilden houden en hier niet tegen wilden zondigen zoals de Paus of priester wilden, laten zij allen spreken en vertellen hoe satan heeft gebruld in vroeger tijden! Nu brult hij niet half zo hard als toen! Wel, hij kan ons niets doen! Zijn brullen van tegenwoordig is als het geblaas van een boze kat. Alles wat hij kan is zijn wrede spot gebruiken, in een kwaadaardige roddel, een sneer, een karikatuur of een grap. Wat is dat nu helemaal? O, als wij dat niet kunnen verdragen, wat zouden wij hebben gedaan toen de leeuw nog brulde in echte leeuwenstijl? Wel, wel, hij kan nog wel erger grommen voordat wij eens zullen Lurven, want wij weten niet wat er nog zal gebeuren. Maar laat hem brullen, wij weten, Goddank, dat Hij die voor ons is, meer is dan allen die tegen ons zijn.

Maar er is nog een ander soort van furieuze aanval, *het brullen van sterke en kwaadaardige verleidingen*.

Sommigen van ons hebben dit ervaren. Weet u wat het is, christen - ik hoop van niet - weet u wat het is om soms vastgegrepen te zijn door de een of andere angstige verleiding die u verafschuwet, haat en niet wilt en toch zit u in de greep van een arm zo vreselijk in kracht dat het u dwars tegen uw wil meesleept? U kijkt naar de zonde, kijkt het recht in het gezicht; u voelt dat u dit grote kwaad niet kunt doen, deze zonde tegen God en toch trekt de impuls u sterk, machtig, geheimzinnig en onweerstaanbaar mee totdat u komt aan de rand van de afgrond en neerziet in de gapende kloof, die u dreigt op te slokken en op het laatste moment, als op een haar na, wordt u verlost en uw voet glijdt niet uit en u valt niet in de hand van de duivel.

Toch hebt u reden gehad om te zeggen: "Maar mij aangaande, mijn voeten waren bijna uitgeweken; mijn treden waren bijkans uitgeschoten." Weet u wat het is als deze verleiding terugkomt en nog eens en nog eens totdat u er wanhopig van wordt? U voelde dat u nog liever zou sterven dan zo voortdurend aangevallen te Worden, want u vreesde dat u op een kwaad ogenblik uw God zou verlaten en u naar het verderf wenden.

U bent geweest als de goede meneer Standvastig in Bunyan's Pelgrimsreis, toen hij verleid werd, hij viel uiteindelijk op zijn knieën en begon God te smeken om hem te verlossen en hij werd uiteindelijk verlost door Hem, die de zwakken te hulp komt. Kent u dit? Dit is een manier waarop satan brieset naar u, waarmee hij zijn verzoeking naar u werpt als de marteling waaraan hij sommige van de vroegere martelaren onderwierp. Zij werden neergelegd en men goot vuil water in hun keel in zulke grote hoeveelheden dat zij uiteindelijk stierven. Hoewel zij de smerige vloeistof verafschuwden, toch bleven hun vijanden het maar in hun keel gieten.

Zo doet satan met ons. Hij giet zijn smerigheid in ons, stopt ons vol met zijn drek, ons tegenhoudend zoveel hij kan om ons te dwingen ons over te geven aan de verzoeking. Mijn bijzondere verzoeking is altijd constant ongeloof geweest.

Ik weet dat Gods belofte waar is en dat wanneer Hij iets beloofd, het voldoende voor mij is. Ik weet dat de Heere vanouds af niet verandert en trouw zal zijn zelfs tot het einde toe en toch valt satan mij met deze verzoeking onophoudelijk aan: "Betwijfel het, geloof God niet, Hij zal je nog in de steek laten."

Ik kan u verzekeren dat wanneer die verzoeking nog gesteund wordt door een gemoedstoestand van zenuw zwakte, het heel moeilijk is om staande te blijven iedere dag weer en te zeggen: "Nee, ik kan niet twijfelen aan mijn God, Hij die met mij geweest is in het verleden, is nog steeds bij mij; Hij zal Zijn knecht niet verlaten, noch hem verloren laten gaan."

Die onophoudelijke aanval, dat aanhoudende gesteek, gesnij en gehak aan iemand's geloof, is niet zo makkelijk te verdragen. O God, verlos ons, wij bidden U en maak ons meer dan overwinnaars door de kracht van Uw Geest!

Nogmaals, satan heeft meer dan één manier van brullen. Ik veronderstel dat over de volgende manier slechts één uit de tien gelovigen iets weet -en niemand heeft het te wensen- satan kan ook brullen in de oren van christenen met *godslasteringen*.

Ik doel nu niet op kwade gedachten die opkomen in de gedachten van mensen die in hun jeugd in grote zonde hebben geleefd. Ik weet dat u soms in uw gebed geplaagd wordt door een flard van een oud liedje dat u eens zong of door de één of andere grove uitdrukking die u vroeger hoorde en die weer terugkomt in uw herinnering en nog eens en nog eens. Een psalmversje kan zelfs iets onheilige oproepen of een Bijbeltekst een oude herinnering oproepen die u liever wil vergeten.

Maar nu verwijs ik meer specifiek naar deze nog veel bloeddorstiger aanvallen van satan wanneer hij godslasterlijke gedachten in het verstand van gelovigen giet die nooit eerder zulke dingen gedacht hebben.

U weet hoe Bunyan het beschrijft. "Christen moest door de vallei van de schaduw des doods. Ongeveer in het midden van deze vallei zag hij de mond van de hel en precies wanneer hij bij de opening van dat gat kwam, kwam iemand hem achterop en fluisterde ellendige godslasteringen in zijn oor. Christen dacht dat hij die zelf bedacht had. Dit vond Christen nog erger dan alles wat hij nog had meegemaakt, te denken dat hij God die hij zo liefgehad had zo zou lasteren. Als hij het had kunnen voorkomen, dan zou hij dat gedaan hebben, maar hij had niet de discretie om zijn oren dicht te stoppen en hij wist niet waar deze godslasteringen vandaan kwamen."

Zelden verwijzen predikanten naar deze zaken, maar aangezien zij sommigen van Gods kinderen kwellen, geloof ik dat het de taak van een getrouwe herder van de kudde is om hen te helpen die door deze donkere en moeilijke staat heen gaan. O, de verschrikkingen en akeligheden die satan soms Gods kinderen aangedaan heeft, door gedachten die niet de hunne waren, maar die van de duivel kwamen of van één van zijn vrienden!

Eerst stelde hij de gedachte zo levendig voor, dat zij met David uitriepen: "Grote beroering heeft mij bevangen vanwege de goddelozen, die Uw wet verlaten." En daarna, toen de gedachte voor een ogenblik aan de ziel werd voorgesteld, gaf hij een tweede beroering, door te zeggen: "Ah, u bent geen kind van God, anders zou u niet zo'n smerig karakter hebben."

Terwijl u het nooit gedacht zou hebben. Het was zijn suggestie, niet de uwe en daarna, deze zonde aan uw deur gelegd hebbend, heeft hij de broeders beschuldigd en heeft geprobeerd om hen van hun geloof af te brengen door hen te laten denken dat zij tegen de Heilige Geest gezondigd hadden en nooit vergeven konden worden.

Nu, als de duivel tegen u brult, door vervolging of verzoeking of door duivelse ingevingen, gebruik de taal van onze apostel hier: "Weerstaat hem, vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht wordt."

3. Nu ga ik naar mijn derde punt en dat is SATANS UITEINDELIJKE DOEL, "zoekende wien hij zal mogen verslinden."

Niets minder dan de volledige vernietiging van een gelovige zal onze tegenstander ooit tevreden stellen. Niets minder dan de volmaaktheid en volledige zaligmaking van een christen is de hartenwens van onze Zaligmaker. Hij zal het volle genot van Zijn zielenstrijd pas zien wanneer al Zijn kinderen volledig gered zijn. Het omgekeerde is waar voor satan. Hij zal nooit tevreden zijn totdat hij de gelovige volledig opgeslokt ziet. Hij zou hem in stukken scheuren en zijn botten breken en hem volledig vernietigen als hij kon.

Denk dus niet dat het satans hoofddoel is om u ellendig te maken. Hij is daar blij mee, maar dat is niet zijn uiteindelijke doel. Soms kan hij u zelfs blij maken, want hij heeft elegante giften zoet van smaak, die hij Gods kinderen toedient. Als hij voelt dat onze vernietiging makkelijker verkregen kan worden door zoetheid dan door bitterheid, dan geeft hij daar zeker de voorkeur aan.

Een Puriteinse godgeleerde zei eens: "Geen verzoeking is zo moeilijk te dragen als die om helemaal niet verzocht te worden." Inderdaad, het is een ernstige verzoeking om met rust gelaten te worden. Wanneer wij menen dat wij geen zwaard nodig hebben, dan beginnen wij het los te gespen van onze zij. Wij leggen onze wapenrusting stuk voor stuk af en dat is het moment dat wij het meest kwetsbaar zijn voor de aanval van onze vijand. Satan zal er ongetwijfeld blij mee wezen om te zien dat uw geloof zwak geworden is, maar zijn doel is het om dat geloof te vernietigen, zodat u niet zult geloven in God voor de verlossing van uw ziel. Hij zal blij genoeg zijn wanneer hij drek kan gooien in uw ogen vol hoop, zodat u niet meer ziet op het goede land dat over de Jordaan ligt, maar hij zal nooit tevreden zijn totdat hij die ogen helemaal uitgestoken heeft en u als Simson wegstuurt om te malen in de molen.

Laat dit ons tot troost zijn, als het satans wens is dat wij volledig vernietigd worden, dan zal hij op dat punt zeker verslagen worden. Wanneer het komt tot de vraag wie de overwinning zal behalen, Christus, de eeuwige Zoon van God of satan, de prins van de machten in de lucht, dan hoeven wij niet te twijfelen. De duivel is maar een schepsel, eindig en er is een limiet aan zijn kunnen gesteld.

Wanneer de strijd ging tussen satan en de mens, dan inderdaad, wee aan ons! Wij zouden strijden als mannen en sterk zijn, maar voor deze reus moet heel het leger van Israël vluchten. De strijd is echter niet de onze; het is die van onze machtige God. Hij die eens de slangenkop brak, voert nog steeds oorlog niet hem. Ja, en Christus Zelf zou verslagen moeten worden, de kroon van de soevereiniteit van Zijn hoofd getrokken moeten worden en Zijn troon onder Hem uit moeten rollen, zou Hij één van hen voor wie ij stierf en die Hij liefgehad heeft, ooit overgegeven worden aan de macht van Zijn tegenstander.

Hierin dan, verzochte gelovige, ligt vreugde, de duivel kan het u moeilijk maken, maar hij kan u niet verscheuren. Hij kan verwonden, maar hij kan niet doden. Hij kan zijn voet op u zotten met het doel een volledig eind aan u te maken, maar u zult weer opstaan met nieuwe kracht en zeggen: "Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de HEERE mij een Licht zijn.

Met het vierde punt sluiten wij nu af.

WAT MOETEN WIJ DOEN OPDAT WIJ DEZE TEGENSTANDER MOGEN OVERWINNEN?

"Vaststaan in het geloof." Dit is ons eerste middel tot verdediging. Er zijn sommige verleidingen die alleen overwonnen kunnen worden door ervan weg te rennen, maar

wanneer satan brult, dan moeten wij de oorlogskreet uitschreeuwen. Om dan weg te rennen zou laf wezen en zal zeker tot uw ondergang leiden. Veronderstel nu dat satan brult met vervolging (en het is maar een zwak gebrul dat hij op die manier nu nog kan opbrengen), of veronderstel dat u bespot wordt, beschimpt, vals beschuldigd. Geeft u toe? Dan bent u weg. Zegt u: "Nee, nooit, met de hulp van Hem die mij tot dit werk geroepen heeft, zal ik deze strijd uitvechten en in de naam van Hem die mijn Hulp tot nog toe is geweest, hef ik de banier op en roep: "De Heere der heerscharen is onze banier, de God van Jacob is ons een toevlucht." U hebt goed gedaan, u hebt weerstand geboden en u zult overwinnen. Heeft hij u aangevallen met de één of andere verzoeking die een doorn in uw vlees is? Geef een centimeter toe en u bent weg. Nee, maar word nog waakzamer en hoed u nog meer voor die speciale zonde en uw weerstand zal zeker tot overwinning leiden. Of heeft hij u godslasteringen ingegeven? Weersta hem. Ga meer bidden elke keer dat hij meer actief is. Hij zal liet snel opgeven wanneer hij ziet dat zijn aanvallen u tot Christus drijven. Vaak is satan niets anders geweest dan een grote zwarte hond om Christus' schapen dichterbij de Meester te drijven. Vaak is hij als een geweldige vloedgolf geweest die alleen maar de arme schipbreukeling naar de rots getild heeft en waar angst hem alleen maar steviger aan deed vastklemmen. Als hij u zo rondgooit, evenaar hem door zelfs zijn verleidingen tot uw voordeel aan te wenden en hij zal snel die manier van oorlogsvoering opgeven en hem verruilen voor een andere.

Weersta hem. Maar hoe weerstaan wij hem? "Staande in het geloof." Doe uw best om een duidelijke kennis van de leer van het Evangelie te verkrijgen en krijg er dan een goede grip op. Wees klaar om te sterven, liever sterven dan een deel van Gods geopenbaarde waarheid opgeven. Dit zal u sterk maken. Houd dan vast aan de beloften van God, die ja zijn en amen in Christus Jezus. Weet dat er voor elke valse leer een tegenovergestelde belofte is. Heb voor elke aanval één of andere sprekende tekst klaar, die begint niet: "Er staat geschreven..."

Antwoord satan met: "Zo zegt de Heere." "Standvastig in het geloof." Weet dat al het water aan de buitenkant van het schip het niet kan laten zinken. Het is het water in het schip dat zijn veiligheid in gevaar brengt. Dus als uw geloof zijn houvast kan houden en u zegt nog: "Zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen? Evenwel zal ik mijn wegen voor Zijn aangezicht verdedigen." Satan mag dan op uw schild geslagen hebben, maar hij heeft u niet verwond. De strijd mag lang duren, maar de overwinning is absoluut zeker. O arme ziel! Blijf maar dichtbij het kruis en u zult veilig zijn. Sla uw armen om de stervende Zaligmaker. Laat de druppels van Zijn bloed op uw zonden vallen. Zelfs als u Hem niet kan zien, geloof Hem toch. Zeg toch: "Ik weet dat Hij in de wereld kwam om zondaren te redden, waarvan ik de voornaamste hen" en ik zal aan de Zaligmaker van zondaren blijven hangen als mijn enige hoop en vertrouwen. Laat satan dan maar brullen, hij kan u niet bezemen. Laat hem te keer gaan, zijn woede is voor niets. Hij mag zijn tanden laten zien, maar bijten kan hij u zeker niet. "Weerstaat hem, standvastig in het geloof."

Er is ook nog een woord van troost, "wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht wordt."

Dit wordt goed geschilderd door John Bunyan, in het beeld waarnaar ik al heb verwezen, van de vallei van de schaduw des doods. "Wanneer Christen over het buitengewoon smalle pad ging met een diep water aan de ene kant en een gevaarlijke afgrond aan de andere, stond hij stil en wilde teruggaan en toen weer dacht hij dat hij al half door de vallei was, dus besloot hij door te gaan. En terwijl hij daarover dacht, hoorde hij de stem van een man die voor hem liep: "Ja, al ga ik door het dal der

schaduw des doods, ik zal geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij." Toen was hij blij en wel om deze redenen. Hij trok hieruit de conclusie dat sommigen die God vreesden net als hij ook in deze vallei waren en dat God met hen was, alhoewel zij Hem niet zagen. Ook hoopte hij spoedig gezelschap te hebben en dus ging hij verder en riep naar de persoon die voor hem liep, maar deze gaf geen antwoord want hij dacht ook dat hij helemaal alleen was."

Hier spreekt de eerlijke Bunyan uit ervaring. Het is goed mogelijk dat sommigen van u terwijl ik spreek vanmorgen zullen zeggen: "Ik dacht niet dat iemand zich ooit net zoals ik zou voelen."

En alhoewel ik u deze dingen vertel en ik weet dat velen van u satan hebben horen brullen, ben ik gedwongen om te belijden dat ik dikwijls in mijn eigen hart gezegd heb: "ik geloof niet dat iemand anders ooit zo'n verzoeking heeft gehad."

Wel, deze tekst weerlegt zon veronderstelling. 'Diezelfde aanvechting hebben andere gelovigen ook gehad."

Maarten Luther zei dat de beste leermeester naast de Heilige Schrift voor een dominee verzoeking was. Hij zette aanvechting op de derde plaats, maar verzoeking kreeg van hem de tweede plaats.

Wanneer wij verzocht zijn geweest en wij hebben onszelf beproefd, dan kunnen wij ook anderen helpen. Ik geef toe dat het moeilijk is indien u veronderstelt dat u op een gevaarlijke plek staat waar niemand nog ooit gestaan heeft, verzocht te worden zoals nog nooit iemand voor u verzocht werd. Gelovige, wij zullen hierover even spreken. Onze Heere is daar heel zeker geweest, want Hij was verzocht in alle opzichten net als u.

De Schrift zegt dat al uw broeders deel gehad hebben in uw moeilijkheden. Let er op dat zij net als u heel gewone menselijke verzoekingën leden. Zoals zij veilig en ongeschonden door de verzoeking heenkwamen, zo zult u er ook doorheen komen. Zoals zij beleden dat hun "lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, hen een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid werkt;" zo zult u dat ook belijden. Zoals zij overwonnen hebben en nu om de troon van God staan, gekleed in zuiver witte klederen, zo zult u dat ook. En hun verzoekingën hebben geen tranen in hun ogen achtergelaten, geen vlekken op hun kleren, geen scheur in hun koninklijke mantels en net zo min zal satan u kunnen beschadigen of verminken, maar u zult uit elke strijd en uit elke worsteling komen zonder verlies behalve van dat wat u best kunt missen, namelijk uw schuim en uw blik, uw kaf en uw vezel.

U zult opkomen uit de diepe wateren gewassen, gereinigd en gezuiverd. God geve dat het zo met u zal gaan, maar het kan alleen wanneer u satan weerstaat, vaststaande in het geloof. En nu spreek ik de mensen aan die vandaag niets aan deze rede gehad hebben, omdat zij geen geloof hebben om staande in te blijven. Als u wist hoe gezegend het is om christen te wezen, dan zou u uw ogen uithuilen als u dat nog niet bent.

"O," zegt u, maar u hebt ons zojuist de verleidingen van satan beschreven." "Juist, dat heb ik, maar het is een gezegend feit om een christen te wezen in zijn ergste omstandigheden.

Als ik wel eens naar de plaatjes kijk die getekend zijn door de artiest die "De Christenreize naar de Eeuwigheid" heeft getekend, zelfs wanneer ik arme Christen tot zijn nek in de modder zag, heb ik gedacht dat ik liever Christen in het moeras van moedeloosheid zou wezen dan meneer Meegaand op het droge land aan de andere kant. Liever zou ik Christen wezen die door de draak met zijn pijlen beschoten wordt, ook al glimlachte hij die hele dag niet eenmaal, ja liever zou ik toen Christen geweest zijn dan meneer Schijnheilig of meneer Formaliteit die over de muren klommen om via een andere weg te gaan. Het is goed om een christen te wezen, zelfs in zijn slechtste

ogenblikken en wat moet het zijn in zijn beste?

Jonge mannen en vrouwen, ik getuig dat Christus volgen het meest gezegende en de fijnste zaak is, zelfs in deze huidige kwade wereld. Maar wie ben ik om dit te zeggen? Niets dan een arme ellendige zondaar, die voor alles wat ik nodig heb op Christus ziet. Met niets in mijn handen, omklem ik eenvoudig Zijn kruis. Ik ben geen centimeter verder dan twaalf jaar geleden in dit opzicht. Mijn roep was toen: "Niemand dan Jezus, niemand dan Jezus" en dat is mijn roep ook nu en het zal mijn roep zijn tot het einde van mijn leven.

En bent u vandaag dan een verloren, schuldige zondaar? Wanhoop niet. Vertrouw Jezus! Vertrouw op Jezus en de vreugden en voorrechten van een christen zijn de uwe. Werp uzelf op Hem, nu, op dit ogenblik! Zie Hem lijden, zie Zijn bloederig zweet, Zijn kruis, Zijn lijden, Zijn dood, Zijn begrafenis, Zijn opstanding, Zijn opvaring en u zult een geneesmiddel voor elke vrees vinden, een drankje voor elke moeite. Alles wat u nodig hebt en alles wat uw hart ooit kan wensen zal zeker in Christus Jezus, uw Heere gevonden worden.

Mag God u deelnemer maken van die genade, die er in Zijn gezegende naam is, opdat wij niet vernietigd zullen worden door de verwoester, satan!

Amen.

6. SATANS TEGENSTAND

"Maar de satan heeft ons belet." 1 Thessalonicenzen 2:18.

Paulus, Silas en Timotheüs wilden heel graag de kerk in Thessalonica bezoeken, maar dit konden zij niet doen om de eenvoudige reden, die in de tekst aangekondigd wordt, namelijk: "de satan heeft ons belet." Het was niet dat zij het niet wilden, want zij waren heel betrokken op de broeders in Thessalonica en zij wilden hen graag weer eens zien. Zij zeiden van de gemeente uit Thessalonica: "Wij danken God altijd over u allen, uwer gedachtig zijnde in onze gebeden; zonder ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en de arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onze Heere Jezus Christus, voor onzen God en Vader."

Hun bezoek aan de gemeente kon echter niet doorgaan en dus stuurden zij alleen Timotheüs om de gemeente te dienen. Het was niet dat zij niet wilden gaan, maar er was iets dat hen tegenhield, zij konden niet. Zij werden niet tegengehouden door Gods speciale voorzienigheid. Wij zien bij diverse gelegenheden dat Paulus niet toegestaan werd om precies daarheen te gaan waar zijn hart hem heen zou hebben geleid. "En aan Mysië gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe."

De Heilige Geest verbood hen om het Woord te preken in Azië, maar de reis werd geleid naar Troas opdat zij in Europa de onovertroffen rijkdom van Christus mochten preken. Hun afwezigheid in Thessalonica konden zij echter niet toeschrijven aan enige Goddelijke tussenkomst. Het kwam hen voor als het werk van de grote tegenstander: "maar de satan heeft ons belet." Wij weten niet precies hoe de satan dit deed, maar we hebben wel enig idee.

In de kantlijn van mijn kanselbijbel staat deze aantekening, die wel eens juist kon zijn. "Satan verhinderde Paulus door zo'n storm van vervolging op te wekken in Beréa en in andere plaatsen dat het beter leek om zijn bezoek uit te stellen totdat die storm enigszins geluwd was."

Toch kan ik mij haast niet indenken dat dit de enige hindernis was. Paulus was heel moedig en wilde heel graag een bezoek aan Thessalonica brengen en geen angst voor tegenstand zou hem hebben kunnen tegenhouden. Hij vermeed het zwaarste gevecht niet, maar verheugde zich als een strijdbare kampioen om in de strijd verwickeld te wezen. De tegenstand van de diverse filosofen die hij in Athene ontmoette en de ketterijen in Korinthe, vanwaar deze brief blijkbaar is geschreven, kunnen hem weggehouden hebben.

Hij kan gevoeld hebben dat hij de worstelende kerken niet aan hun vijanden kon overlaten. Hij moest strijden niet de ellendige wolven en moest de bozen die zich voordeden als engelen des lichts ontmaskeren. Satan had de vijanden van de waarheid aangezet tot ijverige tegenstand en daardoor werden de apostel en zijn metgezellen verhinderd om naar Thessalonica te gaan. Mogelijk ook had satan onrust veroorzaakt in de kerken die Paulus bezocht en was hij daarom verplicht om eerst naar de één en daarna naar de andere te gaan om hun verschillen zelf op te lossen. Wel, of het nu vervolging of filosofische ketterij of de verschillen van de kerk geweest zijn, weten wij niet, maar satan zat er zeker achter.

U zult zich misschien afvragen waarom het de duivel zo veel kon schelen wat Paulus nu wel of niet deed. Waarom zou hij zoveel moeite doen om deze drie mensen van die specifieke gemeente weg te houden?

Dit brengt ons ertoe op te merken hoe wonderlijk belangrijk christelijke predikanten zijn. Satan, meester van alle kwaad, let heel goed op waar de reis van drie nederige

mannen heengaat. Blijkbaar was de duivel meer bezorgd over hun bewegingen dan over wat Nero of Tiberius deed. Deze verachte herauten van genade waren zijn meest gevreesde vijanden. Zij verkondigden de Naam die de hele hel laat beven. Zij verklaarden die gerechtigheid waartegen de haat van satan altijd het felst ontbrandt. Met kwaadaardige blikken volgt de aartsvijand hun dagelijkse gang en met een handige zet verhinderde hij hen op alle punten.

Wij kunnen ons voorstellen dat satan deze apostelen van de gemeente van Thessalonica weg wil houden, want de kerk was jong en zwak en de duivel dacht dat wanneer zij niet bevestigd en versterkt zou worden door de preken en de aanwezigheid van Paulus, hij het jonge kind dan nog kon verslaan. Bovendien heeft hij altijd de verkondiging van het Evangelie enorm gehaat. Mogelijk was er in Thessalonica nog geen algemene waarheidsverkondiging meer geweest sinds Paulus weggegaan was en was satan bang voor nieuwe massale bekeringen hierdoor. Hij was mogelijk bang dat velen genade zouden verkrijgen.

Daarnaast haat de satan altijd christelijke gemeenschap. Het is altijd zijn opzet om christenen van elkaar weg te houden. Alles wat Gods kinderen van elkaar weg kan houden, vindt hij schitterend. Hij hecht veel meer betekenis aan godsdienstige gesprekken dan wij. Vereniging is kracht en daarom doet hij zijn best om scheiding te bevorderen en zo wilde hij Paulus bij deze broeders vandaan houden, die zijn hart zouden verblijd hebben en wier harten hij verblijd zou hebben. Hij zou hun vaderlijke gesprekken verhinderen opdat zij niet de kracht zouden ontvangen die altijd voorkomt uit christelijke gemeenschap en christelijke liefde.

Dit is niet de enige gelegenheid waar satan goede mensen gehinderd heeft. Dit is zijn praktijk door alle eeuwen heen en ik heb dit ene specifieke voorval uitgekozen zodat mensen die ook nu gehinderd worden door de satan er troost uit mogen putten en opdat ik in staat zal zijn (als de Geest van God ons daartoe in staat stelt) om een goed en krachtig woord te spreken tot hen die het vreemd vinden dat zo'n hevige aanvechting ook hen overviel.

1. Laten wij beginnen op te merken dat HET ALTIJD AL SATANS PRAKTIJK IS GEWEEST OM GODS WERK TE VERHINDEREN WAAR HIJ KAN.
2. Wij zullen nu in de tweede plaats VELE MANIEREN AANGEVEN WAAROP SATAN ONS HINDERT.
3. In de derde plaats ZIJN ER TWEE OF DRIE REGELS WAARMEE U DE TEGENWERKING ALS AFKOMSTIG VAN SATAN KUNT HERKENNEN.

1. Laten wij beginnen op te merken dat HET ALTIJD AL SATANS PRAKTIJK IS GEWEEST OM GODS WERK TE VERHINDEREN WAAR HIJ KAN.

"Satan heeft ons belet" is het getuigenis van alle heiligen in de hemel. Dit is het getuigenis van allen die een regel op de historische pagina's hebben gekregen of wier geheiligde naam in de rots van onsterfelijkheid gekerfd is. "Satan heeft ons belet."

In de heilige Schrift zien wij satan altijd de volmaaktheid van Gods kinderen hinderen. De man uit Uz was oprecht en vroom en in alle opzichten een voorbeeld voor de kinderen van God. En inderdaad, zo was het hem toegestaan te leven zonder dat de duivel een enkele fout bij hem kon vinden. Satan had Job gezien en geen fout bij hem kunnen ontdekken. Toen suggereerde hij: "Hebt Gij niet een betuiging gemaakt voor hem, en voor zijn huis, en voor al wat hij heeft rondom".

Satan probeerde om de lof en prijs die Job aan God gaf in een vloek te veranderen en daarom sloeg hij hem verschrikkelijk. Hij nam hem al zijn bezit af. De kwade

boodschappers traptten elkaar haast op de hielen en die onheilsboodschappen hielden pas op toen zijn goederen allemaal vernield waren en zijn kinderen allemaal omgekomen. De arme aangevochten vader werd toen in zijn lichaam geslagen totdat hij gedwongen werd om op een mesthoop te zitten en zichzelf te krabben niet een potscherf. Zelfs toen zat er geen smet op het plaatje, het potlood werd met een vaste hand door de patiënt vastgehouden. Daarom deed satan nog een poging om zijn heilige karakter onderuit te halen. Hij stookte zijn vrouw op om te zeggen: "Houdt gij nog vast aan uw oprechtheid? Vloek God, en sterf."

Dit was een groot en verdrietig obstakel in de volmaking van Job's fantastische carrière. Echter geloofd zij God, de man van geduld overwon niet alleen satan, maar satan veroorzaakte dat hij een opstap kon maken naar een nog grotere hoogte van roemrijke deugd. U weet allemaal van het geduld van Job en dit zou u niet hebben geweten als satan het niet had verlicht met het vuur van vlammeende aanvechtingen. Was de vaas niet gebakken in de oven, dan zouden de heldere kleuren niet zo mooi en zo blijvend aanwezig zijn. De strijd die Job moest doormaken bracht de luister van zijn onvergelykbare geduld in overgave en onderwerping aan God. Nu, net als de vijand van vroeger Job dwars zat en hem hinderde op zijn weg van doorzetting naar volmaaktheid, zo zal hij dat met ons doen.

Het kan wezen dat u uzelf feliciteert denkend: "Tot nog toe heb ik consequent gewandeld; niemand kan mijn integriteit in twijfel trekken." Pas op voor grote woorden, want uw deugd kan nog beproefd worden. Satan zal zijn werktuigen inzetten om diezelfde deugd waar u zo bekend om bent aan te vallen. Als u tot nog toe een vaste gelovige bent geweest, dan zal uw geloof binnen niet al te lange tijd aangevallen worden. Wanneer u tot nu toe zo zacht als Mozes bent geweest, verwacht verzocht te worden om klakkeloos te spreken. De vogels pikken in uw rijpste fruit en het wilde zwijn zet zijn slaganden in uw mooiste wijnstokken.

O, dat wij onder ons meer uitnemende vroomheid hadden, meer gulheid van karakter, meer oprechtheid van gedrag! In al deze opzichten zijn velen begonnen met de hoogste idealen en de beste voornemens, daar twijfel ik niet aan, maar helaas, hoe vaak moesten zij niet roepen: "Satan heeft ons belet."

Dit is niet het enige dat de vijand doet, want hij probeert heel serieus de vrijmaking van Gods verlostten te verhinderen. U kent het verhaal van Mozes, toen de kinderen van Israël in gevangenschap in Egypte waren. Gods knecht stond voor hun trotse onderdrukker met zijn staf in zijn hand en in Gods naam verklaarde hij: "Zo zegt de Heere: Laat mijn volk gaan, opdat zij Mij mogen dienen." Een teken was nodig. De staf werd op de grond gegooid en het werd een slang. Toen hinderde satan Mozes, Jannes en Jambres weerstonden Mozes. We lezen dat de tovenaars hetzelfde deden met hun toverkunsten, hetzij door duivelse krachten of door een trucje, dat hoeven we niet te weten, in ieder geval dienden zij de duivel en zij deden het goed, want Farao's hart werd verhard toen hij zag dat de tovenaars dezelfde wonderen deden als Mozes.

Broeders, neem dit als voorbeeld hoe satan het woord van de Heere hindert. Christus' knechten kwamen het Evangelie preken. Hun verkondiging ging gepaard met tekenen en wonderen. "Mijn koninkrijk wankelt," zei de prins van het kwaad, "ik moet aan de slag" en meteen zond hij tovenaars om talloze leugenachtige tekenen en wonderen te doen. Onechte wonderen waren en zijn zo veelvuldig als de kikkers van Egypte. Preekten de apostelen het offer van Christus? De apostelen van de duivel preekten het offer van de mis. Hieven de heiligen het kruis op? De knechten van de duivel hielden de crucifix omhoog. Spraken de knechten van God van Jezus als het enige onfeilbare Hoofd van de Kerk? De knechten van de duivel verkondigden de valse priester van

Rome als staande in diezelfde plaats.

Rooms Katholicisme is een heel ingenieuze imitatie van het Evangelie. Het is hetzelfde wat de tovenaars deden met tovenarij. Als u de geest en de genialiteit van de grote antichrist goed bestudeert, zult u zien dat fijn grote macht ligt in een knappe namaak van het Evangelie van de Heere Jezus Christus. Zoals klatergoud goud imiteert, en namaakstenen edelstenen, en kaarslicht de zon kan nadoen in zijn glorie en een druppel water in de emmer de zee nabootst in zijn sterkte, zo heeft de duivel Gods grote meesterwerk, het Evangelie van onze Heere Jezus Christus, nagemaakt. Waar Gods knechten het echte goud van waarheid rondstrooien, zijn tot op deze dag hun grootste vijanden zij die namaakgoud uitdelen.

Er is nog een verhaal iets verder in de geschiedenis van het Oude Testament en dat is een voorbeeld van wat er nu om ons heen gebeurt. God wilde een prachtig systeem van onderwijs aan Israël en aan het hete menselijk geslacht geven, door middel van de ceremonie in de woestijn. Aaron en zijn zonen waren uitgekozen om de grote Hogepriester van onze zaligheid, de Heere Jezus Christus voor te stellen. Elk kledingstuk dat zij droegen had een symbolische betekenis. Elke schaal van dat heiligdom waarin zij dienden leerde hen een les. Elke daad van aanbidding, of het nu het sprenkelen van bloed of het branden van wierook was, alles moest hen belangrijke waarheden leren.

Wat een edele rol vervulde dat boekwerk dat geopend werd in de woestijn aan de voet van de Sinai! Hoe verklaarde God zichzelf en de eer van de komende Messias in de personen van Aaron en zijn zonen! En wat gebeurde er toen? Satan kwam erbij. Mozes en Aaron konden ook zeggen: "Satan heeft ons belet." Korach, Dathan en Abiram vonden heel arrogant dat zij ook recht hadden op het priesterschap en op zekere dag kwamen zij te voorschijn met koperen schalen in hun handen en wierpen zichzelf brutaal in de dienst die de Heere aan Aaron en zijn zonen toegewezen had. De aarde opende zich en verzwoeg hen levend. Dit is profetisch voor wat er zal gebeuren met hen die zichzelf in de priesterdienst werpen waar niemand dan Jezus Christus kan staan. U kunt de vergelijking doortrekken naar vandaag. Christus Jezus is de enige priester die een bloedoffer brengt en Hij brengt dat offer niet meer, want door het eens gebracht te hebben, heeft hij voor altijd allen die apart gezet zijn volmaakt. "Deze, nadat Hij een offer voor de zonde voor eeuwig geofferd had, zat neer aan de rechterhand van God."

Paulus, met de sterkste kracht van logica bewijst dat Christus geen voortdurend offer brengt. Eens heeft Hij dit offer gebracht en voor eens en altijd is Zijn werk volbracht en Hij zit nu aan de rechterhand van de Vader. Deze leer van een volbrachte verzoening en gebracht offer dreigt de wereld over te gaan. Het was zo'n genadige ontvouwing van de Goddelijke Geest, dat satan er niet naar kon kijken zonder het te willen verhinderen en daarom ziet u aan alle kanten Korachs. Dathans en Abirams in die kerken die vertakkingen van de antichrist zijn en hiermee bedoel ik vandaag de dag de Anglicaanse en de Roomse kerk.

Mensen noemen zichzelf tot op deze dag "priesters" en lezen gebeden uit een boek. Daar staat dan in: "Dan zal de priester zeggen..." Deze mensen verheffen zichzelf tot een priesterschap anders dan dat wat algemeen is voor alle kinderen van God: sommigen zeggen zelfs een dagelijks offer te brengen op iets wat zij een altaar noemen. Zij verbeelden zich macht te hebben om zonden te vergeven en zeggen tegen zieke en stervende mensen: 'Door autoriteit aan mij verleend spreek ik u vrij van al uw zonden.' In Engeland en door heel Europa heen is de grote hindernis voor de verkondiging van het Evangelie: de pretenties van een stelletje mensen die zich verbeelden priesters te

zijn, maar die geen priesters van God zijn, mogelijk zijn zij priesters van Baäl. Zo kunnen de dienstknechten van Jezus zeggen: "Satan heeft ons belet."

Nog een voorbeeld van satanische haat. Toen Jozua de stammen over de Jordaan had geleid, moesten zij de diverse steden die God hen tot een erfenis had gegeven, aanvallen. Van Dan tot Berséba zou het hele land van hen zijn. Na de inname van Jericho kwam het eerste contact met de heidense Kanaänieten en het eindigde in vreselijke overgave. "Zij vluchtten," staat er, "voor de mannen van Ai."

Hier hoort u weer de roep: "Satan heeft ons belet." Jozua kon van stad naar stad gegaan zijn en de volken uitgeroeid hebben, zoals zij rechtvaardig verdienden, maar Achan had van de vervloekte zaken gestolen en het in zijn tent verstopt en daarom kon er geen overwinning wezen voor Israël totdat zij diefstal en heiligheidschennis weggedaan waren.

Geliefden, dit is symbolisch voor de christelijke kerk. Wij kunnen van overwinning naar overwinning gaan, onze zendingsverenigingen aan het thuisfront zouden succesvol kunnen wezen en onze buitenlandse zaken zouden gekroond kunnen worden met triomf, ware het niet dat wij Achan's in het thuiskamp hadden. Wanneer kerken geen bekeerlingen meer hebben, is het heel waarschijnlijk dat er huichelaars in de gemeente zijn, die zich van de zegen van de Heere afgekeerd hebben. U die niet consequent bent, die het beroep van godsdienst gebruikt als een middel om rijk te worden, u die uzelf onder Gods volk schaart, maar tegelijkertijd de mooie Babylonische kleren begeert en het stuk goud, u bent het die de zenuwen van Sion's kracht doorsnijdt. U verhindert Israël's God om overwinningen te kunnen geven.

Ach, wij begrijpen maar zo weinig, geliefden, hoe satan ons gehinderd heeft. Als kerk hebben wij veel redenen om God te danken. Toch vraag ik: hoe veel meer leden hadden we kunnen hebben wanneer wij niet zo koud waren geweest, zo onverschillig, zo inconsequent of zo werelds! Satan hindert ons niet alleen door directe oppositie, maai ook door Achans in ons midden te sturen.

Ik zal u nog een voorbeeld geven. Zie in uw gedachten de bouw van Jeruzalem nadat het vernietigd was door de Babyloniërs. Toen Ezra en Nehemia de muren herbouwden, stookte de duivel Sanballat en Tobia op om ze weer af te breken. Nooit was er een opwekking van Gods dienst zonder een opwekking van de oude vijandschap. Als er ooit een kerk van God gebouwd wordt, zal het in moeilijke tijden wezen. Wanneer Gods knechten actief zijn, is satan niet zonder sterke legermachten die deze inspanningen met een tegenaanval zoeken teniet te doen.

De geschiedenis van de Oud Testamentische Kerk is een geschiedenis van satan die probeert het werk van de Heere te verhinderen. Ik weet zeker dat u toe zult geven dat het nog steeds eender is als in de dagen van de Heere Jezus Christus.

Toen Hij op aarde was, viel de satan Hem lastig. Hij durfde Hem rechtstreeks persoonlijk aan te vallen en toen dat mislukte, vielen Farizeeën, Sadduceeën, Herodianen en mensen van allerlei soort Hem lastig.

Toen de apostelen hun werk begonnen, zochten Herodus en de Joden hen te verhinderen en toen achtervolging niets hielp, kwamen er allerlei soorten van ketterijen en afscheidingen in de christelijke kerk. Satan belette hen steeds. Een korte tijd nadat onze Heere opgevaren was, waren de waardevolle zonen van Sion, vergelijkbaar met fijn goud, veranderd in aarden vaten. Het werk van de hand van de Pottenbakker was ontdaan van alle luister van waarheid. Alle glorie was verdwenen door valse leer, lauwheid en wereldsheid. Satan heeft hen belet.

Toen de Reformatie daagde, gaf God Luther. De duivel gaf toen Ignatius Loyola om hem te hinderen. In Engeland gaf God Latimer en Wyckleff en de duivel stuurde Gardiner en Bonner. Toen Whitefield en Wesley als de stem van God donderden, werden zij opstandelingen genoemd. Nooit is er, van het eerste uur af goedheid geweest zonder een conflict met kwaad. Altijd heeft de satan ons lastig gevallen. Van alle kanten, vanuit de hele aanvalslinie, vanuit de voorhoede en vanuit de achterhoede, bij het aanbreken van de dag en midden in de nacht heeft satan ons belet. Wanneer wij op het veld werken, probeert hij de ploeg te breken. 'Wanneer wij muren bouwen, probeert hij de stenen weer neer te gooien. Wanneer wij God willen dienen, dan geeft hij lijden en conflicten. Hij valt ons overal aan.

2. Wij zullen nu in de tweede plaats VELE MANIEREN AANGEVEN WAAROP SATAN ONS HINDERT.

Mensen die nog maar net tot Jezus Christus komen worden sterk door satan aangevallen. Op hen laat de duivel het meest van zijn krachten los. Sommigen van ons die de Zaligmaker kennen, herinneren ons nog wel de sterke conflicten die wij gehad hebben met satan toen wij voor het eerst op het kruis zagen en leefden. Anderen van u zijn nog maar net door die beproevende tijd. Ik zal mij tot u richten.

Lieve vrienden, u wilt graag gered worden, maar sinds u enige aandacht aan deze eeuwige zaken hebt gegeven, bent u slachtoffer geweest van diepe geestesstrijd. Verwonder u daar niet over. Het is normaal, zo normaal dat het haast algemeen is. Het zou me u iet verbazen wanneer u zich vermoeit met de leer van de uitverkiezing. Er wordt gesuggereerd dat u niet één van de uitverkorenen van God bent. Logisch nadenken leert u dat u net zo goed kunt geloven dat u dat wel bent, omdat u noch het één noch het ander weet en het (nik niet kunt weten totdat u in Jezus hebt geloofd. Het is nu zaak om te handelen naar wat geopenbaard is, niet met uitverkiezing, die bedekt is. Het is zaak om ter harte te nemen de woorden: "Geloof in de Heere Jezus Christus, en u zult zalig worden."

Het grote oorlogsgebied tussen uitverkiezing en vrije wil is misschien wel de droge, woeste plaats waarin uw ziel verloren is geraakt. Daar zult u nooit enige vertroosting vinden. De geleerdsten onder de mensen konden nooit het mysterie oplossen van die twee zaken en het is onmogelijk om vrede te vinden door erover te piekeren. U bent niet geholpen door dit metafysische probleem op te lossen, maar door te geloven in de verzoening door de Heere Jezus Christus, die eenvoudig genoeg is. Het is mogelijk dat uw zonden u nu voor ogen komen en hoewel er een tijd is geweest dat u daar niet erg over in zat, fluistert satan u nu in dat uw zonden te erg en te veel zijn om vergeven te worden. Ik smeed u, beantwoord deze leugen met de volgende waarheid: "alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden."

Het is mogelijk dat u hang bent tegen de Heilige Geest gezondigd te hebben, een zonde die nooit vergeven kan worden. Hierin kunt u ook hevig beproefd worden en dat zou mij ook niet verwonderen, want dit is een heel moeilijk onderwerp. Dit feit kan u mogelijk opbeuren, als u berouw hebt over uw zonden, dan hebt u geen onvergeeflijke zonde gedaan, want die zonde geeft u voor altijd hardheid van hart. Zolang iemand enige teerheid van geweten bezit en enige zachtheid van geest, heeft hij de Heilige Geest niet dusdanig verloochend dat die hem zal verlaten. Het mag wezen dat u het slachtoffer bent van godslasterlijke gedachten.

Op dit ogenblik, nu u hier zit, komen er stortvloeden van helse smerigheden in uw gedachten. Verbaas u hier niet over. Sommigen van ons, die ons verblijden in heiligheid en die oprecht van hart zijn, worden van tijd tot tijd zwaar beproefd door gedachten die nooit in onze harten gevonden zouden worden, maar die erin werden

gespotten. Het waren ideeën uit de hel, niet uit onze harten. Het waren gedachten die wij haatten en verafschuwden, maar die in onze gedachten geworpen werden, om er ons lastig mee te vallen en om het ons moeilijk te maken. Satan mag het u moeilijk maken, net als hij dit het kind deed, dat tot Jezus gebracht werd, van wie wij lezen dat terwijl hij kwam, de duivel hem op de grond wierp en hem verscheurde. Maar komt u toch maar, want al waren er zeven duivels in u, dan zou Jezus nog de zondaar die tot Hem kwam, niet wegsturen. Zelfs al zou u ervan overtuigd wezen dat u de onvergeeflijke zonde gedaan zou hebben, durf dan nog maar te vertrouwen op Jezus. En wanneer u dat doet, dan garandeer ik u dat er een vreugde en een vrede zullen zijn in het geloof waarmee u het van de duivel zult winnen.

Ik mag echter niet te lang op een bepaald punt blijven hangen, want er zijn er nog zo veel meer. Satan zal zeker christenen beletten wanneer zij ernstig in gebed zijn. Hebt u niet vaak gemerkt, lieve vrienden, dat wanneer u ernstig in smeking ligt, er iets in uw gedachten komt dat u van het gebed afhaalt? Het is alsof wij aan een boom staan te schudden, er valt geen fruit naar beneden, maar juist wanneer nog een keer schudden het heerlijke fruit naar beneden zal brengen, dan tikt de duivel ons op de schouder en vertelt ons dat het tijd is om te gaan en zo missen wij de zegen die wij zouden hebben kunnen verkrijgen. Ik bedoel dit: juist wanneer gebed het meest succes zal hebben, worden wij verleid om ermee op te houden. Wanneer mijn geest wel eens een engel vastgehouden heeft, dan werd ik me pijnlijk bewust van een tegenstrijdige invloed, die mij aandrong om met bidden op te houden en de Heere niet lastig te vallen, omdat Lijn wil moet geschieden. Of ik bedacht dat ik maar op moest houden met bidden, omdat bidden toch niet helpt. O broeders, ik weet dat wanneer u veel bidt, u veel gehinderd wordt door de duivel.

Hetzelfde geldt voor christenen die door de Geest van God geleid worden of christenen die van plan zijn om goed te doen. U voelt u gedrongen om met iemand te spreken. "Ga gauw met die jongeman spreken" klonk de boodschap in uw oor. U hebt het niet gedaan; satan heeft u verhinderd. Op een zeker ogenblik werd u verteld - u weet niet hoe, maar geloof me, wij moeten grote acht op deze innerlijke influisteringen geven - om een bepaald persoon te bezoeken en hem te helpen. U hebt het niet gedaan; satan heeft u tegengehouden. II zat 's avonds bij het vuur een zendingsverslag over één of ander gebied, waar men de waarheid niet hoort te lezen en u hebt gedacht: "Ik heb nog wat geld dat ik voor dit doel kan geven."

Maar precies op dit ogenblik bedacht u iets anders dat u wilt hebben en zo verhinderde satan u. Of u dacht erover om zelf naar dit gebied te gaan om daar te preken en les te geven of om een school te beginnen of op een andere manier u in te zetten voor Christus, maar toen u plannen begon te maken, kwam er iets anders in uw gedachten en zo verhinderde satan u. Als hij maar kan, zal hij Gods kinderen overvallen op tijden wanneer zij vol dappere gedachten zijn en klaar voor christelijke inzet, zodat hij deze gedachten in de kinderschoenen kan vermoorden en die ingevingen van de Heilige Geest uit hun gedachten werpen. Hoe vaak heeft satan ons ook niet verhinderd wanneer wij gingen preken!

In feite, geliefden, moesten wij nooit succes verwachten tenzij wij de duivel bemerken. Ik neem al aan wanneer ik de duivel niet hoor dat ik zeker weinig goeds doe. Het is meestal een teken dat het koninkrijk van Christus komt als mensen tegen u beginnen te liegen en u bespotten en wanneer de wereld in een oproer is en kwaad over u spreekt. O, die gezegende stormen! Geef me geen kalm weer met stille, zware lucht, die de mens slaperig en sloom maakt, Heere, stuur een orkaan, geef ons een beetje storm. Wanneer de donder rolt weten Gods knechten dat de Heere er is en dat Zijn

rechterhand niet langer in Zijn boezem rust, dat Gods koninkrijk zal komen en Zijn wil op aarde gedaan zal worden, net als in de hemel. "Vrede, vrede, vrede," zo klinken de drakenvleugels. De ernstige stem die voortdurend oorlog aankondigt, is de stem van de Kapitein van onze zaligheid.

U vraagt hoe dit kan? "Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn."

Christus geeft vrede, lichamelijke vrede. Er hoeft geen strijd met de vuist meer te wezen, geen zwaardslag meer, maar morele vrede en geestelijke vrede kunnen er nooit wezen in deze wereld, zo lang als er nog zonde is. Maar weet, geliefde dat u niets goeds kunt doen zonder dat de duivel u zekerlijk zal hinderen. Wal moeten wij dan doen? Hem bevechten! Laffe blikken en zwakke raad zijn geen strijders van het kruis. Verwacht gevechten en u zult niet teleurgesteld wezen.

Whitefield zei altijd dat sommige godgeleerden van de eerste januari tot het einde van december door het leven gingen met een volmaakt gave huid. De duivel vond hen niet de moeite waard om aan te vallen. Maar, zei hij, laten wij het Evangelie van Jezus Christus gaan preken uit alle macht en niet al onze krachten en spoedig zullen mensen een ezelskap op ons hoofd zetten, ons bespotten en ons belachelijk maken. Maar wanneer dit zo is, des te beter. Wij schrikken er niet van want het is satan die ons hindert.

Hij zal ons niet alleen met daden lastig vallen; hij zal ook proberen te verhinderen dat wij ons verenigen niet andere christenen. Wij proberen elkaar als christelijke gemeenten in Londen nader te komen en ik ben blij deze poging te zien slagen, maar het zou me niet verbazen wanneer satan ons zou hinderen en ik wil uw gebed vragen dat satan verhinderd zal mogen worden wat dit betreft, en dat de vereniging van onze kerken verkregen mag worden. Als kerk hebben wij lang in vrede samen opgelopen, maar het zou mij niet verbazen wanneer satan zou proberen zijn gekloven klauw ertussen te zetten om ons samenlopen in liefde en vrede en eenheid te verhinderen.

Satan zal ons hinderen in onze omgang met Jezus Christus. Aan Zijn tafel zeggen wij tegen onszelf: "Ik zal nu een zoet ogenblik hebben," maar precies dan komt ijdelheid ertussen. Net als Abraham brengt u uw offer, maar de onreine vogels komen erop zitten en u moet hen weggagen. "Satan belet ons." Hij is niet alomtegenwoordig, maar door zijn talrijke knechten werkt hij op allerlei plaatsen en krijgt het voor elkaar om Gods kinderen te verstoren wanneer zij de Heere willen dienen.

3. In de derde plaats ZIJN ER TWEE OF DRIE REGELS WAARMEE U DE TEGENWERKING ALS AFKOMSTIG VAN SATAN KUNT HERKENNEN.

Ik geloof dat ik zojuist iemand tegen zichzelf hoorde zeggen: "Ja, ik zou in de wereld carrière hebben kunnen maken en een man met geld hebben kunnen zijn als satan mij niet gehinderd had."

Geloof dit niet, lieve vriend. Ik geloof dat satan niet vaak mensen verhinderd om rijk te worden. Hij ziet juist liever mensen rijk dan arm. Hij vindt het heerlijk wanneer Gods knechten op de tinnen van de tempel staan, want hij weet dat die positie gevaarlijk is. Hoge plekken en God loven gaan zelden goed samen. Wanneer u verhinderd bent rijk te worden, dan zou ik dat liever toeschrijven aan de goede voorzienigheid van God, die u niet wil plaatsen waar u de verleiding niet zou hebben kunnen weerstaan. "Ja," zegt iemand anders, "Ik had me voorgenomen om ergens heen te gaan en goed te doen en ik kon er niet heen, misschien was dat de duivel?" Misschien was hij het, misschien was

hij het niet. Gods voorzienigheid zal het beste weten waar onze plaats is. Wij kunnen niet altijd zelf kiezen waar wij wonen. Wanneer wij gehinderd en teleurgesteld zijn in onze plannen, mogen wij dus niet altijd concluderen dat wij door de satan belet zijn. Wij mogen niet zomaar stellen dat satan het gedaan heeft, want vaak is het de goede voorzienigheid van God.

Maar hoe kunt u weten wanneer satan u belet?

Ik denk dat ik het zo mag zeggen.

Eerst door het *object*.

Satans doel met ons te beletten is om ons te weerhouden God te verheerlijken. Wanneer er iets met u gebeurt dat u verhinderd te groeien in heiligheid, nuttigheid, nederigheid en heiligheid, dan mag u dat aan de satan toeschrijven. Wanneer het doel van de inmenging is geweest dat u van gerechtigheid naar zonde bent gekeerd, dan mag u raden wie dat teweeg gebracht heeft. Het is niet God, die dit doet, maar satan. Weet toch dat God soms schijnbare hindernissen op de weg van Zijn volk plaatst, zelfs betreffende hun nuttigheid en groei in genade, maar dan moeten wij op Zijn doel letten. Het is om Zijn kinderen te beproeven en om hen zo sterker te laten worden. Het doel van satan is echter altijd om hen van de goede weg af te krijgen en hen de kromme weg op te sturen.

U kunt de ideeën van satan ook herkennen aan *de methode* die hij gebruikt.

God gebruikt goede motieven, satan slechte. Wanneer dal wat u weggehaald heeft van uw doel een slechte gedachte is, een slechte leer, slecht onderwijs, een slecht motief, dan kwam dat nooit van God, dat moet van satan zijn.

Vervolgens kunt u satan ook herkennen aan het karakter van een *belemmering*. Wanneer een belemmering aangenaam is en fijn voor u, schrijf het maar aan satan toe. Satan strijkt de veren van zijn vogels nooit de verkeerde kant op. Meestal handelt hij met ons naar onze smaak en voorkeur. Hij verzoet het aas voor de vissen. Hij weet precies hoe hij met iedereen om moet gaan en een voorstel aannemelijk voor u te maken. Nu, als de moeilijkheid op uw weg nogal tegen uw vlees ingaat, dan komt het van God. Als het u voordeel brengt of plezier of roem op de een of andere manier, reken dan maar dat het van satan komt.

Wij kunnen ook weten of een idee van satan komt door het *tijdstip*.

Beletsels om te bidden bijvoorbeeld, wanneer zij van satan zijn, komen vanzelf en hebben betrekking op menselijke gedachten. Het is een psychologische wet dat de ene gedachte de andere voortbrengt en de volgende de volgende en zo door, net als de schakels van een ketting in elkaar grijpen. Maar satanische verleidingen komen niet in de gewone orde van denken, zij komen onverwachts op in de gedachte. Mijn ziel is in gebed; het zou onnatuurlijk zijn dat ik dan God zou lasteren en toch komt dan de godslastering, daarom is het duidelijk satanisch en niet uit mijn eigen geest. Wanneer ik de wil van mijn Meester wil doen en een speelse gedachte overvalt mij, helemaal los van de natuurlijke loop van mijn geest en gedachten, dan komt die niet van mij, maar mag die toegeschreven worden aan de duivel, die er de ware vader van is.

Door deze middelen denk ik dat wij kunnen onderscheiden wat van de duivel komt en wat uit ons eigen hart en wat van God. Wij moeten goed oppassen dat wij het zadel niet op het verkeerde paard plaatsen. Geef de duivel niet de schuld wanneer u het zelf bent en aan de andere kant, wanneer de Heere een barrière op uw weg plaatst, zeg niet: "Dat is satan" en ga in tegen de voorzienigheid van God. Het kan soms moeilijk zijn

om de weg van plicht te zien, maar als u naar de troon van God gaat in gebed, zult u het gauw ontdekken. "Breng de efod" zei David toen hij in moeilijkheid was. Zegt u hetzelfde? Ga naar de grote Hogepriester, wiens werk het is om Gods wil duidelijk te maken. Kijk, op Zijn borst hangt de Urim en de Thummim en u zult van Hem aanwijzingen krijgen voor elke moeilijke situatie.

Wanneer wij zeker weten dat hindernissen op onze weg van de duivel komen, wat dan?
Ik heb maar één advies en dat is, ga door, hindernis of geen hindernis, ga door op het pad van uw plicht dat God de Heilige Geest u laat gaan. Wanneer satan u hindert, bedenk dat dit u moest verblijden. "Ik had niet verwacht," zei een dominee, "dat bet makkelijk zou zijn in deze gemeente, anders zou ik hier niet heen gegaan zijn, want ik acht het altijd mijn plicht om de duivel te laten zien dat ik zijn vijand ben en als ik dat doe, dan verwacht ik dat hij mij zal laten zien dat hij mijn vijand is."

Wordt u nu tegengestaan en kunt u die tegenstand duidelijk aan satan toeschrijven, feliciteer uzelf daar dan maar mee. Ga niet zitten tobben. Waarom zou u, het is een grote zaak dat een gewoon mens als u de prins van de duisternis kan dwarsbomen en zijn haat opwekken. Het maakt het mensenras edeler wanneer het gehinderd wordt door zo'n tegenstander, maar het is erg hoopgevend. Wanneer hij uw vriend zou zijn, dan zou u reden hebben om te vrezen.

Weersta hem maar, want nu hebt u een gelegenheid om een grotere winst te hoeken dan u zou hebben wanneer u stil zou zijn geweest. U zou nooit een overwinning over hem kunnen behalen als u niet de strijd met hem had aangegaan. Het arme kind van God zou op een onheerlijke manier naar de hemel gaan wanneer hij niet gemolesteerd zou worden. Wanneer hij gemolesteerd wordt, wordt elke stap op zijn weg heerlijker. Onze positie vandaag is als die beschreven door Bunyan, toen van hoven in het paleis het welkomstlied werd gehoord. Om slechts de trappen van het paleis op te gaan, zou niet erg veredelend zijn geweest, maar wanneer de vijanden om de deur dringen en elke tree blokkeren en de held kwam dan hij de man met de inktpot, die voor de deur zat en zei: "Schrijf uw naam op, meneer," en om dan van de onderste tree naar de bovenste te komen waar er gezongen wordt, dat is pas glorieus. Wanneer duivels mijn pad van de aarde naar de hemel niet kruisten, dan zou ik blij, vredig, en veilig kunnen reizen, maar zonder faam. Nu, wanneer elke stap strijdend gezet moet worden, wanneer onze weg naar de heerlijkheid gewonnen moet worden, wordt elke stap bedekt met onsterfelijke roem. Ga door, christen, hoe meer tegenstand, hoe meer eer.

Neem deze hindernissen heel serieus. Weet wat u verliest wanneer u satan niet wederstaat en het niet van hem wint. Om satan het van mij te laten winnen zou eeuwig verlies voor mijn ziel betekenen. Het zal zeker alle hoop op mijn nuttigheid vernietigen. Wanneer ik me terugtrek en mij omdraai in de dag van strijd, wat zullen Gods andere knechten zeggen? Welke roepen van wanhoop zullen over het slagveld klinken! Hoe zal de banier van het verbond door de modder gesleurd worden! Nee, wij mogen, wij durven geen lafaards te wezen. Wij durven niet toe te geven aan de insinuaties van satan en weg te lopen bij de Meester vandaan, want de nederlaag zou te vreselijk zijn om verdragen te kunnen worden.

Geliefden, laat me u moed inspreken door u eraan te herinneren dat uw Heere en Meester overwonnen heeft. Zie Hem daar voor u. Hij die de doornenkroon gedragen heeft, heeft de vijand bevochten en heeft zijn hoofd gebroken.

Satan is volledig verslagen door de Kapitein van uw zaligheid en die overwinning was representatief: Hij bevocht en won die voor u. U moet tevreden zijn met een verslagen vijand, die zijn verlies kent en voelt. Hoewel hij met wanhoop vecht, vecht hij toch

niet met ware moed, want hij heeft geen hoop meer op een overwinning. Strijdt dan, want Christus heeft de duivel verslagen. Weg met hem, want Jezus heeft hem onder Zijn voet gehad. U, zwakste van het hele leger, triomfeer, want de Kapitein heeft voor u overwonnen.

Als laatste, weet dat u een belofte hebt om uw lendenen mee te gorden en uw man mee te staan. "Weersta de duivel en hij zal van u vlieden."

Predikant, geef het niet op, denk er niet aan om uw ontslag in te dienen omdat de kerk verdeeld is en omdat de vijand vooruitgang boekt. Weersta de duivel. Vlucht niet, maar jaag hem op de vlucht.

Jonge christen, u die begon te evangeliseren of christelijke lectuur te verspreiden of bezoeken te brengen, hoewel satan u erg hindert, ik smeed u, verdubbel uw pogingen. Het is omdat satan bang is voor u dat hij u wederstaat, want hij zou u liever de grote zegen die nu op uw hoofd rust, ontnemen. Weersta hem en blijf staande.

U christen in gebed, laat de verbondsengel nu niet los, want het feit dat satan u nu hindert, is omdat de zegen neerdaalt. U zoekt Christus, sluit uw ogen niet, draai uw gezicht niet weg van Golgotha's bloedende hout, nu dat satan u hindert, dat komt omdat de nacht haast voorbij is en de Morgenster begint te schijnen.

Broeders, u die het ergst gemolesteerd wordt, het zwaarst beproefd, het meest terneergeslagen, de grootste en heerlijkste hoop is voor u. Wees nu moedig, sta uw man voor God, voor Christus, voor uw eigen ziel, en de dag zal komen wanneer u met uw Meester triomferend door de straten van het Nieuwe Jeruzalem zult rijden. Zonde, dood en hel worden onder uw wagenwielen overreden en u zult met uw Heere gekroond worden als overwinnaar, overwonnen hebbend door het bloed van het Lam.

Moge God u, lieve vrienden, hier aanwezig, zegenen. Ik weet niet voor wie deze preek het meest van pas is, maar ik geloof dat hij speciaal gestuurd werd voor zekere verzochte kinderen van God. De Heere trooste u erdoor. Amen.

7. SATAN UITGEDREVEN DOOR DE STERKERE

"Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede. Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde en deelt zijn roof uit. Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die verstroot. Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, daar ik uitgevaren ben. En komende vindt hij het met bezemen gekeerd en versierd. Dan gaat hij heen, en neem! met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van dien mens wordt erger dan het eerste."

Lukas 11: 21 t/m 26.

De Heere Jezus is altijd in directe en openlijke oppositie met satan. De belofte: "En Ik zal vijandschap zotten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad;" is volledig vervuld. Christus heeft nooit enige wapenstilstand getolereerd en nooit met de duivel onderhandeld en dat zal hij ook nooit doen. Christus deelt klappen uit aan satan, echte klappen, hij maakt geen schijnbewegingen. Zijn klappen zijn bedoeld om te vernietigen, niet te helen. Hij vraagt nooit satans hulp om satan te onderwerpen, bevecht nooit kwaad met kwaad. Hij gebruikt geen zwakke wapens die slechts tijdelijk helpen, maar machtige wapens om vestingen mee af te breken. Hij gebruikt ze nooit om met satan te sollen, maar altijd om het rijk van satan uit te roeien met wortel en tak. "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou."

Er is een dodelijke, onverzoenlijke, oneindige, eeuwige haat tussen Christus en de zonde die satan vertegenwoordigt. Geen compromis kan ooit gevonden worden, geen deel ervan ooit toegelaten worden. De Heere zal nooit afzien van het doel satan te vermorzelen onder Zijn voet en hem te werpen in de poel van vuur. Het was dus niets anders dan laster toen een aantal Farizeeërs in Christus' dagen beweerden dat Hij duivels uitwierp door Beëlzebub, de prins van de duivels. O, wat een insinuatie alsof de Heere der heerlijkheid zou samenwerken niet de god van de mesthoop. Jezus vecht nooit de strijd van God met de wapens van de duivel. Hij heeft niet het kleinste beetje affiniteit niet het kwaad. Het is niet mogelijk dat Hij de vriend en patroon van die geest van ongeheiligde liefde zou zijn. Het is onmogelijk dat Hij voor de zaak van vrede zonde zou toelaten.

Nee, hij sluit nooit een verbond met satan om het koninkrijk van God nader te laten komen. Hij weerstaat hem als een sterke man in wapenrusting, vastbesloten om te vechten totdat Hij de overwinning zal behalen. We zullen dit duidelijker bezien als wij het gedeelte dat voor ons ligt bestuderen.

Onze tekst schildert ons een plaatje van de mens in zijn zondige staat. Het laat ons zien dat die mens zich voor een tijd verbetert, maar uiteindelijk onderworpen wordt aan de ergste vormen van kwaad. Tot slot bezien we ook een voorstelling van de mens, overwonnen door de macht van de grote Verlosser.

1. Eerst ZULLEN WIJ AANDACHTIG KIJKEN NAAR HET PLAATJE VAN DE MENS ZOALS HIJ IS IN ZIJN NATUURLIJKE STAAT. "Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede."
2. Laten wij nu zien DE GEDEELTELIJKE VERBETERING HIER BESCHREVEN: "Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, daar ik uitgevaren ben." Enz.

3. Dan rest mij een aangenamer taak en dat is DE BESCHRIJVING VAN DE WARE BEKERING DOOR DE ZALIGMAKER. "Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit."

1. Eerst ZULLEN WIJ AANDACHTIG KIJKEN NAAR HET PLAATJE VAN DE MENS ZOALS HIJ IS IN ZIJN NATUURLIJKE STAAT. "Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede."

Merk op dat hoewel het hart van de mens bedoeld was om de troon van God te wezen, het nu het paleis van satan is geworden. Adam was eens de gehoorzame knecht van de Allerhoogste en zijn lichaam was een tempel voor Gods liefde, maar nu, door de zondeval, zijn wij de knechten van de zonde en onze lichamen zijn de werkplaats van satan geworden. "De geest, die nu werkt in de kinderen van ongehoorzaamheid."

Deze geest wordt *een sterke man* genoemd en dat is hij zeker. Wie zou hem kunnen weerstaan? Hoewel Simson, de wreker van Israël, duizenden Filistijnen versloeg, toch valt de sterke Simson ten prooi aan die nog sterkere vijand. De machtige held die een leeuw kon verscheuren, was geen partij voor de leeuw van de put, die hem overwon tot zijn schande en pijn. Salomo, de wijste van alle mensen, werd verslagen door satan, want hij werd door de aartsverleider verleid tot zonde. Zelfs hij die de koning van de mensen was, werd onderworpen door deze gevreesde vijand in de dagen van onschuld en geluk. Hij is zo sterk, dat zelfs wanneer wij allen onze krachten zouden verenigen tegen hem, hij ons alleen maar zou uitlachen.

Hij is niet alleen sterk, maar ook *slim*.

Hij weet hoe hij zijn verleidingen moet aanpassen aan onze smaak. Hij ontdekt goede tijden waarop hij ons kan overvallen. Hij begrijpt dat er een tijd is wanneer koningen ten strijde trekken en hij staat altijd klaar voor de kloppjacht. Hij is een goede zwaardvechter, hij kent elke houw, afweer en stoot en weet precies waar de zwakke plekken en de kieren in ons harnas zitten. Christenen die ooit oog in oog met hem gestaan hebben, zullen het zeker beamen dat hij sterk is. Ongelovigen die geprobeerd hebben om hem te weerstaan in eigen kracht, hebben gevoeld dat hun kracht niets voorstelde. Hij is een sterk wezen en bijzonder doortrapt. O christenen, het is goed voor u te weten dat er iemand sterker is dan hij. De macht van satan zou u vermorzelen als de almacht van Christus u niet zou redden.

Van dit sterke wezen wordt gezegd dat hij gewapend is.

De prins van de lucht is nooit zonder wapens. Zijn voornaamste wapen is de leugen. Het zwaard van de geest van God is de waarheid, maar het zwaard van de boze geest is de leugen. Het was door leugens dat hij ons ras voor het eerst omverwierp en ons van onze volmaaktheid beroofde en zo vernietigt hij nog steeds mensenzielen.

Soms vertelt hij de zondaar dat hij te jong is om al aan de dood en aan eeuwige zaken te denken. Lukt dit niet, dan zal hij hem verzekeren dat het te laat is en dat de dag van genade voorbij is. Hij stelt slechte redenen geloofwaardig voor, hij kan bitter zoet en zoet bitter laten lijken. Hij laat hen geloven dat het voor hun bestwil is om te doen wat tot hun eeuwige ondergang zal leiden. Hij kan mensen kolen van vuur in hun boezems laten dragen en hen laten dromen dat zij niet verbrand zullen worden. Hij kan hen laten dansen op de rand van de hel alsof zij op de rand van de hemel waren.

Helaas, dwazen die wij zijn, hoe makkelijk geloven wij zijn leugens! Ook heeft hij prachtige pijlen van plezier. De sterke man is gewapend met de lusten van het vlees.

Elegante dansen biedt hij aan, overlopende glazen die sprankelen voor het oog geeft hij aan anderen, glitterende welvaart geeft hij aan de hebzuchtigen, hij belooft de trompet van roem en applaus.

Wapens!

Wel, ik zal niet eens proberen om al de oorlogsinstrumenten van de duivel te benoemen. Hij kan vurige pijlen gooien zo dik als hagel. Zijn adem steekt kolen aan en een vlam gaat uit zijn mond. Wanneer hij zich manifesteert, zijn de machtigen bang. Bunyans half geïnspireerde fantasie schildert hem zo: "Het monster nu was afschuwelijk om te zien. Hij was gekleed met schellen als een vis (dat is zijn trots). Hij had vleugels als een draak, voeten als een beer en uit pijn buik kwam vuur en rook en zijn mond was als de muil van een leeuw." Hij is goed gewapend in ieder opzicht en hij weet ook hoe hij zijn slaaf, de zondaar, te bewapenen. De zondaar zal hij van hoofd tot voet in een harnas steken en zal hem wapens in zijn handen geven waartegen de nietige macht van Evangeliepredikers en van menselijk geweten het nooit zal kunnen winnen.

Ons wordt verteld dat hij een harnas draagt, we lezen de sterkere strijder "neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde."

Zeker is het dat de boze geest goed uitgerust is. Vooroordeel, onwetendheid, slechte opleiding, al dit soort zaken zijn schakels van de wapenrusting waarmee satan zich omgordt. Een verhard hart is een ondoordringbare borstplaat dat deze boze geest draagt, een dichtgeschroeid geweten wordt voor hem als koperen scheenplaten, zondige gewoonten zijn zijn ijzeren helm. Wij kennen mensen die lange jaren een boze geest gehuisvest hebben in hun hart en die haast geen spleten in hun harnas meer lijken te hebben. Het is net zo makkelijk om bloed uit graniet te halen als om hun harten te bereiken.

De demon die hen bezit kan niet verwond worden door onze artillerie. "Zijn schellen zijn zijn trots, toegesloten als met een zegel." Zijn hart is vast gelijk een steen; ja, vast gelijk een deel van den ondersten molensteen."

Wij hebben voor zulke mensen gepreekt, voor hen gebeden, harde woorden gesproken, zachte woorden gesproken, hen overreed vanuit elke hoek, hen beklaagd met Goddelijke liefde, tegen hen gedonderd met de oordelen van God en met de verschrikkingen van Zijn wet, maar de sterke man is zo volledig gepantserd, dat wij tot nog toe totaal geen indruk op hem hebben kunnen maken. Toen wij hem zo'n slag toebrachten dat hij leek te tolleren, was zijn harnas toch dik genoeg om hem te beschermen voor een dodelijke wond. "Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan, spies, schicht noch pantser. Hij acht het ijzer voor stro, en het staal voor verrot hout. De pijl zal hem niet doen vlieden, de slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd."

Let nog eens op deze sterke man. Behalve gewapend en geharnast, is hij erg waakzaam, want er staat: "Hij bewaart zijn hof."

Hij bewaart het als een trouwe tuinman die met onvermoeibare energie en slapeloze ogen de wacht houdt. Hij trekt zijn wapenrusting niet aan om er in te slapen. U kunt slapende kinderen van God vinden, maar nooit slapende duivels. De rusteloze activiteit van gevallen engelen is een vreselijk denkbeeld. "En zij hebben geen rust dag en nacht" Als hongerige leeuwen gaan zij rond om hun prooi te zoeken. Wanneer satan zijn intrekt neemt in een mensenhart, dan waakt hij ervoor dat de waarheid geen schijn van kans heeft om binnen te komen en hem van zijn troon te jagen. Hij verdubbelt de wacht op die persoon wanneer hij onder het Woord komt. Hij zal u naar die plaatsen laten gaan waar de dominee nooit het geweten aanvalt en nooit luid tegen zonde schreeuwt, want hij weet dat zijn koninkrijk daar niet belegerd wordt.

Maar waar het ware Evangelie gepreekt wordt en vooral waar het gepreekt wordt met goddelijke macht, daar komen zeker ook legers van duivels. "Want," zegt satan, "mijn rijk is nu in gevaar. Ik zal een dubbel garnizoen inzetten om mijn citadel te beschermen tegen de aanval van Gods waarheid."

Pas op, o gelovigen, wanneer de Heere, de Heilige Geest aan het werk is, want de grote vijand wordt zeker dubbel actief op zulke ogenblikken. Hij bewaakt zijn goederen. Wat zou ik het heerlijk vinden om hem ongemerkt te pakken te krijgen, maar deze leviathan kan niet met een haak gevangen worden, of zijn kaak doorboord worden met een doorn. We kunnen hier de zondaar waarschuwen, wij kunnen daar een passend waarschuwend woord spreken, wij kunnen op de hoek van gindse straat staan en de zaligheid verklaren of wij mogen de preekstoel in Jezus' naam bezetten, wij kunnen al de middelen razend knap gebruiken, maar satan is altijd net zo wakker als wij. Zijn onreine vogels zijn altijd klaar om elk zaadje dat op de aarde gevallen is, weg te pikken. Terwijl mensen slapen, zaait hij onkruid, maar hij sluimert zelf nooit.

Hugh Latimer zei altijd: "Hij is de ijverigste bisschop in Engeland". Andere bisschoppen kunnen hun parochie verwaarlozen, maar satan nooit. Hij doet altijd huisbezoeken en gaat van huis tot huis op zijn boze missie om over zijn zwarte schapen te waken. Het zondaarshart moet door storm weggehaald worden, als het ooit genomen wordt, want er is geen hoop om de boze geest onverwachts te overvallen.

In de tekst wordt ons *een goede reden gegeven waarom satan de man, wiens hart hij bezit, zo goed bewaakt.*

Hij beschouwt die man als zijn bezit. Daar is hij rechtmatig aan gekomen. De goederen uit het huis van de mensheid behoren God toe, die het huis gebouwd heeft en het wilde bewonen. Maar satan heeft het geclaimd en noemt alles in de mens zijn bezitting. Het geheugen van die man maakt hij tot een bergplaats voor slechte woorden en liederen, zijn oordeel verziekt hij zodat zijn weegschaal en gewichten niet meer kloppen, zijn liefde steekt hij in brand met kolen uit de hel en zijn fantasie begoochelt hij door smerige voorstellingen. Satan roept over de mens: "Ik zal zijn mond hebben, hij zal voor mij zweren, ik zal zijn ogen hebben, zij zullen ijdelheid najagen, Ik zal zijn voeten hebben, zij zullen hem naar plaatsen van zondig vermaak voeren, ik zal zijn handen hebben, hij zal voor mij werken en mijn slaaf zijn."

Het hart is verhard en het geweten stom geworden. Satan claimt de hele mens als zijn eigendom en het is wonderlijk hoe makkelijk de mens die claim toelaat. Mensen verbeelden muziek te horen in de kettingen waarmee satan hen bindt en omhelzen de ketenen die hij hen omhangt. Mensen gehoorzamen blij de prins van de duisternis en toch is het moeilijk, ja, werkelijk heel moeilijk voor de volgelingen van Jezus om hun leden volledig en in volle gehoorzaamheid over te geven aan de zoete Prins van Vrede. En dit is nog niet alles. Satan claimt niet alleen bezit, maar hij claimt ook soevereiniteit.

U ziet dat er staat: "zijn hof." Satan beschouwt zichzelf als de bezitter van die hof wanneer hij in het mensenhart woont. Het is altijd het grote doel van satan geweest om net zo soeverein als God te wezen. Zijn overheersing over de mensen is keizerlijk en zijn regering despotisch. Wanneer hij bezit neemt van het mensenhart, zegt hij tegen zijn knecht: "Ga" en hij gaat en tegen zijn gevangene: "Doe dit" en hij doet het. Hij wil niet gereguleerd worden of geregeerd door logica, maar hij wil gehoorzaamd worden in al zijn dwaasheid en opstandigheid. Zijn soevereiniteitsverklaring maakt hij in lelijke nabootsing van de grote God. "Kan ik niet doen niet het mijne zoals ik wil?" "Ik ben en er is niemand naast mij."

Tot welke buitensporigheden van soevereiniteit zal satan niet gaan met mensen! Hij zal hen verleiden tot dronkenschap, maar dat is niet genoeg, hij zal hen in een delirium brengen, hij zal hen uit hun verstand drijven en hen de hand aan zichzelf laten slaan, nee, hij bedekt zijn slachtoffers dikwijls niet hun eigen bloed.

Een oude dominee koos als tekst voor zijn preek: "En de duivelen, uitvarende van den mens, voeren in de zwijnen; en de kudde stortte van de steilte af in het meer; en versmoorde."

Een van zijn punten was: "De duivel drijft zijn zwijnen naar een slechte markt" en er is veel waarheid in deze ruwe stelling. Wanneer de duivel in de mensen komt, is het niet te zeggen waar zij heen zullen gaan.

Een ander punt was: "Zij die door de duivel gedreven werden, renden hard." Tot welke uitspattingen van zotte dwaasheid, wreedheid en zelfvernietigingen zullen mensen niet komen wanneer de satan eenmaal bezit van hen genomen heeft? Als de Baáls priesters zullen zij zichzelf snijden met messen, als de Gadareense bezetene zullen zij in graven wonen en geen kleren dragen, als het bezeten kind uit het Evangelie zullen zij zich dan eens in het vuur werpen en dan weer in het water. Zo doen de mensen wanneer de duivel hen regeert. Geen koning kan ooit zo trots door zijn paleis lopen en zeggen: "Dit alles is van mij" zoals satan door het mensenhart loopt. Hij kan pochend roepen: "Deze man zal neervallen en mij aanbidden. Hij zal al zijn comfort aan mij offeren, zijn leven zelfs. Hij zal mijn bekers leegdrinken en het gif in de drab niet weigeren. Hij zal mij dienen en mij niet vragen of de dood het eeuwige loon is. "Och, had God maar zulke gewillige knechten, zulke blijde martelaren als zij zijn die de duivel gehoorzamen!

U kunt de martelaren van de duivel zien in elk café, verlopen, ziek en akelig. U kunt hen 's morgens zien rillen, tot de tijd wanneer zij weer meer hellevocht kunnen drinken.

U kunt ze in elke maanverlichte straat zien, wachtend in de koude, vochtige mist van de nacht om geofferd te worden op het altaar van satan om zich niet lichaam en ziel in prostitutie over te geven aan zijn onheilige dienst.

U vindt hen in elk ziekenhuis, of rottend in hun graven, hun botten vol ziekte en hun bloed verontreinigd met een smerige smet van onverschilligheid. Zij zijn bereid om zich met lichaam en ziel op te offeren als een brandoffer om volledig verbrand te worden door het vuur, opdat zij satan mogen dienen met hun hele hart.

O, waren wij maar half zo trouw aan God als de knechten van de duivel hem zijn. Het hart kan echt wel Apollyon's paleis genoemd worden, want hij regeert er niet absolute macht. *O eeuwige God, drijf hem uit.*

Ik kan niet van dit beeld afstappen totdat u gezien hebt dat er staat: "Wanneer hij zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede." Dit is het vreselijkste teken in het hele verhaal. De mens is onverstoord, zijn geweten plaagt hem niet, waarom zou het? God alarmeert hem niet. Wie is God, dat hij Hem zou gehoorzamen? Gedachten aan de hel verstoren hem nooit. "Vrede, vrede" zegt satan, "het gaat nu goed met u, laat die zeurpieten maar over aan hen die in God geloven."

De toorn van God, die in hem blijft, verontrust hem nooit. Wanneer mensen sterven, voelen zij geen pijn in de stervende leden. Mensen die door laudanum verdoofd zijn kunnen naakt wezen, maar zij hebben het niet koud, zij kunnen lege magen hebben, maar zij voelen geen honger, zij kunnen ziek zijn, maar zij weten het niet, zij zijn dronken en kennen hun ellende niet. Zo is het met de meeste mensen, niets schudt hen wakker. De preek wordt beluisterd niet een opmerking over de stijl van de spreker, maar de waarheid wordt veronachtzaamd. Een oordeel komt, de rouwklokken luiden, een traan of twee kan vallen, maar zij worden snel weggeveegd en de mens gaat zijn

weg weer, als "een hond die wederkeert tot zijn eigen uitbraaksel; en de gewassen zeug tot de wenteling in het slijk." "Ik weet niet wat het is om last van mijn geweten te hebben," zegt iemand, " ik ben gerust, ik ben zo blij als de dagen lang zijn."

Ja, dat bent u en ik wilde dat u het niet was. Als u ontevreden over uw oude meester zou zijn, dan zou er nog wat hoop wezen dat u hem zou verlaten en dat u zou terugkeren naar het huis van uw Vader, maar zo lang u tevreden bent met de wereld en met de prins die hem regeert, dan zult u verder gaan, verder en verder, naar uw eigen ondergang. Satan doet niet mensen als de misthoorns in het sprookje deden met de zeemannen.

De misthoorns zaten op de rotsen en zongen zulke prachtige liederen, zodat geen zeeman, die het geluid hoorde, de verleiding om het schip naar het geluid te sturen, kon weerstaan en zo verging elk schip dat die kant op voer op de rotsen. Zo klinkt de stem van satan, hij verleidt ons tot eeuwige ondergang met de zoetste klanken. Onnavolgbaar mooie sonates kan hij spelen, zodat een mens die niet geholpen wordt door de Geest van God, er geen weerstand aan zal kunnen bieden. Dit is de zoete melodie: "Vrede, vrede, vrede, vrede."

O zondaar, als u geen dwaas was, zou u uw oren stoppen voor deze verraderlijke zang. Voor eeuwig gezegend is die soevereine genade, die ons redde van de verlokkingen van deze vernietiger. De inwoner van ons hart wordt "een onreine geest" genoemd en dat is hij. Onrein, niettegenstaande al de vrede die hij u geeft. Ik smeed u om uzelf niets anders wijs te maken. Hij is altijd dezelfde, onveranderd, onveranderbaar. Misschien zegt u me dat u geen onderwerp bent van enige onreinheid, u drinkt niet, u vloekt niet en u liegt niet. Maar onthoud, u bent onrein wanneer u niet met God verzoend bent. U bent onrein wanneer u een vreemde voor Christus bent. U bent onrein wanneer u God, die u geschapen heeft, niet gehoorzaamt. U bent onrein bovenal wanneer u de Zaligmaker, wiens dierbare bloed Zijn volk van hun zonde verlost, niet liefheeft. Het hart waarin de duivel woont is op zijn best gezegd niets meer dan een hol waarin de overtreder zich kan verbergen.

Zo heb ik u een interpretatie geschetst van de tekst. Het zou teveel tijd nemen om de schets in te kleuren en het geheel van de betekenis uit te laten komen.

2. Laten wij nu zien DE GEDEELTELIJKE VERBETERING HIER BESCHREVEN: "Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, daar ik uitgevaren ben. En komende, vindt hij het met bezemen gekeerd en versierd. Dan gaat hij heen, en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van dien mens wordt erger dan het eerste."

Merk op dat in dit geval de onreine geest uit zichzelf weggaat. Hij wordt niet uitgezet, er is geen conflict geweest, het huis blijft nog steeds zijn bezit, want er staat aan het eind van het vierentwintigste vers: "Ik zal wederkeren in mijn huis, waar ik uitgevaren ben." Hij trekt zich terug uit eigen vrije wil met het plan om op zijn gemak en voor zijn plezier terug te komen. Er zijn mensen die bekeerd lijken, die denken dat zij zelf zo zijn en niet blijdschap ontvangen worden in de christelijke gemeente omdat hun uiterlijk leven getuigt van een grote en opmerkelijke verandering. Ik zou u kunnen vertellen van mensen die, tot mijn groot verdriet, eens tot onze gemeente behoorden, maar al lang aan het laatste stuk van onze tekst zijn aangekomen dat "erger was dan het eerste."

Wanneer de onreine geest uit een mens gaat, dan wordt die mens helemaal anders dan voorheen. Waarschijnlijk wordt zijn winkel, die eerst open was op de zondag, nu

gesloten. Hij gaat naar de plaats waar de gelovigen samenkomen om God te aanbidden. Hij begint te bidden, stelt zelfs huisgodsdiens in. Hij komt naar bidstonden, voelt enig genot in de opwinding van religie. Hij gaat naar de plaatsen waar de gelovigen heengaan en handelt in het leven grotendeels als zij. De onreine geest is vrijwel uit de mens gegaan en hij is een ander mens, hoewel niet een nieuwe creatie in Christus Jezus. Maar ik heb gezegd dat er geen strijd over was geleverd. Het was ineens dat de geest uitging en de mens in de godsdienst sprong. Er was geen berouw, geen overtuiging, geen strijd tegen ellende, geen tranen voor de Heere in gebed en geen opzien naar de gekruisigde Zaligmaker, geen vergeving lezen in Zijn wonden, geen zware strijd om heiligheid en geen worsteling met het kwaad. De vreugde kwam opeens en de man dacht dat hij gered was. De mens was gisteren een zondaar en vandaag lijkt hij een gelovige, niemand weet hoe. U praat met hem over het werk van de Geest in zijn ziel, u overtuigt hem van zonde, u bewerkt hem met de hamer van de wet of niet de macht van het kruis, slaat hem in stukken, dwingt hem om te voelen dat zijn gerechtigheid een wegwerpelijk kleed is. Maar hij begrijpt u niet. De onreine geest is uit de mens gegaan en dat is alles.

Waarom verlaat de boze geest een mens voor een poosje? Heeft hij geen hels doel voor ogen?

Zeker heeft hij dat. Ik denk dat het vaak gebeurt omdat satan voelt dat als hij niet gaat, hij uitgedreven zal worden. Hij denkt dat hij door weg te gaan voor een poosje, het geweten zal verzadigen en het zo sneller in slaap zal zingen. Zo zal satan buigen om te overwinnen, terugtrekken om zijn tegenstander in een slechte positie te brengen, toelaten dat zijn troon geschud wordt, zodat hij zijn rijk opnieuw kan bevestigen en nu permanent. Nog erger, het is zijn opzet de mens een poosje wat godsdienst te laten genieten en hem er dan vanaf te trekken om hem er dan permanent sceptisch tegenover te laten staan. Daarna kan hij hem vast houden met de ijzeren keten van ontrouw en hem aan die haak naar de hel trekken.

Wel, na een tijdje lijkt het of de boze geest teruggekomen is. Hij kon geen rust voor zichzelf vinden behalve in het hart van de slechten en daarom kwam hij weer terug. Hij ondervindt geen tegenstand bij zijn binnenkomst, de deur is zelfs niet op slot en als dat wel het geval is, dan bezit hij de sleutel. Hij komt binnen, er is geen huurder, niemand heeft bezit genomen van het huis. Hij kijkt rond en roept: "Dit is mijn huis. Ik verliet het en nu ben ik teruggekomen en hier staat het voor me klaar.

Op een goede tijd komt de duivel terug bij die mensen die verbeterd, maar niet vernieuwd zijn, die veranderd zijn, maar die geen nieuwe schepsels in Christus Jezus zijn. Wat ziet de duivel? Allereerst ziet hij dat het huis leeg is. Was het vol geweest, dan had hij niet binnen kunnen komen. Als Jezus Christus aan de deur zou hebben gestaan, dan zou er een vreselijke worsteling geweest zijn en de satan zou tot zijn vernedering uitgedreven zijn. Het huis is echter leeg en daarom komt hij stilletjes terug en nu om er te blijven.

De duivel roept: "Hallo" en er klinkt een echo door alle kamers, maar geen inwoner schrikt ervan. "Is Christus hier?" Geen antwoord. Hij gaat naar buiten en hij kijkt naar de deurpost, want Christus' teken moet daar te zien zijn als Jezus binnen is. Geen teken van bloed op de posten, Christus is er niet. "Het is leeg, ik zal mij hier vestigen" zegt de duivel. "Als Jezus hier zou geweest zijn, zelfs al zou hij verstopt zijn in een kast, dan zou hij daar toch uitkomen en zou zijn bezit claimen en de verrader uitdrijven en zeggen: "Weg met je, dit is geen plek voor je, Ik heb dit huis gekocht met Mijn bloed en het is voor eeuwig Mijn eigendom." Maar het is leeg en satan trekt er dan in met hele voorraden kwaad. Het volgende dat de vijand opmerkt is dat er geveegd is, geveegd, maar nooit gewassen. Vegen haalt het losse vuil weg, wassen haalt al het vuil

weg.

O, om gewassen te zijn in Jezus' bloed Hier is een mens wiens huis geveegd is, de losse zonden zijn weg. Hij is geen dronkaard, er hangt een mooie tekst aan de schoorsteen. Hij leeft niet in lust, hij haat die zonde of zegt dat hij het haal, wat ongeveer is wat de duivel wil wat hij doet. De plek is zo netjes schoongeveegd, zo keurig, u zou niet geloven dat hij dezelfde mens is die hij eens was. Hij is zo trots om te denken dat hij zijn huis zo schoon gekregen heeft dat hij aan de deur staat om de duivel met een "Goedemorgen" te begroeten en hij zegt: "Ik hen niet als anderen, Ik hen geen geldafperser, geen dronkaard, ik ben zelfs niet als die christen daar, die niet half is wat hij wezen moet, die niet voor een tiende zo consequent is als ik."

Terwijl de duivel rondkijkt en de plek geveegd aantreft, vindt hij hem ook versierd. De mens heeft wat schilderijen gekocht. Hij heeft geen echt geloof, maar hij heeft er een mooi schilderij van aan de schoorsteen hangen. Hij heeft geen liefde voor het kruis van Christus, maar hij heeft een mooi crucifix aan de muur hangen. Hij heeft geen gaven van de Geest, maar hij heeft een mooie vaas vol bloemen van ervaringen van anderen op de tafel staan en zij ruiken tamelijk zoet. Er is een haard zonder vuur, maar er staat een mooi ornament voor de haard. Het is geveegd en versierd.

O, ik heb vele versierde mensen ontmoet! Soms waren zij versierd met het geven van goede gaven, soms met het bidden van lange gebeden, versierd met bezieling of met de pretentie van eerbied!

U kunt een bezield protestant vinden, o zo bezield, die aanvallen krijgt hij het teken van een kruis en die toch overspel zal bedrijven. Denkt u zoiets onmogelijk? Ik ken zo iemand.

U vindt personen geschokt en verontwaardigd omdat iemand een pot thee durfde zetten op zondag, of een levensverzekering afsloot, maar zelf zullen zij mensen bedriegen of een weeskind laten verkommeren wanneer dat hen een paar centen zal opleveren. Zij zijn geveegd en versierd. Loop binnen, dames en heren, hebt u ooit een huis gezien dat zo prachtig ingericht was als dit? Hoe elegant, hoe smaakvol! Juist, maar mensen kunnen smaakvol verdoemd zijn en gerespecteerd naar de hel gaan, net zo goed als dat kan op een vulgaire en ellendige manier.

U ziet het geheel en u ziet hoe het eindigt. Satan is erg ingenomen om de plek zo aan te treffen en vindt dit te goed om er alleen te wonen. Hij gaat erop uit en vraagt zeven van zijn vrienden, slechter dan hijzelf, want sommige duivels zijn slechter dan anderen. Zij komen binnen en houden feest in de ziel van de mens. Wat betekent dat?

Wel, het betekent dat zulke personen werkelijk slechter worden, meer verhard, meer ongodsdienstig dan zij waren voordat zij beleden christen te zijn. Het is werkelijk schokkend dat als u een grote spotter, een verhard overtreder vindt, u ontdekt dat hij eens godsdienstig is geweest. Wanneer satan een knecht nodig heeft, die alles doen zal en geen vragen zal stellen, die zowel kamelen als muggen zal slikken, hij iemand vindt die eens hoog stond in de christelijke gemeente. Als hij iemand kan vinden die eens Christus' lied zong, dan is dat de keel om het duivelslied mee te zingen. Als hij iemand kan vinden, die eens aan de tafel des verbonds zat, dan zal hij zeggen: "Dit is de man om aan het hoofd van mijn feestdis te zitten en mijn feesten te leiden."

Deze afvalligen, deze verraders, deze Achitofels, deze Judassen, deze mensen die de waarheid gekend hebben en eens in een mate verlicht waren en geproefd hebben van de hemelse gave en die toch afvallig geworden zijn, die mensen worden als slecht zout dat nergens geschikt voor is, zelfs mensen werpen het weg. Zij zijn van nu af als "bomen twee maal verstorven en ontworteld," als dwalende sterren voor wie de donkerheid van het duister bewaard wordt voor eeuwig.

Zijn er zulken hier, mensen die eens geveegd hebben en zichzelf versierd hebben, in wie de satan is teruggekeerd?

Mijn vriend, vanuit het diepst van mijn hart heb ik medelijden met u. Wat zal uw deel zijn? Geen gewone hel voor u. Weet dat er speciale plekken in de hel zijn voor mensen als u? Lees de brief van Judas en u zult daar zien dat er sommigen zijn voor wie de donkerheid der duisternis in der eeuwigheid bewaard wordt." En dat geldt voor uw geval en dit zal vreselijk zijn. U zat aan de tafel van de Meester en nu moet u de kop vuur drinken, u preekte in Christus' voorhoven, maar nu moet u een smartelijke preek houden over uw eigen afvalligheid. Eens zong u Gods lof, nu moet u de misère van de verdoemde uithuilen. U zag een glimp van de hemel, nu zult u een gevreesd inzicht in de hel hebben. U sprak over eeuwig leven, nu zult u eeuwige dood voelen, u zult geworpen worden in golven van vlammen om nooit weer boven te komen, nooit te hopen, nooit zelfs te sterven, te sterven zou heerlijk zijn. Hoe vreselijk zal uw geval wezen! In deze wereld zeven keer erger dan eerder, maar in de toekomstige wereld verdoemd, erger verdoemd dan gewone zondaren.

Ik bid God dat deze waarheid u waakzaam mag maken, ons voorzichtig mag maken opdat wij geen hypocrieten zouden bevonden worden of professoren die zichzelf bedriegen.

3. Nu rest mij een aangenaamere taak en dat is DE BESCHRIJVING VAN DE WARE BEKERING DOOR DE ZALIGMAKER.

"Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit."

Merk op dat er Iemand is "sterker dan hij." Dit is niet de man zelf. De man is het huis, de man is bijna zo sterk als de duivel. Wie is dit dan? Dit is Jezus Christus, die door Zijn Geest in het hart van de mens komt en de Geest van God is veel sterker dan satan, zoals de oneindige Schepper veel meer is dan het eindige schepsel. Hij die satan eens goed gemaakt heeft, weet hem met Zijn zwaard te bewerken, om Rachab los te snijden en de draak te verwonden. Weet u, het is niet het resultaat van de vrije wil van de mens, het is ook niet het gevolg van de vrije wil van de duivel. Het is het resultaat van een Sterkere dan hij die in de ziel komt.

Zo gauw als de Sterkere daar binnenkomt, dan is daar strijd. "Als een daarover komt," dat wil zeggen, Hij valt hem aan en ach, hoe krachtig legt Christus het aan met de grote vijanden van zielen. Een zwaardslag snijdt de pluim van trots af, nog een houw neemt het gemak van de zonde en nog één vernietigt de regerende macht van de zonde. Wat een worsteling is er vaak wanneer de mens door de Heilige Geest bewerkt wordt met al de macht van gebed, met al de macht van geloof worstelt de arme ziel tegen satan. Christus worstelt met al de macht van Zijn bloed en de zegeningen van Zijn Geest en toch weten wij dat in sommige gevallen de aartsvijand het nog dagenlang uitgehouden heeft, weken, zelfs maanden, vanwege het ongeloof van de arme ziel. "Hij heeft aldaar niet vele krachten gedaan" staat er, "vanwege hun ongeloof."

Dit gevecht wordt soms zo heet dat de ziel wurging kiest in plaats van leven en toch is het resultaat nooit te betwijfelen, want u ziet in de tekst dat de sterkere uiteindelijk overwint.

O, hoe goed weet ik het nog dat de Sterkere dan satan het won in mijn ziel. Vijf jaar lang was er min of meer een conflict. Soms wilde mijn trotse ziel zich niet overgeven aan soevereine genade, een andere keer ging een eigenzinnige geest ijdelheid achterna, maar uiteindelijk, toen Jezus Zijn wonden liet zien en tegen me zei: "Wendt u naar Mij toe wordt behouden, alle gij einden der aarde," toen kon ik het niet meer uithouden en de boze geest kon het niet meer tegenhouden. De wonden van Christus hadden de oude

draak verwond en de dood van de Zaligmaker werd de dood van de zonde.

O, er zijn velen van ons die weten wat het is om overwonnen te zijn, om overmand te wezen door een macht anders dan de hunne. In ieder geval moet deze ervaring er zijn of er is geen echt leven. Geliefde luisteraar, als uw godsdienst in uw eigen tuin is gegroeid, dan is het onkruid en nergens goed voor. Als uw genade ontspringt als resultaat van uw eigen wil, uw eigen daden en uw eigen zoeken, dan is het nergens goed voor.

Christus moet u zoeken, het moet een macht ver boven u wezen, machtiger dan u, veel sterker dan u en de duivel samen, die u moet bevrijden van uw zonden. Wat doet de Sterkere zodra Hij de vijand overwonnen heeft? Hij neemt Zijn zwaard van rebellie, breekt het over Zijn knie en trekt de wapenrusting van de rug van de onreine geest. Vooroordeel, onwetendheid, hardheid van hart, zij worden allemaal van de oude vijand afgetrokken.

Ik geloof dat ik Hem zie, ik geloof dat ik de Zaligmaker zie die hem van zijn schande berooft en hem uit het hart wegstuurt. Laat hem naar de droge plaatsen gaan en rust zoeken en geen rust vinden. Blijde dag, o heerlijke dag voor het huis dat hij eens vervuilde, wanneer hij daar uitgegooid wordt. Uitgeworpen voor altijd! Christus Jezus gaat dan verder met het verdelen van de buit. "Daar is het hart van de man, die zal Ik nemen," zegt Hij, "dat zal een juweel in Mijn kroon wezen. Zijn liefde zal Ik om Mijn arm doen als een armband, daar zal Ik hem voor eeuwig dragen. Zijn geheugen, zijn oordeel, zijn gedachten, zijn uitingen en zijn werken, ze zijn alle van Mij" zegt Christus. Hij begint de buit te verdelen, Hij richt de brede pijl van de koning op elke kamer in het huis, op elk stuk meubilair. De versieringen trekt Hij weg, "Ik zal het veel mooier maken," zegt Hij, "er zal geen schilderij van geloof hangen, maar er zal geloof wezen, er zal geen ornament in die haard staan, maar een gloeiend vuur van fervente ijver.

Er zullen geen geleende bloemen staan, maar Ik zal om zijn raam de zoete rozen en jasmijn van liefde winden, van vrede en zielenrust. Het huis dat alleen maar aangeveegd was zal Ik wassen met Mijn bloed, Ik zal het wit maken en zoet en schoon en Ik zal de drempel en de twee zijposten met hysop bestrijken en met het teken van het bloed. Wanneer de engel des verderfs dan komt, dan zal hij zijn zwaard in de schede steken, de zwarte vijand zal het teken zien en niet binnen kunnen komen, maar bevend terugkeren naar zijn vervloekte hol."

Dit is bekering, het andere was slechts overtuiging, dit is verandering van hart, het andere was alleen maar verandering van leven. Ik hoop dat wanneer u tevreden was met het eerste, u nu niet zult rusten totdat u het laatste bezit.

Zondaar, roep tot Degene die sterker is dan u bent, roep of Hij komt en u helpt. U zucht onder de slavernij, ik ben er blij om. Roep tot de Grote Verlosser, Hij zal komen, Hij zal komen. Is er strijd in u? Weet dat het geloof het zal winnen. Zie op Jezus, zie op Jezus en de strijd is gewonnen. Werp uw arme geest op Jezus. Verbrand die bezem, om door te gaan met vegen is nergens goed voor. U hebt het nodig gewassen te worden, gewassen met bloed!

Kom nu, geef geen geld uit om versieringen te kopen, het is allemaal rommel, koop het niet meer. Ik raad u aan om goud te kopen beproefd door vuur.

Kom naar dit dierbare bloed en word werkelijk schoon. Uw kerkgang, uw gebeden, uw goede gaven, uw vasten, uw gevoel, uw goede werken zijn allemaal niets. Wanneer u probeert om uw huis aan te vegen en te versieren met deze dingen, dan werkt u niet droesem en drek. Gooi alles weg, vlucht van uw goede werken zoals u van uw kwade werken vlucht. Verwacht niet zalig te worden door iets waarvan u voelt dat het goed is,

net zo min u zalig kan worden door iets waarvan u voelt dat het verkeerd is. Niets dan Jezus, niets dan Jezus kan de hulpeloze zondaar goed doen.

Mijn Heere Jezus, als U voorbij komt in de grootheid van Uw kracht, kom en toon Uw macht die nodig is. Kom, o hemelse Simson en verscheur de leeuw in deze wijngaard. Als U Uw klederen gedoopt hebt in het bloed van Uw vijanden, kom en kleur ze nogmaals in het bloed van mijn wrede zonden! Als U de wijnpers van 's Heeren toorn getreden hebt en Uw vijanden vermorzeld hebt, dan is hier nog iemand van die vervloekte bende, kom en sleep hem mee en vermorzel hem! Hier is een Agag in mijn hart, kom en hak hem in stukken! Hier is een draak in mijn geest, breek, oh, breek zijn hoofd en bevrijd mij van mijn oude zondenstaat! Bevrijd mij van mijn gruwelijke vijand en aan U zij de eer voor eeuwig en eeuwig.

Amen.

Charles Haddon SPURGEON

Hebt u deze preken van Spurgeon gelezen en u wilt ook de volgende uitgaven ontvangen?

Schrijf u nu in en ontvang ieder kwartaal een deeltje uit de serie voor maar € 5,75,- per deel. (excl. verzendkosten) Losse verkoop 6,75

Volgende thema's zullen o.a. zijn

deel 24: De Kerk

deel 23: Genade

deel 24: Verkondigt het Evangelie!

deel 25: Vrouwen in het NT

Bij inschrijving komt de winst van deze boeken geheel ten goede aan evangelisatiedoeleinden.

Onderstaande evangelisten worden o.a. hierdoor gesteund. Als u zich opgeeft kunt u zelf bepalen voor wie de opbrengst bestemd is.

Voor bestellingen of vragen

St. Gave	(0180) 31 31 96
St. Evangelie Nederland	(010) 418 24 06
St. Wegwijzer, Almere	(036) 532 74 02
St. Evangelisatie Builde	(079) 593 62 44
St. Predik het Woord, Hoorn,	(0229) 21 89 23
Evangelisatie Limburg, Horst	(0183) 56 10 89
Evangelist T. Vanhuyse	(0318) 43 12 98
Spaanse Evangelische Zending	(0577) 40 24 09

Reeds verschenen in de serie:

deel!: De Bijbel, een kracht van God tot zaligheid

deel 2: Het Gezin, een rots in de woestijn

deel 3: Het Kruis...

deel 4: Weest Heilig

deel 5: Opwekking

deel 6: Her Gebed

deel 7: Kom tot Mijl

deel 8: De Heilige Geest

deel 9: Looft de Heere

deel 10: Gehoorzaamheid: wandelt waardig de Heere

deel 11: God is liefde

deel 12: Berouw

deel 13: Bekering

deel 14: Geloof

deel 15: Het bloed van het Lam

deel 16: Jezus Christus, de Heere

deel 17: Uitverkoren in Hem

deel 18: Ongeloof

deel 19: De Opstanding

deel 20: Troost Mijn Volk

deel 21: Hemel of Hel

deel 22: Vreugde in Jezus

deel 23: Strijd tegen Satan

volgende delen:

deel 24: De Kerk

deel 25: Genade

deel 26: Verkondigt het Evangelie!

deel 27: Vrouwen in het Nieuwe Testament

deel 28: Jezus Christus, en Die gekruisigd

deel 29: Kern, en Pasen

deel 30: Hij is opgestaan.!

deel 31: Mannen in het Nieuwe Testament

deel 52: Aangaande Mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen

van de volgende delen zijn de titels nog niet bekend

Uitgave van : Uitgeverij P. Boekhout. 2003

Hertenkamp 7

4691 RJ Tholen

Tel. (0166) 66 38 05 Fax (0166) 66 33 04 Email: pieter@hboekhout.nl

Internet.

www.boekhout.nl

Redactie: drs. T. Visser

Druk: Drukkerij Maria, Hilversum

Dit keer een boek met een bijzonder thema: *de tactieken van de satan!*

Een onbekend en te vaak genegeerd thema!

Als weinig anderen wist Spurgeon van de listen van de boze in zijn eigen leven. Daarnaast peilde hij als herder en zielszorger de strijd om de stad mensenziel.

Zoals we hem kennen leert Spurgeon ons in beeldende taal de vijand beter te leren kennen. Het werk van de Heere Jezus Christus, die gekomen is om de werken van de boze te verbreken, straalt daar in al haar heerlijkheid doorheen.